

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie P · núm. 56

Ple del Parlament

Sessió 28, tercera i darrera reunió, dijous 24 de juliol de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital 300-00177/15	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives 302-00136/15	9
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública 302-00137/15	19
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema d'avaluació per a obtenir el permís de conduir 302-00140/15	29
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el problema de l'avenç de l'islamisme i la imposició del vel a les dones 302-00138/15	39
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compromís del Govern amb la preservació i la projecció de referents i símbols nacionals de Catalunya 302-00139/15	48
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política econòmica i el sector turístic 302-00141/15	59
Declaració del Parlament de Catalunya sobre la pesca a Catalunya 401-00033/15	71
Declaració del Parlament de Catalunya sobre la protecció de la missió mèdica en zones de crisi i conflicte 401-00034/15	72
Paraules de comiat de Laia Estrada Cañón	74
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives (continuació) 302-00136/15	75
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública (continuació) 302-00137/15	77
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema d'avaluació per a obtenir el permís de conduir (continuació) 302-00140/15	77

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el problema de l'avenç de l'islamisme i la imposició del vel a les dones (continuació)	
302-00138/15	78
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compromís del Govern amb la preservació i la projecció de referents i símbols nacionals de Catalunya (continuació)	
302-00139/15	78
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política econòmica i el sector turístic (continuació)	
302-00141/15	79

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 28.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major, el lletrat Ferran Domínguez García i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seuen la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i el conseller de Política Lingüística.

El president

Bon dia. Es reprèn la sessió.

Interpel·lació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital

300-00177/15

El setzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la presència del català en l'àmbit digital. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Anna Navarro i Descals.

Anna Navarro i Descals

Moltes gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, bon dia i bona hora. Cada cinc dies –cada cinc dies– ens entra una nova plataforma digital a Europa, i la immensa majoria ignoren completament el català.

Els nostres joves avui consumeixen del noranta al noranta-cinc per cent del contingut digital en castellà o en anglès. Instagram, Netflix, LinkedIn, Twitch, TikTok, Siri..., cap d'aquestes plataformes ofereix una experiència completa en català. Això no només és una anomalia cultural, és una fractura digital i democràtica. I és també una irresponsabilitat institucional, perquè Catalunya està perdent sobirania digital en la nostra llengua. I aquest tema no pot esperar més.

I per què és tan important que ho fem ara? Perquè cada plataforma, cada algoritme que no inclou el català, és una decisió que ens va esborrant. Perquè la intel·ligència artificial i les interfícies digitals estan modelant el futur cultural, educatiu, judicial, laboral i sanitari del nostre país. Perquè el català té el dret i la capacitat per formar part d'aquest ecosistema. I perquè, si avui no liderem amb fermesa, demà no tindrem veu en català.

Llavors, des de Junts proposem quatre eixos d'acció estratègica. El número u és un lideratge institucional. Com a primer punt i base, Catalunya ha de recuperar una estructura tècnica i política forta, com, per exemple, el projecte Aina, impulsat pel nostre país fa uns anys. N'és un bon exemple. I cal reforçar-lo, accelerar-lo i situar-lo com a projecte de país.

Número dos, exigir tecnologia catalana i en català. Tenim aplicacions, empreses nascudes i operant des de Catalunya que continuen ignorant la nostra pròpia llengua. Un exemple és Wallapop.

Número tres, diplomàcia digital estructurada i proactiva. Això no és una qüestió menor de Política Lingüística, i requereix una acció conjunta de Cultura, d'Exteriors, d'Empresa, treballant amb Acció. I, llavors, exigim al Govern que activi immediatament converses formals que busquin resultats reals; reals, àgils i constants, treballant molt de prop amb Meta, amb Google, amb LinkedIn, amb Microsoft, amb Adobe, etcètera, etcètera, la llista és molt gran. Ens hem de fer valer pel reglament de serveis digitals europeus. Ens hi hem de posar a davant. No podem esperar que a algú d'aquestes empreses se li acudeixi o entengui què és el català.

Número quatre, protegir la ciutadania catalana de la desinformació i la desaparició digital. El World Economic Forum ens alerta de la polarització i la desinformació com a grans amenaces globals. Ja sabem què són les *fake news*. Si el català no és entès per les eines digitals, quedem exclosos del debat públic i dels sistemes de protecció socials globals. El benefici d'entrar en aquesta protecció de la ciutadania catalana és la garantia dels nostres drets digitals, seguretat informativa i inclusió social per a tothom. Els catalans volem estar en aquest debat.

Amb aquests quatre eixos, li preguntem: quines converses concretes manté el Govern amb Meta, amb Google, amb Microsoft, amb LinkedIn, amb Netflix, amb Disney+ i totes aquestes plataformes? Número dos: quin pressupost i quin equip destina avui el Govern a la diplomàcia digital i quins resultats veiem d'aquestes converses? Número tres: com s'integren les conselleries d'Empresa, Cultura, Acció, Justícia i Sanitat en aquest objectiu estratègic per acabar amb tecnologia en català per a tothom? Número quatre: quan es presentarà un pla transversal amb calendari i indicadors molt clars per protegir tots els drets digitals de tots els catalans?

A Junts creiem que el català ha de ser un requisit, no una opció. El Govern ha de ser qui marqui les pautes d'accessibilitat, de llengua, de qualitat, de quan entren o no entren aquestes tecnologies. Són els líders que han de cuidar la seva gent.

És molt important que aquestes plataformes que operen a Catalunya compleixin criteris lingüístics, d'accessibilitat i qualitat. Una digitalització que ignora la llengua és injusta, perpetua desigualtats i buida de sobirania el nostre país. No ho permetem, si us plau.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, per respondre, té la paraula l'honorable senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

President, diputats, diputades... Diputada Navarro, la revolució digital i de la intel·ligència artificial suposen uns reptes majúsculs per a la llengua, i afrontar-los de manera adequada és, de fet, una de les prioritats de la política lingüística i, en general, de la política del Govern.

És justament per això que el nostre departament, creat amb aquest nou Govern..., una de les decisions que va prendre va ser crear la Direcció General de Política Lingüística en els àmbits tecnològics i audiovisuals, una direcció general que té com a objectiu impulsar polítiques lingüístiques digitals transversals i liderar estratègies per visibilitzar i promoure el català en els entorns tecnològics, audiovisuals i digitals.

Però, precisament perquè és tan rellevant, m'agradaria començar assenyalant algunes fortaleeses del català en aquest àmbit. A grans trets, en l'àmbit digital i en comparació amb altres llengües amb un nombre similar de parlants, el català gaudeix d'una salut relativament bona. Això és el que es desprèn, per exemple, de l'estudi *Les llengües d'Europa al mercat de la tecnologia de la llengua*, presentat el passat novembre en el marc del Campus NPLD Coppietters i que va analitzar la disponibilitat lingüística en productes digitals per a trenta llengües europees.

Òbviament, i això és un fet, el català no té la situació..., està menys equipat que llengües com l'anglès, com el castellà, el francès o l'alemany. Ara bé, després de fer una anàlisi de més de dos-cents productes digitals, que és el que va fer aquest estudi que acabo d'esmentar, la presència del català en l'entorn de productes digitals es trobava en un nivell de disponibilitat lingüística d'entre el cinquanta-set i el setanta-dos per cent en les tecnologies analitzades. És a dir, estava al mateix nivell que el neerlandès, el danès, el suec, el finès, el polonès i el txec, entre d'altres.

Aquí m'agradaria fer una reflexió que segur que vostè deu compartir, perquè vostè coneix aquest món des de dintre. El món està entrant..., ha entrat en una situació

en què hi ha multinacionals que tenen un poder infinitament més gran que el que tenen els poders de molts estats nació i, per descomptat, de governs que no són estat nació com el nostre. En aquest marc, el català ha aconseguit situar-se, com li dic, en bona part de productes a un nivell com el finès, el polonès, el txec o el danès.

De fet, aquestes xifres situen la llengua catalana per davant d'altres llengües europees que són similars o superiors en demografia, que tenen un estat propi i que són oficials a les institucions de la Unió Europea. És el cas, per exemple, del romanès, del grec, de l'hongarès, de l'eslovac, del croat, del búlgar o de l'eslovè, que es troben en una franja de disponibilitat lingüística inferior a la nostra, entre el quaranta-tres i el cinquanta-dos per cent.

Aquest estudi el que ens deia era que, pel que fa a la disponibilitat, el català té una posició comparativament similar a la de les llengües mitjanes més avançades pel que fa a traducció simultània, començant per traductors com Google, Softcatalà, Microsoft...; també en *chatbots* o bots de conversa –ChatGPT, Gemini, Copilot, DeepSeek–, on el català ha entrat des del primer moment, i en eines de caràcter corporatiu adreçades a empreses que es volen relacionar amb els seus clients.

Així doncs, i això s'ha de posar damunt de la taula, aquí hi ha hagut un esforç de les administracions des del primer moment de la creació de la Generalitat –recordarem com Microsoft va incorporar el català i en això ja hi va tenir a veure l'acció de la Generalitat en el seu moment–, de les entitats i de les empreses. La societat catalana té, per tant, un afany d'innovació i una perseverança que li han permès donar lloc a tot de projectes que han tingut molta transcendència durant molt de temps.

És evident que hem de continuar treballant per impulsar una estratègia destinada a fer del català una llengua de present i de futur, i això passa per detectar quins són els fronts estratègics que cal treballar actualment. L'estudi que li esmentava fa un moment, per exemple, detectava també les mancances en què cal treballar. Per exemple, mancances en productes de consum massiu, com sabem –Alexa, Google Assistant, etcètera–; també sabem que hem de millorar la posició del català en nombroses interfícies comercials que guanyen terreny cada dia en els hàbits de consum de la ciutadania, i, òbviament, també hem de vetllar per la posició del català en la intel·ligència artificial.

Ho repeteixo, el català ha entrat a la intel·ligència artificial millor que no pas va entrar en les altres revolucions ecolingüístiques; hi ha entrat millor que no pas va entrar en el món de la impremta, hi ha entrat millor que no pas va entrar en el món de la premsa, hi ha entrat molt millor que no pas va entrar en el món de la televisió, hi ha entrat molt millor que no pas va entrar a la primera revolució digital, la d'internet. A la intel·ligència artificial, com que hi ha hagut molta feina per part de molts actors, hi hem entrat millor.

Ara bé, sí que és cert que hi ha hagut algun..., hi ha casos importants d'intel·ligència artificial, i el de Meta que he esmentat és segurament el més significatiu, en què el..., tot i que sembla que té certa capacitat d'utilitzar el català, no l'incorpora com a acció. Tan bon punt vam conèixer aquesta situació, des del Govern vam dur a terme diverses actuacions. Per exemple, ens hem posat en contacte amb Meta per esbrinar què és el que no funcionava, per què Meta es comportava de la manera que ho fa amb el català. De seguida el que es va constatar –vam constatar-ho nosaltres i altres actors– és que el que fa la intel·ligència artificial de Meta amb el català no és diferent del que fa amb altres llengües, començant pel neerlandès, el grec; fins i tot llengües com el rus no tenen la disponibilitat que tenen l'anglès o el castellà.

En realitat, ara per ara, la IA de Meta només inclou tretze llengües, la més petita de les quals és el tailandès, que té 70 milions de parlants i que no és europea; de fet, només hi ha sis llengües europees a Meta. I els motius pels quals tenim aquesta situació no són del tot clars. Les explicacions que s'han donat, tant en públic com en converses, són que la tecnologia de Meta encara no estaria prou desenvolupada. Algunes fonts han deixat entendre que Meta hauria decidit aturar la implementació

dels seus models d'IA multimodals a Europa a causa del que denominen la «incertesa regulatòria».

I deu estar d'acord amb mi que aquest és un tema que té una transcendència que depassa àmpliament les capacitats que té el Parlament de Catalunya, perquè quan Meta parla d'incertesa regulatòria s'està referint a la Unió Europea. I estic també segur que deu comprendre que estem parlant de qüestions que tenen una dimensió de diplomàcia fins i tot transnacional i transoceànica. Ara, des d'aquest punt de vista, a nosaltres ens consta que s'està treballant per resoldre la posició del català a Meta i des del Govern continuarem fent tot el que sigui possible per col·laborar-hi.

Tots aquests fronts ens ocupen i ens ocuparan encara més a mesura que anem assolint dimensió com a departament –som un departament que estem creixent i una direcció general que està creixent–, que ens permetrà no només anar teixint, sinó continuar reforçant els contactes.

M'ha preguntat per converses que hem tingut amb tota una sèrie d'empreses. N'hem tingut. En vam tenir durant l'etapa de la Secretaria de Política Lingüística, en què jo mateix vaig entrevistar-me amb representants de Google i d'altres multinacionals, n'hem tingut amb Meta i tenim contactes sistemàtics amb Disney que després, si vol, també podem explicar.

En tot cas, si girem la mirada cap a les actuacions que són palpables, deixi'm que li digui..., li posi alguns exemples. En primer lloc, aquest setembre tornarem a treure, ampliada i modificada, la subvenció per a la incorporació de la llengua catalana en productes tecnològics i per al foment del català en l'àmbit digital. En la seva darrera edició, aquesta línia ha permès incorporar el català a productes ben diversos, entre els quals hi ha aplicacions d'aprenentatge de la llengua, aplicacions d'aprenentatge de la llengua per a infants amb dificultats de llenguatge, productes per a finalitats mèdiques –com ara programaris per a l'entrenament quirúrgic, per a ginecologia–, programaris de reconeixement de veu per a dictat d'informes mèdics... Perquè una de les coses que vam fer en l'última edició va ser prioritzar l'àrea de salut per tal que els nostres facultatius puguin treballar en català. Aquest any la subvenció continuarà sent competitiva. Esdevé biennal. Hi hem destinat de moment un pressupost d'1 milió d'euros, i inclourà suport a projectes vinculats a tecnologies de la llengua, aprenentatge digital i iniciatives destinades a visibilitzar el català en l'entorn digital en general.

Una segona línia de treball és la de generació de recursos per als usuaris. Fa poc que hem presentat la versió catalana d'arText, que és una eina que permet generar textos i aprendre a generar textos amb llenguatge planer. Ho hem fet en col·laboració amb l'Institut d'Estudis Baleàrics i s'ha presentat a les Illes i a Catalunya, i permet ser utilitzat per parlants de tot el domini lingüístic, té certes adaptacions a la diversitat lingüística del català.

A més de donar suport a projectes propis, també el departament dona suport a nous projectes, per exemple, el de galàxia.cat, aquesta plataforma oberta que aglutina més de 250 eines digitals, i disposem d'un repositori de tecnologies de la llengua en català que es pot consultar al web del departament.

Tot aquest esforç va donant fruit. Ho repeteixo, parlem d'una àrea en què les autoritats públiques tenen una capacitat de moviment i de regulació que no és ben bé la mateixa que tenen davant d'actors privats locals.

Però, si volen, en continuem parlant.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. I, per fer la rèplica, té la paraula l'excel·lentíssima senyora Anna Navarro i Descals.

Anna Navarro i Descals

Doncs moltes gràcies per explicar i donar-nos una mica el que estan fent des del Govern.

Ho repeteixo, el noranta, noranta-cinc per cent de les plataformes que tenim o del consum digital que s'està veient ara per ara des de Plataforma per la Llengua i d'altres instituts..., són en castellà i són en anglès. I suposo que tots els esforços que s'estan fent o que hem fet els catalans que estem a l'exterior dins d'aquestes plataformes..., no ho acabem de tancar, no hi acabem d'arribar. I suposo que haurem de fer alguns altres esforços de màrqueting o de pressionar molt més ràpid les empreses més importants, perquè ja ho sabem, que Google tarda uns anys.

Tampoc m'agrada que ens comparem amb altres idiomes. Hem de ser líders, hem de ser capdavaners. Nosaltres diem que som el motor de l'Europa del sud; doncs siguem-ne el motor. No vull que ens comparem amb altres idiomes. Google té catalans a dins. El cap de la intel·ligència artificial és un català. Microsoft té un *chief* a dalt de tot que és català. Suposo que ja hi heu parlat.

Llavors, el català continua desaparegut a la majoria d'aquestes grans plataformes digitals. Celebro que ho tingueu..., i que anem fent esforços. També hi han models com el Japó, que al Japó em sembla que estan entre el setanta i el vuitanta per cent que si la tecnologia no és en japonès ni entra; la tecnologia..., és que ni entra, ni la volen. De fet, hi ha molts estudis que diuen «si no ho puc llegir, ni ho compro», però aquí ho estem deixant entrar.

Llavors, que s'hi està treballant està molt bé, però la realitat és bastant tossuda. Llavors, no tenim un full de ruta ambiciós. Tenir una conversa amb Google potser és important i és un inici, però s'hi ha de treballar constantment, se'ls ha de conscienciar, ens hi hem de posar al davant.

No tenim pressupostos clars en el Govern? Doncs quin pressupost té vostè per anar viatjant, per anar tenint aquestes converses, per anar pressionant i per anar sent líders?

I tampoc coneixem els compromisos concrets –n'ha citat uns quants– del Govern que exigeixi a les plataformes tecnològiques que operen en el nostre territori. Per això tornem a preguntar: si us plau, volem resultats tangibles amb les converses de cada una d'aquestes plataformes. I no parlem de plataformes petites: parlem de Google i de Meta i d'Adobe, no?

I, llavors, un altre tema és quines condicions està posant el Govern per posar-se per davant. Ja ho sabem, que Google i totes aquestes empreses van fent el *release* per paquets, no?, però jo, si fos al Govern, ja voldria saber tota el full de ruta de tots els productes que ja estan desenvolupant. Ens hem d'anticipar, no?

Perquè si no ens fixem uns mínims, si no liderem amb veu de nació i no negociem des de moltíssima força amb empreses, especialment nord-americanes, que tenen unes estructures molt ben estructurades, estem cedint la sobirania i estem condemnant el català a la marginalitat digital. I el contingut es crea cada hora, cada minut: més contingut, més contingut, amb això que parlem de «llacs de contingut», que el català hi està a dins en un percentatge, d'acord?

Llavors, si us plau, liderem, exigim, condicionem; condicionem aquestes empreses. No ens comparem, que si el danès o l'holandès o l'hongarès...; el català –el català–, que és un referent del sud d'Europa, d'acord?

Merci. Gràcies.

El president

I, per respondre, té la paraula el conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

(*Remor de veus.*) Bé, començaré dient que... (*Remor de veus.*)

El president

Silenci, si us plau. Silenci.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

...hi ha diferents plantejaments. Jo parteixo d'un plantejament que intenta ser realista. Ja li dic que hem tingut contactes amb diferents empreses. Dir que jo la manera que tinc d'entendre el món és que hem de ser tan ambiciosos com sigui possible, però entendre les nostres capacitats per no estirar més el braç que la màniga. Vull dir que si Rússia, per exemple, no ha aconseguit que Meta funcioni en rus..., les capacitats que té el Govern de Catalunya d'aconseguir-ho segurament són inferiors. O sigui, la capacitat que té Japó de regular les tecnologies tampoc és ben bé la mateixa que tenen ni Catalunya ni l'Estat espanyol.

Dit això, deixi'm que li expliqui una mica quin és el full de ruta que nosaltres sí que tenim de cara al futur. En primer lloc, caldrà que creixem en personal. En segon lloc, estem elaborant i ja li avanço que a la tardor presentarem el pla d'impuls del català en l'àmbit tecnològic en què estem treballant. Aquest pla detallarà les mesures en aquest àmbit, les que durem a terme any a any, i els objectius als quals volem arribar al final de la legislatura.

D'entrada, cinc línies principals. La primera és intensificar la interlocució amb els actors del sector, que suposo que li agradarà. Això vol dir reforçar el contacte amb les GAFAM –amb Google, Apple, Facebook, Amazon i Microsoft. De relacions amb les multinacionals de la creació de continguts digitals en tenim de forma sistemàtica, cada any ens hi veiem. I, a més a més, amb la resta d'empreses tecnològiques capdavanteres a nivell mundial i amb les principals empreses tecnològiques catalanes i multinacionals. L'objectiu és, òbviament, que el català pugui ser present als seus productes tan aviat com sigui possible.

La segona línia de treball és monitorar l'estat del català en l'àmbit digital i de la intel·ligència artificial, perquè sense saber amb cert detall quina és la situació és difícil fer un full de ruta *realista* que ens permeti assolir objectius *realistes* que no condueixin a la frustració. Per fer-ho, caldrà establir unes mètriques i una metodologia comparativa robusta –i, sí, comparativa. Amb aquestes dades podem detectar els àmbits del mercat tecnològic en què cal actuar més i podrem enfocar millor les polítiques cap als canvis constants que estem veient. Perquè una de les coses que sí que detectem és que, miri, la intel·ligència artificial va trastocar el paradigma en què funcionàvem d'un dia per l'altre, i això no és que afecti el català, és que això afecta empreses com Google. Si afecta empreses com Google, i les perjudica, òbviament té resultats a tot arreu.

En tercer lloc, continuarem treballant internament des de la Generalitat, reforçant la coordinació amb el CTTI i la Secretaria de Polítiques Digitals, vetllant perquè el català estigui present de manera transversal a tots els serveis, eines i webs.

En quart lloc, continuarem col·laborant amb el Barcelona Supercomputing Center i amb el projecte Aina, que és un projecte que va començar quan vostès eren al Govern i va continuar treballant posteriorment. Continuarem treballant en la provisió i processament de dades lingüístiques per entrenar models genèrics i específics de llenguatge, en la generació de models computacionals de llengua, en entrenament de models de reconeixement i síntesi de parla i en entrenament de motors de traducció automàtica entre el català i altres llengües de relleu, incloses les d'entorn estatal i europeu, preveient i preparant la incorporació del català al servei d'eTranslation de la Unió Europea –perquè això és una preparació per a cap allà on volem anar– i, òbviament, eines d'avaluació múltiples.

Finalment, i en cinquè lloc, volem aprofitar tot el potencial tecnològic que existeix per impulsar eines d'aprenentatge del català a través d'eines digitals basades en les noves tecnologies de la llengua. El català necessita, i hi volem col·laborar perquè es desenvolupin tant al sector públic com al sector privat, assistents virtuals de conversa perquè els alumnes puguin practicar a qualsevol hora i a qualsevol lloc; necessita materials interactius per fer un aprenentatge en línia que sigui més dinàmic –i, per exemple, renovar el Parla.cat–; necessita models de llenguatge específic que per-

metin generar automàticament exercicis i activitats adaptades al nivell de l'aprenent. Tenim un repte molt molt molt important, que és incorporar 2 milions de persones que no parlen català a l'ús del català i, per tant, això ha de ser una línia estratègica.

El potencial és molt ampli i, com també crec que hi estem d'acord, hi ha molta feina per fer. Crec que tenim condicions per abordar-la amb decisió i que hem de poder aprofitar tots els recursos. Des d'aquest punt de vista, la convido a tenir una conversa per parlar de tots els contactes que cregui que es poden activar, perquè això és un repte de país i és només com a país que el podrem dur a terme.

Per tant, necessitem els catalans que són aquí i els catalans que són a fora per protegir la nostra llengua. Esperem comptar amb la col·laboració de tots els grups.

Moltes gràcies.

El president

Obrim el capítol de les mocions subsegüents.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques educatives

302-00136/15

El dissetè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques educatives. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Conseller, bon dia. Bon dia, diputats i diputades. La setmana passada, Esquerra Republicana interpellàvem la consellera Niubó amb un doble objectiu: per una banda, fer balanç del seu primer any al capdavant del departament i, per l'altra, posar sobre la taula una preocupació creixent, la deriva que el departament està fent amb una gestió excessivament administrativa, burocratitzada, recentralitzadora i sobretot reactiva, i canvis constants d'instruccions i de resolucions que tenen les direccions dels centres educatius al límit.

Aquest model sembla més orientat –comentàvem a la interpellació– a evitar el conflicte, a evitar el soroll mediàtic, que no pas a construir una política educativa ambiciosa, valenta i que tingui un recorregut llarg. I el que cal és justament això: una política educativa de país pensada amb mirada llarga i amb diàleg amb tota la comunitat educativa –amb tota.

I per això avui presentem aquesta moció, no pas per fer soroll, en cap cas, sinó per posar sobre la taula qüestions de fons que no es poden continuar esquivant.

En primer lloc, un dels punts importants i que ocupen una part important de la moció és l'aposta clara per l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació. La volem forta, amb un contracte programa que li permeti fer un salt tant qualitatiu com quantitatiu. Cal que el sistema educatiu es pugui avaluar amb proves rigoroses i, a més a més, homologables internacionalment, i que aquestes dades també arribin al món local, que hi té molt a dir.

També volem garantir la protecció i la continuïtat de tota la xarxa de suport a la complexitat. I això passa per la renovació de programes que han estat claus per atendre situacions de complexitat, situacions socials difícils, i, sobretot, a través de professionals en Educació amb integració social.

També demanem continuar apostant pel pla de millora d'oportunitats educatives per combatre l'absentisme, incorporar personal administratiu als centres per descarregar els equips docents d'aquesta excessiva burocràcia i sobretot per gestionar tasques administratives més complexes, i per reforçar després, com a últim punt del reforç aquest de la xarxa de suport a la complexitat, els plans educatius d'en-

torn, imprescindibles per a la cohesió social. Per tant, es fa imprescindible comptar amb aquestes integradores socials, amb aquestes educadores socials, que estan vivint amb total incertesa la seva situació.

Pel que fa a la digitalització, pensem que cal anar més enllà del debat sobre el nombre d'hores de pantalla. Necessitem el pla de digitalització responsable, que se centri en els usos, i, per tant, per garantir també que l'alumnat més vulnerable pugui tenir aquesta educació més crítica digitalment parlant. I també reconèixer la feina dels coordinadors digitals amb el corresponent complement salarial.

I una profunda normativa educativa, una actualització d'aquesta normativa educativa. No es pot governar a base de resolucions improvisades que, a més a més, es contradueixen, com hem vist aquesta mateixa setmana amb l'adjudicació de places, resolent-se amb un cap de turc, sense cap responsabilitat, sense cap dimissió política, i cessant un funcionari abans que arribi a termini, que finalitzi aquest procés de l'expedient informatiu.

Un altre eix clau, la formació professional: reforçar l'orientació educativa i professional, personalitzar aquests itineraris formatius i ajustar l'oferta a la realitat econòmica. Cal reconèixer, per altra banda, la funció d'aquests tutors dels programes de formació i inserció, que han fet precisament d'aquests programes una història d'èxit; professionals que han estat referents per a molts joves sovint assenyalats i descartats en etapes anteriors i que han aconseguit tornar-los a connectar amb la formació i el món laboral. Per tant, també demanem que es garanteixi la continuïtat d'aquests professionals.

No em queda temps. Comentar que també hem inclòs la modificació del decret de transport escolar per canviar els criteris del que es considera obligatori i no obligatori i la posada en marxa d'un pla pilot de zona rural integrada (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president.

Per tant, en definitiva, una moció que el que pretén és que la política educativa posi l'alumnat al centre i escolti les famílies i la comunitat educativa i, sobretot, que afrontem els reptes que ens demana la comunitat educativa.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts, la diputada Anna Feliu i Moragues.

Anna Feliu i Moragues

Bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Conseller de Política Lingüística, diputats, diputades... Avui de veritat que debatem una moció extensa sobre les polítiques educatives. I des de Junts per Catalunya en compartim l'esperit i continguts, si bé considerem que toca temes molt diversos que guarden a vegades potser poca relació entre si.

Està clar que l'educació ha de ser una prioritat de país, ha de ser una política d'estat sostinguda en el temps i a l'abast de tothom. I sempre ens trobaran al costat de qualsevol mesura que vagi en la direcció de millorar l'equitat, la qualitat i la promoció del català a les aules.

Ara bé, també hem de ser clars. Hem de ser clars que aquesta moció que presenta Esquerra Republicana..., és precisament el partit que ha liderat el Departament d'Educació en els darrers vuit anys amb tres consellers diferents, amb el conseller Bargalló, el conseller Cambray i la consellera Simó. Vuit anys de govern, vuit anys de responsabilitat directa, i avui, paradoxalment, ens presenten una moció plena de punts, de compromisos i de mesures, alguns dels quals ells mateixos no van impulsar ni complir quan tenien la responsabilitat directa.

Tot això, evidentment, no treu que el PSC, que ja fa un any que governa, té unes responsabilitats. I, de fet, en aquest primer any de mandat no ha aportat ni estabilitat ni visió ni millores estructurals; ben al contrari, hi ha hagut retards, improvisació i una gestió erràtica de qüestions com les plantilles, el suport als centres de comple-

xitat o el desplegament de les aules d'acollida. De fet, les esmenes que ha presentat el PSC en aquest sentit són un bon reflex d'aquesta actitud, una voluntat constant de rebaixar compromisos, d'evitar obligacions clares i de condicionar qualsevol acció a futurs pressupostos o d'altres temporalitats millors. No s'hi veu ni ambició ni lideratge. I això, quan s'està al capdavant del departament, no és admissible.

Mentrestant, els docents continuen treballant en condicions molt difícils, amb aules massificades, amb càrregues burocràtiques, incertesa laboral i manca de reconeixement. Se'ls exigeix molt, però també se'ls acompanya molt poc. I no hi haurà transformació educativa si no millorem de veritat les condicions laborals i professionals dels equips docents.

En definitiva, massa anys de governs que han parlat molt i han actuat molt poc. I això té conseqüències en els centres, en els equips, en les famílies i en els infants. Com deia, la moció toca molts temes, potser massa, però també evidencia que el sistema educatiu arrossega dèficits estructurals que cap govern ha volgut o ha sabut abordar amb la profunditat necessària.

Fa un any que aquest Govern lidera el departament, i avui, conseller –bé, hi ha Política Lingüística, no hi ha Educació, però...–, seria un bon moment, no? –ja ho hem anat fent aquests dies també a la comissió–, per fer balanç. Perquè, on són aquests resultats concrets? Què s'ha fet, per exemple, amb els professionals dels PFIs? Com es garanteix la qualitat real de les aules d'acollida? On és el reconeixement efectiu del càrrec de coordinador digital dels centres?

Quina previsió hi ha, per exemple, per solucionar el problema de climatització de les aules? L'altre dia vaig a una reunió, com a alcaldessa, amb la directora de l'escola, i diu que li van enviar un val de trenta-cinc euros per anar a comprar un ventilador, un ventilador per a tota l'escola. Dius: «Home, gràcies, quina generositat.» Tampoc farem res, ja s'ho podien haver estalviat i, en tot cas, dedicar-ho a alguna altra cosa. Francament, a vegades crec que disparem i no sabem ben bé a on toquem.

Liderar és afrontar els debats difícils, és aportar solucions, és assumir reptes com el de garantir la immersió, tenir clar que el català ha de continuar sent la llengua vehicular a l'escola catalana, perquè això no és una opció, sinó que és un deure legal, un deure social i pedagògic.

I ens preocupa també veure com des del Govern no s'està donant la resposta ferma ni valenta que el moment exigeix. I és així, no n'hi ha prou amb proclames genèriques, cal garantir que cap projecte lingüístic incompleixi la legislació vigent; cal dotar els centres d'eines de formació i de seguiment, i cal enviar un missatge clar des del Govern, un missatge que digui que defensarem el model lingüístic propi davant de qualsevol ingerència.

Perquè una escola ha de tenir mitjans, una escola ha de tenir nivell, ha de tenir uns bons criteris, una bona metodologia, i fins a data d'avui sembla que s'està premiant més l'alumnat en el sentit de que siguin feliços que no pas que tinguin un bon aprenentatge. I per això tenim els resultats que tenim a les proves PISA i el nivell en general de l'alumnat sembla que va baixant.

Però, en aquest sentit, des de Junts per Catalunya estarem sempre al costat dels equips docents, de les seves famílies, per tenir una educació d'excel·lència (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo–, amb metodologies efectives, respecte a l'autoritat del professorat i el català sempre al centre.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Honorable conseller, diputats... Diputada Aragonès –ara no la veig...–, amb tot el respecte que sap que li tinc, però, escolti'm, em sorprèn enormement que aquesta moció la presenti Esquerra Republicana, un partit que, malauradament, ha governat el Departament d'Educació durant els darrers vuit anys. I, escolti'm, durant aquests vuit anys hem vist la incompetència, la improvisació i també la falta de responsabilitat que han marcat, malauradament, ho repeteixo, la gestió educativa.

No només no s'han complert les promeses, sinó que la situació dels centres educatius a Catalunya ha estat un veritable desastre i és cada cop més crítica: escoles amb infraestructures precàries, manca de recursos i un sistema que genera incertesa i desànim entre els docents i també les famílies.

Esquerra Republicana va convertir l'educació en un camp de batalla ideològica, i veiem que això continua igual. En lloc de treballar per la qualitat, per la igualtat d'oportunitats i per una educació inclusiva, doncs, prioritzen imposicions lingüístiques, divisió social i un control excessiu sobre els continguts i la gestió.

I els problemes són evidents. La manca de pressupostos que tenim enguany provoca improvisacions que afecten milers de docents –i després m'hi referiré. La recent crisi en l'adjudicació de places de docents que hem viscut aquests darrers dies és la punta de l'iceberg d'una gestió caòtica i poc transparent que tenia el Departament d'Educació d'Esquerra Republicana i que continua tenint el Departament d'Educació del Partit Socialistes. Recursos que es desvien de polítiques fonamentals com la salut mental, que vam aprovar ahir, el decret llei que vam aprovar ahir. I, per tant, nosaltres som molt crítics amb aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Hi han coses que les podem compartir, evidentment: les polítiques d'equitat, les aules d'acollida, incorporar més personal administratiu en els centres, millorar el sistema educatiu mitjançant el diàleg amb la comunitat educativa, adaptar el transport escolar. Evidentment, tot això són coses que nosaltres podem compartir. Ara, hi han coses evidentíssimes que ni compartim ni crec que la majoria de persones, de catalans, de famílies..., no poden compartir.

Vostès també proposen impulsar una nova estructura administrativa, com l'agència d'avaluació educativa. I avui, a més, s'hi ha referit vostè com que la volen forta, la volen més forta, és a dir, més burocràcia, i això, evidentment, nosaltres no ho podem compartir de cap manera.

Però també ens oposem rotundament a dues qüestions de fons, que són...: el pacte nacional per la llengua, un pacte que considerem una eina per seguir imposant un únic model lingüístic a l'escola, sense respectar la realitat social i lingüística de les famílies catalanes, i, per tant, sense garantir el dret que tenen els alumnes castellano-parlants. Perquè vostès amb aquesta moció el que pretenen és continuar incomplint les sentències del vint-i-cinc per cent de l'escolarització en castellà, i evidentment això nosaltres, doncs, no ho podem compartir. No ho podem compartir, com no hauria de compartir ningú incomplir unes sentències.

També vostès, doncs, volen facilitar el pas dels centres concertats a la xarxa pública. Evidentment, en això nosaltres hi estem absolutament en contra. Creiem que el pluralisme educatiu i la llibertat de les famílies per triar centre han de primar per sobre de tot, i el que cal és ajudar l'escola concertada a sobreviure, no desmantellar-la i no atacar-la com fan vostès constantment i com fa també el Govern socialista en aquests moments. Perquè, escoltin, la demanda a l'escola concertada creix. I vostès això no ho entenen: si la demanda creix, l'oferta hauria de créixer també. En canvi, vostès l'ataquen sistemàticament i la volen desmantellar.

Nosaltres hem presentat una esmena que em sorprèn, senyora Aragonès, que no hagin acceptat, perquè anava precisament en la línia del que els darrers dies, les darreres hores, vostès també han criticat del Govern de Catalunya quant a l'error en

l'adjudicació de les places de docents. Hem presentat una esmena que anava en la línia del que vostès, doncs, han dit per restablir la seguretat, la transparència i la legalitat del procés d'adjudicació d'aquestes places perquè no torni a passar.

Evidentment, el cap de turc, aquella sola persona que diu la consellera que ha cessat, probablement un càrrec d'Esquerra Republicana del Govern anterior..., potser és aquest el motiu pel qual vostès no accepten l'esmena, però, evidentment, no podem entendre com vostès no volen, doncs, restablir la seguretat, la transparència, perquè això no torni a passar.

Sense més, doncs, nosaltres proposem, per tant, restablir la seguretat jurídica del procés d'adjudicació i adoptar mesures per garantir la transparència. És per aquests motius que demano, senyora Aragonès, que reconsideri el vot a la nostra esmena.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia, diputats i diputades. Molt bon dia, conseller. Primer de tot, donar les gràcies a la diputada Aragonès per la iniciativa de presentar aquesta moció sobre polítiques educatives en aquest Ple i per la interpellació que va realitzar en el Ple de la setmana passada.

Per nosaltres, de veritat que aquesta moció suposa una bona notícia, d'una banda, i una sorpresa agradable, d'una altra. Una bona notícia ho és perquè compartim gran part de l'esperit de les propostes que ens presenten en aquesta moció, i, per tant, la votarem àmpliament a favor. I una sorpresa agradable alhora, perquè la impressió que ens vam endur de la interpellació que va realitzar la setmana anterior, la setmana passada, era, segons el nostre parer, que dibuixava un escenari massa pessimista i no del tot realista.

Tot i així, és evident que són molts els aspectes, veient aquesta moció, que compartim, i són moltes més coses les que ens uneixen que no pas les que ens separen. I bona prova d'això són precisament tots els objectius que perseguim en matèria educativa: la millora dels resultats educatius –especialment en lectoescriptura, matemàtiques i ciències–, recuperar la confiança en el sistema educatiu en el seu conjunt i avançar cap a una educació més inclusiva, més equitativa i, en definitiva, de major qualitat.

El que defensem des del Partit Socialistes és promoure l'equitat, la cohesió social i la igualtat d'oportunitats en el marc d'un sistema educatiu que ha de ser inclusiu i divers alhora. El pla de millores d'oportunitats educatives és una eina importantíssima i estratègica en aquest aspecte, però també ho són les aules d'acollida per a alumnat nouvingut o els mateixos plans educatius d'entorn. Plans educatius d'entorn –compte, sempre ho hem dit– que hi hem de tenir en consideració la voluntat de cada municipi i de cada ajuntament, ja que cadascú té les seves casuístiques i han de ser els propis ajuntaments els que han de decidir si volen portar a terme aquesta programació.

Tot i així, estem d'acord en la immensa majoria de les propostes, com deia: garantir l'estabilitat de plantilles docents, incrementar de manera significativa el nombre de dotacions per al curs 25-26, tal com ja s'ha anunciat per part de la conselleria, amb especial atenció al personal d'atenció a la inclusió, i, a la vegada, també treballar per impulsar un pla pilot de zona rural integrada, una proposta que és seva, del seu grup parlamentari, establint un nou model de governança entre el Departament d'Educació i els ajuntaments arrelats en el territori.

El nostre sistema educatiu necessita estabilitat, rigor en la presa de decisions i apostes decidides per poder executar-les en el llarg termini. És el que sempre hem defensat. I per aquests motius, entenem nosaltres, hi ha decrets molt importants

—com serien el decret d'orientació educativa, el decret de serveis educatius o el decret de transport escolar obligatori— que segurament en els darrers anys mai s'han modificat, mai s'han pogut actualitzar, i que ara, precisament, amb aquesta moció i amb els pactes que tenim d'investidura amb el seu grup parlamentari, tenim una bona oportunitat per poder-los actualitzar.

El balanç que fem nosaltres sobre el primer any de legislatura és positiu, és evident. Podem parlar de molts exemples: de la col·laboració amb l'OCDE per a la millora de la qualitat educativa, de la prohibició dels mòbils a les aules —una mesura valenta i a la vegada pedagògica i molt demandada— i de l'augment de la formació professional, amb un increment històric i també responnent a una necessitat real del territori.

Pel Partit Socialistes això és avançar, i és el que volem fer. Sabem que totes les passes que donem i que podrem donar d'ara endavant, en el futur, seran també gràcies als acords a que puguem arribar amb el seu grup parlamentari i amb la immensa majoria de les forces progressistes d'aquest Parlament.

I si avancem d'alguna manera, que és la decisió que tenim, precisament, també ho fem per l'equip humà que hi ha al capdavant del Departament d'Educació i Formació Professional, i sempre és bon moment per recordar-ho. I m'agradaria dedicar els darrers segons de la meua intervenció a parlar de la consellera Esther Niubó, que saben que avui no ens pot acompanyar perquè té un viatge oficial, però... És evident, i hi han fet referència la resta de grups parlamentaris que han passat per aquí, que aquesta setmana no ha estat fàcil, però cap socialista de debò mai arriba al capdavant d'una institució democràtica per fer-se la vida més fàcil a un mateix, ans al contrari.

Quan una persona el que busca és transformar-ho tot, sempre sorgeix la resistència dels que temen el canvi, però aquesta resistència no pot tacar mai la bona feina que fan treballadors i treballadores a la conselleria d'Educació i Formació Professional. La resposta de la conselleria davant d'uns fets molt greus ha estat ràpida, justa i transparent, una gestió impecable. És un veritable plaer i un veritable orgull, i ho diem de veritat, compartir sigles i projecte polític amb una persona com és la consellera Esther Niubó, i a la vegada és un orgull i una sort per a Catalunya que sigui la consellera d'Educació i Formació Professional. Continuarem sempre treballant al seu costat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula en primer lloc el Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyor conseller, senyors diputats, molt bon dia. Aquesta moció realment és un exemple claríssim de desvergonyiment, d'hipocresia sense límits, perquè Esquerra Republicana ha participat en tots els governs de la Generalitat de Catalunya d'ençà de 2016, ha tingut el Govern de la passada legislatura a les seves mans i recolza l'actual Govern del Partit Socialistes. Ha tingut a les seves mans la conselleria d'Educació reiteradament. Qui no recorda Bargalló, el gran inquisidor, o González-Cambray, l'arrogant, o fins i tot la pseudoguru de la pedagogia de tots els temps, la senyora Simó? *(Alguns aplaudiments.)*

El resultat? El resultat és el que és. És a dir, des de les proves PISA de 2015, l'escola catalana, el nivell de l'escola catalana s'ha enfonsat, ha empitjorat exponencialment. Avui els alumnes catalans són els pitjors de tota Espanya en comprensió lectora, en ciències i en matemàtiques. A més, l'escola catalana supera el percentatge mitjà d'abandonament escolar de tota Espanya i, amb escreix, de tota Europa.

Per tant, Esquerra Republicana és el responsable número u de l'actual, nefasta, malauradament, escola catalana que tant pregonen i tant diuen que és model d'èxit, l'escola catalana. Doncs bé, i ara ve aquí la senyora Aragonès i, com una mena de venedor de regenerador capillar –*un vendedor de crecepelo del lejano Oeste*–, ens intenta vendre que el mateix líquid serveix tant per regenerar el pèl com com a laxant, com a restrenyedor o el que sigui, canviant l'etiqueta i canviant el pot i ja està. Esquerra Republicana ha enfonsat l'escola catalana i ara diu que té la vareta màgica per donar la solució per redreçar-la. Això és d'hipòcrites. (*Alguns aplaudiments.*) Beure i bufar, tot no pot ser.

Bé, la moció Esquerra Republicana diu que s'ha de reforçar l'equitat i la inclusió. Això, a bàsicament tots els punts. Només deixa un dels tretze punts per parlar d'allò que és el rovell de l'ou, el sistema educatiu de tot arreu, és a dir, els fonaments pedagògics i metodològics –només un punt. I, a més a més, diu que en aquest fonament la referència és l'Agència d'Avaluació i Prospectiva del sistema educatiu. Bé, com pot ser aquesta agència un referent pedagògic si va ser engegada per la senyora Simó, d'Esquerra Republicana, quan li van esclatar els nefastos resultats de les proves PISA de 2022 l'any 2023? Què va fer, doncs? Va tancar el Consell Superior d'Avaluació i, amb intenció d'escenificar un suposat canvi estructural que hauria de millorar, sens dubte, els deficient resultats en ciències, matemàtiques i comprensió lectora, li va posar una mica de maquillatge barat i li va canviar el nom.

Però l'Agència d'Avaluació i Prospectiva del sistema educatiu català està fonamentada en les mateixes premisses pedagògiques que el Consell Superior d'Avaluació, al qual substitueix, i que s'han demostrat totalment inútils, estèrils i corrosives. Són bàsicament aquestes: menyspreu de l'aprenentatge de continguts valuosos, de la comprensió lectora, de la memorització; eliminació de la cultura de l'esforç, i obsessió malaltissa per competències fluides, per la hiperdigitalització de les aules, per la hipersexualització dels nens i per la imposició del monolingüisme en català.

Li comento –amb això tanco– el que diu l'informe PISA a la pàgina 118. Ho vaig comentar ahir a la consellera, que també és responsable del nivell pèssim de l'escola catalana actual. A Espanya l'impacte de l'índex socioeconòmic i cultural està per sota de la mitjana europea, és un dels països amb més equitat en el sistema educatiu. Això ho diu l'informe PISA, pàgina 118, capítol 3. No obstant això, Catalunya és la regió d'Espanya que ha caigut més en ciències, matemàtiques i comprensió lectora. Per què? Doncs la solució no la pot donar qui ha estat responsable de l'enfonsament de l'escola catalana. Per tant, la solució no la té Esquerra Republicana.

La vicepresidenta primera

És el torn, ara, del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputades, diputats, bon dia. Compartim amb la moció que l'educació és una prioritat de país. És una de les eines més poderoses que tenim per lluitar contra les desigualtats i construir, per tant, una societat més justa, cohesionada i democràtica. Per això és tan important trobar consensos sòlids al voltant d'objectius com la igualtat d'oportunitats, la lluita contra la segregació, el reforç de la xarxa pública i la millora de les condicions del personal docent i educatiu. Per tant, coincidim en algun dels elements de la moció i en d'altres creiem que potser calia ser una mica més ambiciosos.

Comencem per les coincidències. En primer lloc, equitat i cohesió. La moció té un fil conductor clar: la lluita contra la segregació i la defensa d'un sistema educatiu inclusiu i equitatiu. Coincidència plena. Fa temps que denunciem que el nostre país pateix uns nivells de segregació que no són sostenibles, com tampoc ho són les desigualtats socials i territorials que estan associades a aquesta.

Plantegen propostes que estan alineades amb els acords a què hem arribat comuns als suplementos de crèdit i, per tant, orientades a una major cohesió comunitària, també a la igualtat en l'accés a l'educació de tots els infants –com és el cas dels plans educatius d'entorn a què s'ha fet referència a intervencions precedents–, garantir la continuïtat de les aules d'acollida o assignar més recursos als centres de més alta i màxima complexitat –hauria de ser igual el barri on visqui cada nen o nena o el nivell socioeconòmic de la seva família. Volem posar en valor també que la moció blindi el paper del català a les escoles com a llengua vehicular i de cohesió des d'una perspectiva inclusiva en un moment en què precisament la nostra llengua afronta importants reptes.

Segon, reforç de la xarxa pública i millora de les condicions laborals. Coincidim en la defensa del sistema públic com a eix vertebrador del model educatiu. La moció recull aquesta voluntat de consolidar equips estables i garantir l'accés universal a l'educació. Pensem que cal apostar per un sistema cent per cent públic, gratuït i universal, perquè la millor garantia de la igualtat d'oportunitats a què feia referència anteriorment és una xarxa pública que, a més a més, cada cop depengui menys de la concertada.

També plena coincidència amb la nostra proposta d'estabilització de plantilles, amb l'obligació de publicar totes les vacants i descarregar de burocràcia el personal docent. I si creiem en la importància de l'escola inclusiva, i entenem que així és, hem de defensar la incorporació però també l'estabilització i dignificació d'altres figures educatives de caràcter essencial, com les tècniques d'inserció, les tècniques superiors en educació infantil i també les educadores de lleure, imprescindibles per a un abordatge comunitari de les necessitats educatives des de la relació de confiança que s'estableix amb l'alumnat i amb les famílies.

Una referència a dos àmbits estratègics: formació professional i digitalització. La formació professional és un dels elements principals per a la inserció laboral, també per a la competitivitat. Però, més enllà de coincidir en la diagnosi, insistim en la necessitat de garantir la plena gratuïtat, amb eliminació de taxes, i la planificació de l'oferta d'acord amb criteris d'equitat, també territorial, i no exclusivament en funció de la demanda del mercat, un tema de tipus estratègic.

L'aposta per avançar en sobirania digital i digitalització. És necessari l'impuls del programari lliure per reduir la dependència de les multinacionals del sector. La tecnologia a les aules ha de ser una eina que contribueixi a reduir la bretxa digital al servei de l'equitat.

Alguns punts, deia abans, on nosaltres voldríem ser una mica més ambiciosos o molt més ambiciosos. Nosaltres pensem que es podria expressar un compromís més ferm en aspectes com el sistema cent per cent públic i l'eliminació de concerts en centres que segreguin o cobrin quotes il·legals a les famílies; la gratuïtat real i efectiva de tot el sistema educatiu, inclosos menjadors, llibres, materials i activitats de lleure a totes les etapes educatives, també al zero-tres; reduir ràtios i augmentar la inversió per acostar-nos als estàndards europeus, i garantir la qualitat del servei públic.

Per tant, en base a l'anteriorment exposat, donarem suport a la moció perquè es fa ressò de demandes legítimes i necessàries cap a aquesta escola realment igualitària, perquè defineix clarament l'objectiu d'un sistema educatiu que garanteixi drets i oportunitats, reforci la cohesió i esdevingui una eina de transformació social. Però, com que hem dit que la nostra ambició no s'atura aquí, nosaltres volem fer referència a aquest horitzó de gratuïtat real i universal, de lluita contra la segregació de forma contundent.

I, per últim –acabo, vicepresidenta–, hi ha consens en els objectius. Estem compromeses a treballar per fer-los possibles, però exigirem també més compromís amb la justícia educativa. Com dèiem ahir, l'educació és futur i el futur no pot esperar.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn, ara, del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bé. Doncs aquesta serà la meva darrera intervenció al Ple parlant d'una moció –després ja m'acomiaré tranquil·lament–, i fa molt de goig fer-ho parlant d'una moció sobre educació, lògicament.

Mirin, nosaltres compartim totalment l'enfocament inicial, aquesta importància de les polítiques educatives com a eines de transformació social, de cohesió social, per garantir la igualtat d'oportunitats.

I també compartim el que diu la moció en el seu inici, que és que cal garantir el dret a l'aprenentatge de tots els nostres infants, joves i persones adultes, i això avui no està succeint. Mirin, aquí el que tenim és justament el contrari: que estem veient com les desigualtats en l'àmbit educatiu, relacionades precisament amb les desigualtats socials, van a l'alça, justament. I, per tant, alguna cosa és evident que no estem fent bé.

Nosaltres votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció, però, diputada Aragonès, amb l'«apreci» que sap que li tinc, sí que ens ha sorprès que vostès presentin una moció tan completa en l'àmbit educatiu, tenint en compte que vostès han estat al capdavant de la conselleria d'Educació les darreres dues legislatures, perquè, certament, han tingut temps per fer totes aquestes qüestions. I fins i tot ens ha sorprès que parlessin de consens amb la comunitat educativa i amb els docents, concretament, tenint en compte el precedent del conseller Cambray, que va ser un desastre, justament, en clau de diàleg amb les professionals. Vostès recorden les nombroses protestes que va motivar, precisament, el conseller Cambray.

Bé, dit això, sí que volíem destacar alguns punts de la moció que compartim especialment. La qüestió de l'estabilitat de les plantilles. Pensem que encara hi ha feina a fer i que això forma part dels greuges que s'han anat acumulant en matèria laboral de les professionals. I, per tant, doncs, sí, tota la proposta en clau d'estabilització la compartim al cent per cent.

També compartim totalment el reforç de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva del sistema educatiu, perquè, a més a més, vostès saben que a la nostra proposició de llei donem un paper fonamental a aquesta agència en la vigilància i el control en l'ús del català als centres educatius, i també com a òrgan assessor a l'hora de desenvolupar els projectes lingüístics de centre. Pensem que aquest és un òrgan que, si es dota de recursos, realment pot ser importantíssim per garantir l'ús i l'aprenentatge del català als centres educatius.

I, després, també compartim totalment una qüestió que és molt elemental i que sembla mentida que no s'hagi fet encara, que és la modificació del decret que regula el transport escolar. Bé, perquè tenim problemes concrets, com, per exemple, a l'Escoleta, de Bellaterra, no? Avui, de fet, vindran a fer un faristol, però també vam tenir, doncs, els diferents centres de municipis del Bages. És a dir, no podem anar cas per cas. Aquí hi ha feina també pendent de fer per garantir el transport escolar i, per tant, això s'ha de fer amb la major celeritat.

Ara bé, i per acabar, sí que volíem destacar algunes absències que considerem importants. Perquè, per tal que l'escola pugui fer la seva funció de cohesió social, d'igualtat d'oportunitats, hi ha una cosa molt clara: calen recursos. I tenim el gran consens que cal avançar cap al sis per cent del producte interior brut en educació, però és que no arribem al quatre per cent, i això és una assignatura pendent de fa moltíssims anys. I sense recursos no es poden fer miracles. Necessitem recursos per poder reforçar les plantilles, necessitem recursos per poder reduir les ràtios, necessitem recursos per invertir en infraestructures, que, quan parlem de centres públics, els tenim bastant trinxadets, molts d'ells.

I revertir els mals resultats acadèmics de la nostra canalla, doncs, té una recepta que és bastant senzilleta, que és aplicar aquests recursos concretament en tres àmbits. El primer, la millora de les condicions laborals i retributives de les professionals. I aquí volíem destacar l'augment retributiu del vint-i-cinc per cent. Això és una cosa que està aprovada en una moció nostra, és una cosa que no ens la inventem, eh?, recollim aquesta reclamació de les professionals. I això per nosaltres és «impepinable», perquè han tingut una pèrdua de poder adquisitiu claríssima i això forma part d'aquest malestar docent. Però, al mateix temps, quan parlem de millorar condicions laborals, també hi ha la necessitat de derogar d'una vegada per totes el decret de plantilles, perquè això ha minat totalment la democràcia als centres i està darrere dels errors greus en les adjudicacions d'estiu.

Després, tenim una altra gran problemàtica, que és l'abordatge de la gran complexitat que tenim a les aules. Despleguem de forma integral el decret de l'escola inclusiva. Si el tenim allà, si és que no hem d'inventar la sopa d'all. S'ha de fer un desplegament íntegre de l'escola inclusiva, del decret d'escola inclusiva.

I, per últim, hem de combatre la segregació, i això només es fa amb un pla de desconcertació de l'educació. Està molt bé facilitar la integració a la xarxa pública d'aquelles escoles que ho vulguin, però, a més a més, aquí s'ha de planificar què és el que tenim, que és el que necessitem concertar, i el que no necessitem concertar ho desconcertem, perquè no els hi devem res, a totes les escoles concertades.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn, ara, del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Consellers d'Esquerra han set els autors intel·lectuals, per acció o per omissió, de l'actual desastre educatiu a Catalunya. És sorprenent que ara no parin de presentar propostes i preteses solucions, quan van generar vostès mateixos el problema.

Fa anys que posen l'ensenyament al servei dels seus interessos polítics i ideològics. La prova més evident és el canvi de nom del propi departament, que va passar, sota el seu Govern, de ser «Ensenyament» a ser «Educació». Quins temps, eh?, aquells en que veníem educats de casa.

La seva dèria per influenciar les futures generacions en benefici propi s'ha acabat com el rosari de l'aurora. Així ho acrediten les proves PISA o les competències bàsiques. Si abans competíem de tu a tu amb els millors d'Europa, ara rivalitzem amb Ceuta i Melilla. El fracàs i l'abandonament escolar baten rècords, i les aules s'han convertit en el viu reflex de les polítiques immigratòries suïcides del país veí. Ja poden anar obrint aules d'acollida a cabassos, ja poden anar concedint a grapats títols d'alta complexitat, que hi ha centres a on l'alumnat estranger supera el quaranta per cent i ja no hi ha res a moldre.

A l'institut de Salt en cinc anys han augmentat un vint-i-cinc els conflictes i problemes derivats de la manca de convivència. Sembla que la multiculturalitat no era tan idíl·lica com ens van prometre. Els professors denuncien la incapacitat d'avançar temari a alumnes immigrants que desconeixen la llengua del país, que amunteguen retard acadèmic i que trasbalsen el ritme del conjunt de l'aula, perjudicant els nostres fills i arrabassant-los l'oportunitat d'excel·lir pel que fa a resultats acadèmics. Aquest és el futur que vostès han traçat per a ells, un futur mediocre.

La Fundació Bofill, en qui durant anys han delegat el model educatiu del país i a qui han adjudicat milions d'euros de diner públic, s'ha demostrat ineficient i poc resolutiva, però seria injust acusar-la de tot. El Govern actual ha permès que organitzacions violentes i extremistes com l'OJS entressin a les aules públiques i emetessin proclames radicals davant l'alumnat. Deu ser l'únic Departament d'Ensenyament d'Europa que autoritza a grups amb antecedents d'agressions l'accés lliure a les au-

les i l'encartellada de lemes antisemites als passadissos, una vergonya sense precedents que no resoldrà la bancada esquerra de l'hemicicle. Perquè vostès no tenen solucions, vostès són el problema.

La vicepresidenta primera

Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, vicepresidenta. Diputada García, no li hem acceptat l'esmena perquè vostès fan una lectura de tot el procés d'adjudicacions sense demanar ni una sola responsabilitat política, ni una sola dimissió política.

Agraeixo a la diputada Feliu i al diputat González les esmenes, les transaccions a què hem pogut arribar. I, diputada Feliu, Esquerra Republicana va fer molta feina davant del Departament d'Educació –molta, molta– per poder recuperar-nos de totes aquelles retallades que el govern dels millors va deixar i van ofegar el sistema educatiu. (*Alguns aplaudiments.*) Sí senyora, aquest és el llegat –aquest és el llegat.

Amb el diputat González hem tingut un debat intens sobre els plans educatius d'entorn. Són eines. El pla educatiu d'entorn és una eina que s'ofereix als ajuntaments en cap cas amb l'ànim d'obligatorietat ni d'imposar absolutament res (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), però els ajuntaments són imprescindibles. Hem de comptar amb ells, amb aquesta administració més propera a la ciutadania, perquè aleshores és quan hi ha garantia d'èxit d'aquesta cohesió social. Ara, els hi hem de facilitar les coses: això, per descomptat. I hem arribat a concretar aquest termini d'acabar tot el procés, tant del decret d'orientació educativa com el de serveis educatius, també el seu desplegament. Per tant, important, col·locar-ho al mig del calendari.

I a l'extrema dreta, tant als d'una bandera com als de l'altra: en els seus discursos, ni una sola proposta de millora. Zero, cap proposta per a l'educació. I saben per què? Perquè no saben ni el que és.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop llegides les declaracions institucionals que s'han acordat avui a la darrera Junta de Portaveus.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública

302-00137/15

I el divuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública, presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns. I, per exposar-la, té la paraula el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Avui presentem una moció que vol plantejar algunes prioritats clares en matèria de seguretat pública. Pensem que és necessari que avancem en els drets laborals i en les capacitats i en les tecnologies tant al Cos de Mossos d'Esquadra com al cos de bombers i bomberes, i també al Cos d'Agents Rurals. El que fem són unes indicacions de cara als propers plans estratègics que s'aprovaran, del 25 al 30, i en aquest sentit fem algun dels punts d'aquesta moció.

Sí que em volia detenir en algun dels punts d'aquesta moció que plantegem. Mirin, les darreres setmanes hem viscut fets molt greus. A Torre Pacheco, evidentment, però

també a Catalunya. A Catalunya, on s'ha detingut el suposat líder o una de les persones que formaven part d'un grup d'ultradreta radical que és Deport Them Now i que funcionen a nivell europeu. De fet, a la interlocutòria en la que es va decretar la seva presó preventiva es plantejava que tenien molta activitat a Barcelona, concretament; s'ha de veure, evidentment, si a tota Catalunya.

Llavors és per això, davant aquest fenomen, que no és només a Catalunya, sinó que és a tota Europa, en el que la ultradreta violenta està realitzant aquest tipus d'atacs, per exemple, contra mesquites, com ha passat a Piera; atacs contra persones, com per exemple va passar al kebab que està a Barberà del Vallès, però al costat de Sabadell, després d'una sèrie de manifestacions que es van convocar, però també altres atacs que estan arribant. I, sobretot, un ús a les xarxes, i per això s'han tancat aquests canals de Deport Them Now, perquè estan cridant a fer aquest tipus d'actuacions.

Llavors, en aquest sentit, el que li demano a tota la cambra sencera –a tota la cambra sencera– és que hi ha l'oportunitat de posicionar-se de manera molt clara al punt número 6 per reforçar, davant l'actual context d'auge de la ultradreta violenta organitzada als països europeus i també a Catalunya, la Comissaria General d'Informació del Cos de Mossos d'Esquadra per a garantir una major capacitat d'anticipació davant un repte clau per a la seguretat pública. Pensem que és clau combatre la ultradreta violenta i les seves accions violentes.

A més d'això, hi ha un altre punt que per nosaltres és molt important, i també els hi diria que a nivell personal potser encara més –personal..., diguem-ne professional. Té a veure amb la qüestió de les empreses de desocupació. Mirin, jo he treballat com a advocat molts anys, i he hagut de treballar en casos en els que he vist com a vegades pel matí venia un membre d'una empresa de desocupació, per la tarda un advocat i per la nit «matons». I, després, perquè no hi havien suficients investigacions, al judici no es podia provar el vincle entre uns, que deien mediar, i els altres, que el que feien era actuar.

És cert també que m'he vist en situacions de mediació molt complexes, col·laborant amb els Mossos d'Esquadra, en un cas, per exemple, a Sants, en el que vaig passar molta por perquè l'únic que volia fer era assistir, com a advocat, una família amb molta vulnerabilitat que s'estava veient enfrontada a una actuació de desocupació amb tot un grup de «matons». Vaig entrar, amb aquest mossos d'esquadra, i vaig veure la pressió d'aquests «matons», que eren més de vuit. I els hi puc assegurar que, si a mi em va fer por, ni m'imagino a la família, que finalment va veure respectats els seus drets. I els seus drets..., perquè qui ha de fer aquest tipus d'actuacions és l'Estat, és l'Administració, són els jutjats. I han de funcionar millor, i tant, però mai –mai– això és una sortida. (*Alguns aplaudiments.*) I també s'ha d'investigar. Efectivament, s'han d'investigar els vincles que hi ha amb la ultradreta violenta, no?, aquestes connexions. És una prioritat de seguretat.

I, després, també hi han molts punts, un vinculat amb les patrulles. A vegades hi han ciutadans que, de bona fe, entenen que volen fer més per garantir la nostra seguretat. Però això té molts perills –molts perills–, i més encara en aquest context on la ultradreta violenta ho està fent servir també per a aquest tipus d'actuacions. I pensem que aquest punt el que ens farà serà avançar per tractar de que aquesta pràctica no es faci. Perquè qui ha de garantir la seguretat pública són els cossos policials i, en tot cas, la seguretat privada, que està totalment normativitzada.

A més a més, també plantejem punts (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) molt importants en relació amb millorar els grups d'atenció a la víctima del Cos de Mossos d'Esquadra i també d'altres que s'han millorat després de les esmenes, a les que em referiré després.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara tenen la paraula per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, el Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. Té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies. Bon dia. És una moció molt àmplia. Parla de Bombers, d'Agents Rurals, però també sí que fa èmfasi en el tema de la ultradreta i quin abordatge se n'ha de fer des de les polítiques de seguretat pública.

Explicaré les esmenes que hem fet. Continuem al punt de quan parlem de la desocupació. Creiem que calia. També és important tenir aquesta visió de 360 graus i no només mirar el paper d'aquestes empreses, sinó també..., ahir mateix parlàvem de com encara s'estan desnonant persones grans, com es desnonen famílies amb infants a càrrec i sense alternativa residencial. I per això nosaltres proposàvem que, donada aquesta situació de l'habitatge, es limités la participació dels Mossos d'Esquadra als desnonaments només a tasques de mediació.

Pel que fa al punt aquest, important, que més destacaves, el punt 6, de la Comissaria General d'Informació de Mossos, com l'hem de reforçar davant l'auge de la ultradreta, nosaltres aquí també hem fet algunes esmenes, algunes de recollides i d'altres que no. Nosaltres pensem també que són importants la sensibilització i la formació del personal de Mossos d'Esquadra. Hi ha un racisme estructural arreu, a la societat, també evidentment dintre de Mossos d'Esquadra. I, si bé estem lluitant contra els problemes de masclisme arreu, i ho podem dir en veu alta, també podem lluitar contra el racisme. I per això nosaltres demanàvem que a policia local, mossos d'esquadra, personal penitenciari..., s'incorporés temàtica antifeixista i antiracista en la seva formació.

Promovíem també promoure i fomentar la denúncia per part de les víctimes d'odi i violència racista. Això ha estat recollit. Nosaltres pensàvem que també s'ha de ser sensible en el cas que les agressions hagin estat comeses pels cossos de seguretat, perquè també les cometem, perquè quan s'aturen nois i noies pel color de la pell, això és discriminació, i això..., s'ha de fer una denúncia. Perquè posar-te a la sortida d'una estació de trens a demanar el bitllet *només* a les persones racialitzades, si no sembles europeu, això també és discriminació i això també s'ha de denunciar. Demanàvem també no col·laborar amb les batudes racistes dels cossos policials espanyols, però tampoc no se'ns ha acceptat aquesta esmena.

Finalment, un tema que crec que és important. Nosaltres n'hem presentat una, que s'ha recollit, que crec que és el nucli de com hem d'actuar amb la seguretat en aquests termes. Nosaltres demanem que es faciliti que a les juntes locals de seguretat es doni protagonisme de forma estructural –no de tant en tant, no quan sigui..., de forma estructural– al veïnat, a les associacions, a les entitats, al municipi, a les persones del municipi, i que es facin partícips de les solucions que es proposen com a part activa, com a part implicada en aquestes solucions de forma preventiva –no de forma reactiva, sinó de forma preventiva–, de manera que es potenciï la creació de vincles comunitaris.

I que dintre d'aquestes juntes locals de seguretat es parli de temes que afecten aquesta convivència i la seguretat dels veïns. Estem parlant també de temes urbanístics: de falta d'il·luminació, de manca de gestió i atenció a l'espai públic, de deteriorament dels espais, dels equipaments, de manca de places en matèria de serveis socials, d'intervenció comunitària... Que tots aquests temes es puguin parlar dintre de les juntes de seguretat local, implicant la pròpia comunitat no només perquè escolti, sinó també perquè formi part del disseny de les polítiques de seguretat que es fan des del carrer.

I aprofito per explicar un cas en el que això s'ha aplicat i ha funcionat i creiem que és un bon exemple: les taules de barri que vam crear la CUP quan hem governat

a Sabadell. No només aquestes taules de barri, també tot el teixit comunitari existent, les connexions i les aliances dintre del moviment popular, implacable davant dels discursos d'odi, que només generen divisió i conflicte. Amb la Crida per Sabadell vam crear el servei d'intervenció comunitària. Vam iniciar diverses intervencions al barri justament amb aquest objectiu. I a Sabadell, precisament, els ultres han intentat reproduir un Torre Pacheco, però si ara la metxa no ha pres és precisament per tota aquesta feina comunitària que es va fer en el seu moment.

I, per tant, treballar de la mà de les comunitats, de les associacions de veïns, del veïnatge, del moviment social, civil, implicat, funciona i genera convivència i genera participació entre tothom i que aquestes polítiques siguin compartides i siguin creades per tothom.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula la diputada Laia Cañiguerol i Olivé.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Des d'Esquerra Republicana votarem favorablement a aquesta moció perquè compartim el diagnòstic general, perquè cal impulsar, cal continuar amb l'impuls decidit d'actualitzar les polítiques de seguretat i emergència del nostre país. Cal continuar amb accions que ja havia començat l'anterior Govern i qüestions concretes que nosaltres mateixos recollíem a l'acord d'investidura i que justament ahir vàrem fer efectives.

Per fer-ho, és imprescindible reforçar els nostres cossos de seguretat i emergències tant des del punt de vista dels recursos humans com dels materials, amb un enfocament estratègic davant dels reptes actuals. I celebrem que el text posi l'accent en la millora dels equips i les condicions laborals de Bombers, d'Agents Rurals i de Mossos d'Esquadra, i també en la necessitat d'abordar qüestions d'emergència climàtica, d'auge de la ultradreta violenta o la lluita contra les violències masclistes.

Però, precisament perquè compartim l'esperit d'aquesta moció, també hi hem volgut fer aportacions per complementar-la i reforçar-la.

La primera aportació és amb relació a modificar la llei del Cos d'Agents Rurals per incloure-hi un pla de carrera professional. Cal que reconegui el desenvolupament professional per via de promoció interna i consolidació de la carrera amb garanties d'igualtat, de mèrit i capacitat. Cal regular la provisió de llocs de treball i reforçar la formació especialitzada a través de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. I si volem un cos d'agents rurals preparat per fer front als reptes del segle XXI, creiem que aquest és el camí.

La segona proposta és en referència a la necessitat d'harmonització dels 217 cossos de policia local. Parlem d'unificar sistemes de retribució, condicions laborals, mecanismes de selecció i promoció, sistemes de compres. Tot això ho hem de fer. Ho ha de liderar la Direcció General de Coordinació de les Polícies Locals, que ja està creada, però realment hem d'aconseguir que sigui plenament operativa.

I la tercera aportació fa referència a incorporar explícitament el protocol marc i el model d'abordatge de les violències sexuals com a referents per a millorar l'atenció a les víctimes de violències masclistes per part dels grups d'atenció a la víctima dels Mossos. Perquè la diligència deguda no és només una recomanació, sinó que ha de ser un deure institucional.

Per tant, agraïm que s'hagin acceptat aquestes tres aportacions. Agraïm i posem en valor el to constructiu que té sempre el diputat Garcia Berrio. I crec que justament és imprescindible aquesta voluntat d'entesa, aquesta capacitat que hem d'impulsar per entendre'ns, per entendre'ns tots aquells que defensem els drets, la llibertat i la convivència i que col·laborem i treballem per frenar l'odi i per actuar davant

dels que volen destruir la convivència i la seguretat que té el nostre país, que té Catalunya.

I, per tant, volem destacar la importància d'un dels punts claus d'aquesta moció, que és la lluita contra els delictes d'odi i la violència de l'extrema dreta. Catalunya, com molts països d'Europa, viu un auge preocupant de discursos i pràctiques pròpies de l'extrema dreta. I no es tracta de fets aïllats, sinó d'una estratègia organitzada que es manifesta als carrers, a les xarxes i, malauradament, també en el nostre Parlament.

No ens enganyem, aquests discursos d'odi no són gratuïts. Assenyalar persones concretes, assenyalar col·lectius, sembrar odi, generar confrontació..., genera conseqüències al nostre carrer. Perquè els discursos que generem aquí d'odi i confrontació tenen conseqüències al carrer amb agressions físiques, amb agressions verbals. I hem de ser tots responsables, perquè la seguretat del nostre país comença per garantir la convivència.

Per això Esquerra Republicana el que volem és un model de seguretat que garanteixi la convivència, la cohesió social i pugui garantir que tots els catalans i catalanes visquem en llibertat i amb drets.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn, ara, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula el diputat Mario García Gómez.

Mario García Gómez

Gràcies, vicepresidenta. Consellera Parlon, diputades i diputats... Abans d'entrar a la moció, sí que volem, com a Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, manifestar el nostre suport més ferm i absolut al Cos de Mossos d'Esquadra davant dels atacs que volen desprestigiar el bon funcionament de la institució. Una institució, ho vull recordar, històrica de Catalunya. Diputats de VOX, ja estem farts d'aquells que fan crítica de Catalunya i de les seves institucions per tenir una quota mediàtica i un cert impacte a la resta d'Espanya; fer bullir bé l'olla a Catalunya per anar a menjar el caldo a Madrid.

I entro, ara sí, en la moció que ens presenta el Grup de Comuns. Agrair i reconèixer des d'aquí la gran feina del diputat Garcia Berrio amb la presentació d'aquesta moció, tant en el seu contingut com en la seva predisposició al diàleg, l'entesa i el pacte.

De les tres esmenes que hem presentat, una s'ha acceptat, dues les hem pogut transaccionar. Amb la resta de la moció ja hi estàvem d'entrada totalment d'acord, donat que allò que planteja és més i millor seguretat pública. Com a grup parlamentari defensem les millores en el cos de seguretat tant a nivell econòmic com de millora en la garantia de drets i de seguretat jurídica, en les infraestructures que fan servir i en els plans d'actuació basats en una bona prevenció.

I en això treballa aquest Govern. Exemples concrets. S'estan implementant millores retributives específiques en el Cos de Mossos mitjançant l'acord de condicions laborals del 31 de juliol de 2023 –aquest acord inclou un complement variable per guàrdies no presencials, especialment en dies festius, per als agents de les escales bàsica i intermèdia de les unitats d'investigació–; el Decret 14/25, aprovat ahir mateix, que preveu la creació de l'escala de suport del Cos de Bombers; el compliment del salari mínim interprofessional per als aspirants a bombers mentre realitzen la seva formació; s'està acabant de treballar el pla estratègic d'agents rurals 2030, el qual abasta tant el desplegament de les bases operatives com l'optimització dels equips i el parc mòbil i el nou dimensionament del cos.

Tot això, en un any de govern. Estem convençuts que no podem, com diu la consellera, abaixar la guàrdia, però la bona feina tindrà bons resultats.

Dit això, dues reflexions ràpides al voltant de la moció. Primera reflexió: les tasques dels cossos de seguretat venen definides per les lleis. És a dir, tenen l'aval del poder legislatiu per exercir l'ús legítim de la força, arribat el cas, davant dels incompliments de la legalitat vigent. Condemnem, doncs, totes les actuacions d'aquells grups que fan servir les coaccions, la intimidació, el culte i la crida a la violència física, així com totes les persecucions orquestrades que fan els grups de l'extrema dreta, que l'únic que pretenen és erosionar el nostre bon funcionament social en un intent barroer de fer disfuncional la nostra democràcia per intentar substituir drets i llibertats per autoritarisme i repressió.

Segona reflexió: és ben cert que tenim un problema amb la radicalització de l'extrema dreta, cada vegada més violenta, racista i xenòfoba, i que, malauradament, ha trobat un altaveu en espais com el TikTok i l'Instagram, espais que no deixen de ser una relació de caire individual amb la resta del món. Però hem d'estar tranquils; qui la fa la paga. Davant dels radicalitzadors, deixem treballar tant els Mossos d'Esquadra com els jutges; ja cauran. Ara bé, el problema polític real és que aquests radicalitzadors puguin arribar a tenir èxit i generin subjectes radicalitzats, especialment entre els més joves. Així, on hem de centrar els esforços és en generar espais de socialització en positiu.

I, en definitiva, com a conclusió, diputades i diputats, tres coses: davant dels discursos de l'extrema dreta, més i més polítiques socials; davant l'apellació a la violència d'alguns, l'ús legítim de la força pública de tots, i davant dels discursos d'odi i discriminació, més i més democràcia. Guanyarem.

Gràcies.

El president

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mercè Esteve i Pi.

Mercè Esteve i Pi

Gràcies, president Rull. Consellera Parlon... Bon dia a tothom, diputats i diputades. Senyors dels Comuns, des de Junts per Catalunya podem estar d'acord amb totes les propostes de la seva moció, donat que, evidentment, tot el que plantegen és coherent i fàcil de comprar.

Complir els acords signats amb els sindicats de bombers per garantir els seus drets laborals; incorporar en el pla estratègic del Cos de Bombers, d'Agents Rurals, de Mossos d'Esquadra per al 2025-2030 les mesures necessàries per garantir la seva seguretat; preveure les innovacions tecnològiques; actualitzar les bases operatives del cos; millorar els mitjans tecnològics i humans de les unitats d'investigació centrals i territorials; reforçar la Comissaria General d'Informació davant l'augment de la ultradreta; crear un grup específic d'investigació respecte a les empreses de desocupació fora de l'àmbit judicial; erradicar la pràctica de patrulles ciutadanes que fan tasques de persecució d'eventuals fets delictius; millorar instal·lacions, mitjans tècnics, ràtios i formació dels grups d'atenció a la víctima del Cos de Mossos d'Esquadra; implementar una nova metodologia de recollida de dades i de publicació per part del Cos de Mossos d'Esquadra.

Per tant, sí, el cel és de color blau, sí, ja ho sabem, però al nostre entendre els hi falta concreció. El que sí que fan vostès és parlar d'agents rurals, de bombers, de mossos, de tot un seguit d'unitats, de comissaries, de grups específics, sense entrar-hi, al nostre entendre, en profunditat ni en detall. Tot plegat considerem que és un poti-poti de la política de seguretat del nostre país. Per cert, ens ha sorprès positivament que vostès demanin enfortir la Comissaria General d'Informació del Cos de Mossos d'Esquadra. Caram, quin canvi. En tot cas, benvinguts al seny i a les polítiques actives de seguretat.

Mirin, la veritat, veiem que és una moció poc ambiciosa, que parla de tot i més i alhora no parla de res. A Junts ens preocupa que els seus plantejaments no impli-

quin una dilució de la nostra policia o una instrumentalització política del relat de la seguretat de Catalunya. Perquè el que sí que trobem és que hi ha poca ambició o simplicitat en el seu contingut, manca de concreció i un posicionament més simbòlic que realista.

Des de Junts considerem que el que cal és assegurar i enfortir els criteris nacionals de respecte institucional, de sobirania, de rigor, de gestió pròpia, amb els que ens identifiquen els nostres catalans i catalanes. I això, permeti'm que..., no es visualitza en aquesta moció. Aquests posicionaments s'han de mantenir fermes sempre –sempre–, sense perdre ni un mil·límetre.

I mirin, senyors d'En Comú Podem, per rematar-ho, tota la seva predisposició i propostes de millora que plantegen en aquesta moció perquè una exministra seva, la senyora Ione Belarra, acabi acusant de forma cínica i lamentable el Cos de Mossos d'Esquadra dient que, amb el traspàs de competències d'immigració, faran batudes racistes. Quina vergonya! Per això també hem presentat nosaltres una esmena a la moció on manifestem que el Cos de Mossos d'Esquadra és una policia plenament democràtica. (*Alguns aplaudiments.*) I, en aquest sentit, condemnem rotundament les declaracions de l'exministra on acusava el Cos de Mossos d'Esquadra de racisme –esmena que no ens han acceptat.

Per tant, dir que la delegació de competències d'immigració a Catalunya impliqui validar el racisme institucional és molt molt molt greu. I més greu és dir-ho quan vostès han tingut responsabilitats de govern a l'Estat tenint la mateixa llei d'estrangeria que tenim avui sobre la taula. Suposo –suposo–, perquè tots la recordem, aquella tragèdia a la tanca de Melilla l'any 2022, on van morir trenta-set persones. O és que ja no ho recorden? Perquè vostès en aquell moment tenien responsabilitats de govern, se'n recorden? Doncs sí.

Per acabar, Catalunya té un cos de policia exemplar. No dubtin que farà bé la seva feina.

Per tant, moltíssimes gràcies. I bones vacances a tothom.

El president

Ara és el torn dels grups parlamentaris que no hi han presentat cap esmena per tal de posicionar-s'hi. I, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

President, consellera, diputados... Señor García Berrio, hay algunos puntos de la moción que se los votaremos a favor porque, claro, lo decían: el cielo es azul. Solicitar mejores y más medios humanos, materiales y nuevas tecnologías para Mossos, Agentes Rurales y el Cuerpo de Bomberos de la Generalitat, efectivamente, sí, claro, quién va a decir que no. Pero yo esperaba que pudiesen expresar cuál era su modelo policial, su modelo de seguridad; lo que pasa, que no tienen modelo. El único modelo que pueden expresar es el de Ada Colau en Barcelona, que hizo de Barcelona la capital de la delincuencia en Europa, dejando índices de victimización por encima del treinta por ciento. Y es esa la herencia o el modelo policial que ustedes solo pueden expresar.

Yo sí me voy a centrar en tres de sus puntos que son realmente el eje de su moción. Primero, ustedes quieren criminalizar las patrullas ciudadanas. Nosotros no estamos a favor de las patrullas ciudadanas. No. No. Primero, porque no es la solución; segundo, porque ponen en riesgo su propia vida, y, tercero, porque es verdad que a veces algunos grupos las utilizan para provocar altercados. Pero lo que no podemos hacer es condenar a los vecinos, condenar a las víctimas. Una patrulla vecinal supone el fracaso de las políticas de seguridad de la Administración pública. Una patrulla vecinal es el fracaso de las políticas de seguridad. Una patrulla vecinal son vecinos que salen a la calle pidiendo socorro. Y, por lo tanto, nosotros lo que no vamos a hacer es condenar a los vecinos cuando lo único que piden es ayuda. Y us-

tedes no van a la raíz del problema; no, no, van a los vecinos y los acusan y los señalan.

Luego hablan de ilegalizar las empresas de desocupación, que es una actividad legal; les gustará o no, pero es legal. ¿Usted quiere acabar con las empresas de desocupación? Acabemos con la ocupación, así de sencillo. Si hay un problema de vulneración social, que actúen los servicios sociales, pero hagamos una ley que en veinticuatro horas se pueda desalojar a los okupas. Ya verán como estas empresas no tendrán trabajo y desaparecerán. O sea, van contra una actividad legal –que les podrá gustar o no, pero es legal–, pero contra el delincuente no van.

Y luego hablan de la extrema derecha. Nosotros votaremos a favor de una enmienda de Esquerra Republicana que habla de canalizar las denuncias de odio y de violencia, pero en su punto nos vamos a abstener, porque se olvida perfectamente de la extrema izquierda. ¿Tiene problemas con la extrema izquierda? Desde hace muchos años tenemos un problema con la extrema izquierda. Le voy a dar algunos datos. Desde el año 2010 al 2020, en Europa, personas relacionadas con la extrema derecha por actos violentos se han detenido 258. Hay un problema. Vinculadas a la extrema izquierda, 564, más del doble. ¿Tenemos un problema con la extrema izquierda? Por supuesto que sí –por supuesto que sí.

¿Discurso de odio es que vengan aquí unas personas y nos digan en nuestra cara que los funcionarios de prisiones y la policía son torturadores? Es discurso de odio. ¿Discurso de odio es que vengan a una carpa del Partido Popular personas vinculadas a los movimientos anarquistas y los agredan? Es discurso de odio. Discurso de odio es cuando la señora Ada Colau, que no era candidata, hizo un acto electoral defendiendo a aquellas personas que dejaron en silla de ruedas a un guardia urbano. (*Alguns aplaudiments.*)

Ustedes..., eso de echar a los que no piensan como uno es muy fascista, ¿verdad? Mire (*l'orador mostra una imatge a la cambra*), esto es la extrema izquierda. Arran i la CUP: «Escombrem-los.» A aquellos que no piensan como nosotros, los echamos. Extrema izquierda: «Són enemics del poble, tractem-los com a tals.» A aquellos que no piensan como nosotros, los podemos agredir. Alguien por aquí hablaba de señalar: «Tot anirà bé si assenyalem els botiflers.» Arran, extrema izquierda. Extrema izquierda. ¿Esto es condenable? ¿Son delitos de odio? ¿Esto son discursos de odio? «Fora els turistes», con un contenido de una campaña bastante agresiva. ¿Esto son delitos de odio, sí o no?

Para nosotros, los delitos de odio, vengan de la extrema izquierda y la extrema derecha o de quien vengan, son todos por igual condenables. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) ¿Cuál es la gran diferencia para ustedes –y voy acabando–? Que, claro, los de la izquierda tienen dos sellos: el de la A de «anarquismo» y la hoz y el martillo. Y eso es lo que les acompleja a condenar los delitos de odio de la extrema izquierda.

Yo le emplazo a que salga a este atril y condene los actos de odio y violencia de la extrema izquierda y de la extrema derecha por igual.

Muchas gracias.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidente. Señores de los Comunes, son ustedes un peligro para la democracia. Además de una fuerza cada vez más residual y más insignificante no solamente en el Congreso de los Diputados, sino en este Parlamento –no lo digo yo, lo dicen las encuestas del CEO–, son ustedes un peligro para la democracia. (*Alguns aplaudiments.*)

Ustedes y su espectro político han actuado siempre violentamente y han practicado el matonismo y han legitimado la violencia política y física contra sus adversarios políticos, incluso también contra militantes y cargos electos de VOX.

Y, señor García Berrio, se permite el lujo de venir aquí a dar lecciones de democracia a VOX, la tercera fuerza política de España, con casi 4 millones de votantes. Que, por cierto –por cierto–, les dobla a ustedes en número de votos en Cataluña y en número de escaños en este Parlament. (*Alguns aplaudiments.*) Mire, tiene usted el descaro de venir aquí a hablar de violencia, de cacerías. Cacería fue la que llevó a cabo Rodrigo Lanza cuando asesinó brutalmente a Víctor Laínez en Zaragoza. Cacería fue la que cometió este asesino con Juan José Salas, el guardia urbano de Barcelona al que dejó tetrapléjico, un asesino al que defendió la asociación Irídia, que, por cierto, fundó usted, entre otros, con la madre del asesino. (*Alguns aplaudiments.*)

Mire, y tiene usted la poca vergüenza de venir aquí a este atril el jueves pasado a calumniar a VOX y a insinuar que alentamos cacerías y no sé qué otras majaderías. Y aquí la única cacería que se ha producido es la cacería mediática y política contra VOX que han alentado personajes como usted, su partido y las terminales mediáticas del PSOE, de Sumar, de Podemos, que han instigado, como digo, toda esta cacería y que ya no saben qué hacer para intentar parar el crecimiento de VOX.

Pero ¿saben una cosa? Que no lo van a conseguir, porque cada vez más españoles saben y se dan cuenta de que VOX es la única alternativa que les queda. Frente a esa izquierda radical que ustedes representan, cada vez más irrelevante, y frente a este bipartidismo que les ha abandonado, los españoles saben quién les va a defender, quién les va a poner en el centro de las políticas públicas y quién les va a devolver la seguridad y la prosperidad que todos ustedes les han robado.

Ante los graves hechos que vemos todos los días en Torre Pacheco, en Alcalá de Henares, en Las Palmas de Gran Canaria o en Cataluña, el setenta por ciento de españoles saben cuál es la solución. ¿Y saben cuál es la solución? La deportación de los inmigrantes ilegales (*alguns aplaudiments*) con los que ustedes han llenado nuestras calles y que traen inseguridad y delincuencia. Y ya no pueden más, los españoles se han hartado de que ustedes hayan llenado las calles de delincuentes extranjeros y encima ustedes les hagan pagar a los españoles la ruina y la inseguridad de sus políticas y les llamen «fachas» por defenderse.

Y, por cierto, vamos a ver este último mes cómo va la criminalidad en Cataluña, sobre todo teniendo aquí a la consejera señora Parlon, que el otro día en el Pleno, con el señor Illa, presumía de que la delincuencia ha bajado en Cataluña. Miren, dos jóvenes magrebíes asesinan a un sintecho en el Raval –último mes, ¿eh?, solo en el último mes. Un magrebí asalta y agrede sexualmente a una mujer de treinta años en Sant Vicenç dels Horts. Un joven magrebí de veinticinco años con varios antecedentes asesina en plena calle, a unos pocos metros de aquí, a un trabajador de cincuenta y cuatro años que salía de trabajar, con su hijo, en la Barceloneta, de un restaurante de la zona. Un egipcio con orden de expulsión de Alemania siembra el terror en las calles de Sant Feliu de Llobregat agrediendo a varios vecinos. Un joven marroquí de veinticuatro años agrede sexualmente a una chica de veinte en las piscinas municipales del barrio de Balàfia, en Lleida. Un magrebí asesina a puñaladas a un hombre de origen indio en un autobús nocturno en Castelldefels.

Esta es la realidad criminal de Cataluña. Y ustedes, ni una palabra nunca de condena. Nunca, ni una. Nunca. (*Alguns aplaudiments.*) Ustedes, siempre apoyando a los delincuentes. Y solo son capaces de balbucear mentiras sobre si son casos aislados, sobre si el auge de la extrema derecha y otros mantras que, por cierto, los debe escribir todos la misma persona, porque todos repiten las mismas sandeces, las mismas simplezas, con las mismas palabras.

Votaremos en contra de toda su moción. De algunos puntos, porque son un detritus ideológico de la extrema izquierda radical que ustedes representan, y de otros, por genéricos e inconcretos. Ha salido aquí: puntos en los que podríamos estar de

acuerdo todos porque parecen enunciados de Barrio Sésamo, ¿eh?, y que ustedes colocan aquí en su moción para dar a su moción una pátina de positividad. (*Alguns aplaudiments.*)

Mire, la única política de seguridad pública que nos va a salvar es encarcelar a los delincuentes que ustedes protegen, como Rodrigo Lanza, y la deportación de los criminales extranjeros. Deportación de quienes han entrado ilegalmente, deportación de quienes han venido aquí a robar, a matar o a violar, y deportación de quienes vengan a imponernos sus costumbres.

Y miren, un deseo final antes de las vacaciones. Nos alegramos de que ustedes tengan cada vez menos representación institucional, y lo único que deseamos es que se vayan por el sumidero de la historia y se lleven consigo su totalitarismo y sus mociones. (*Remor de veus.*)

Muchas gracias.

El president

Senyor diputat, només una referència respecte al que vostè ha dit. Assenyalar un advocat o assenyalar els advocats per defensar una persona, independentment que hagi estat el responsable d'un delictes o no, va molt més enllà del que correspon a la llibertat d'expressió. I aquest Parlament ha de defensar sempre la feina que fan els advocats i advocades defensant aquells que han comès delictes i aquells que són innocents davant de les acusacions. (*Alguns aplaudiments.*)

Té la paraula per fixar la seva posició, pel Grup Parlamentari Mixt, la senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Mentre vostès parlen de convivència, cohesió, inclusivitat i riquesa multicultural, als nostres carrers, barris i viles el que hi campa és la por, la impunitat i el desgovern. El deteriorament accelerat de la seguretat pública a Catalunya es palpa arreu. Qui hi vegi llegenda urbana, en això que dic, que agafi un tren al vespre o torni tot sol, a peu i de nit, cap a casa. Poden criminalitzar-nos per denunciar la realitat, refugiats en el món paral·lel i confortable que els proporciona el seient d'aquesta cambra, però per més que ens etiquetin i assenyalin no impediran que siguem l'altaveu de qui ha dit «prou» i s'ha alçat per capgirar-ho.

Ahir, en aquesta cambra, la vicepresidència em va denegar el dret d'allusions en un clar abús de poder i d'autoritarisme. Una cambra que permet que a l'Orriols se li digui «nazi», «feixista» i «inculta», però que no tolera que es vinculi el vel islàmic amb la misogínia. Vostès cobren del Parlament o van a prima per l'Aràbia Saudita? Aquesta doble moral i doble vara de mesurar a l'hora de jutjar les paraules dels diputats els sembla democràtica i equitativa? La llibertat d'expressió només existeix per a alguns? No era universal? Els opositors que no poden abatre amb arguments, els pensen tombar amb censura i amb amenaces ara?

Aquest Parlament defineix molt bé la situació que es viu als carrers de Catalunya: impunitat per a certs col·lectius, intent de tancar la barbàrie i la discriminació sota el concepte abstracte de «llibertat religiosa», estigmatització i isolament de tot aquell que no s'empassi el relat oficial ni s'agenolli a la correcció política. Tot per tapar la crua realitat.

Cada cop que un immigrant il·legal viola una noia o fa mal a un ancià, la casta política que ha avalat l'efecte crida amb regularitzacions massives n'és corresponsable. Vostès ho saben, en són conscients. Per això compren la premsa a cop de talonari públic perquè el titular digui «un jove» en comptes d'«un immigrant il·legal». De debò es pensen que els catalans som ximplers? De debò es pensen que negant-me el dret de rèplica no arribaré a la gent, que no entrarem dins les cases?

Diuen a la moció que creix l'extrema dreta violenta i organitzada. Parlen per la CUP, que agredeix els nostres militants i trinxa les nostres parades? De quin extre-

misme ens parlen? Dels que es prediquen a les mesquites que han deixat aixecar al cim de Catalunya?

Enmig de tant cinisme i desvergonyiment, no podem sinó enviar una salutació cordial a tots els policies locals i mossos d'esquadra de Catalunya que pateixen diàrriamament fiscalització, agressions i burles per intentar minimitzar els seus nyaps polítics. Ànims, que algun dia ja es giraran les tornes.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Mirin, en primer lloc, jo he treballat molts anys com a advocat defensor de drets humans, i això vol dir intentar fer complir els convenis internacionals de drets humans. Quan surti d'aquí ho continuaré fent, i he vingut aquí també per fer-ho des d'aquest faristol. A mi sempre em trobaran en la defensa del dret a la protesta pacífica. Aquest és el meu posicionament i mai em mouré d'aquest punt.

També volia fer un aclariment. Mirin, la moció parla..., com se tracta a nivell acadèmic, però també a nivell policial, la ultradreta violenta, que és diferent de l'extrema dreta. Ho dic també perquè ho tinguem en compte de cara a llegir el que diu aquesta moció. També jo crec que ens cal, com a parlament, una reflexió, perquè a vegades –jo mateix també– podem barrejar termes. Crec que és el moment de que a Catalunya i a tot l'Estat i a tota Europa tinguem molt clar què és una cosa i què és l'altra, perquè ens hi juguem molt.

Dit això, respecte a les esmenes que ens ha plantejat la Candidatura d'Unitat Popular, vull manifestar que les agraïm. N'hem incorporat algunes. Altres pensem que no anaven en el focus d'aquesta moció, poden ser fruit d'altres debats parlamentaris.

Respecte a Esquerra Republicana, les agraïm, les hem incorporat. Van en una línia molt semblant. També les del PSC, hem transaccionat. Agraïm també la predisposició per a aquesta negociació.

I, respecte al que han plantejat tant el Grup Parlamentari de Junts com el Grup Parlamentari del Partit Popular, jo el que els hi diria és que és una moció. Penso, humilment, que sí que concretem en moltes coses. Podríem haver fet una moció amb molts més punts, com el que acostumem a fer, però concretem. I tenim un discurs de seguretat pública que, quan calgui, en fem un debat ampli, d'hores, si volen, perquè d'això, sincerament, en sabem molt i en sé molt.

Moltes gràcies. I espero que surti aprovada.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop llegides les declaracions institucionals acordades aquest matí mateix per la Junta de Portaveus.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema d'avaluació per a obtenir el permís de conduir

302-00140/15

El dinovè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema d'avaluació per obtenir el permís de conduir. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats i diputades, molt bon dia a tots. Portem avui la moció subsegüent a la interpellació que vam fer en el darrer Ple res-

pecte a una problemàtica que és greu i que afecta moltíssims catalans, que denunciem des de fa molts anys, de fet, des de Junts per Catalunya i –ho vaig reiterar– també des d'altres grups polítics i parlamentaris representats en aquesta cambra, que és una situació que actualment ja és una emergència, ja no és ni urgència, és una emergència per a milers de catalans.

El col·lapse del sistema d'avaluació per obtenir el permís de conduir no pot continuar així. Una situació que, com vam exposar a la interpellació, consellera, afecta ja més de setanta mil catalans, molts d'ells joves. De fet, avui jo el que procuro fer aquí és només d'altaveu de totes aquestes persones col·lapsades ja des de fa tant de temps, que és una problemàtica que fa més de deu anys que dura.

Els tres punts d'aquesta moció, com deia, no només són necessaris, ja són urgents, és una emergència. Al primer punt, ho vam avançar, reclamem la transferència al més ràpidament possible de les competències per poder dur a terme els exàmens teòrics i pràctics i per a l'expedició del carnet de conduir. Aquest no és un caprici de Junts, tampoc un caprici administratiu, sinó que és una necessitat per donar resposta a un problema que l'Estat espanyol no aborda ni té cap mena d'intenció de resoldre.

És un punt que vull deixar molt clar també que el van votar, literalment, la passada legislatura. L'actual conseller de Justícia i Qualitat Democràtica va votar aquest punt, i després, a més, va dir que ho va comunicar a tothom dient: «Ho hem resolt.» Esperem que hi votin a favor, que no ho han acabat de dir, perquè, si no, al conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, que té entre les seves funcions la memòria democràtica, li haurem de treure aquestes funcions, perquè no haurà tingut memòria.

El segon punt és el de proposar un règim transitori. És el de proposar un règim transitori mentre no s'efectua aquest traspàs definitiu a favor de la Generalitat de Catalunya, perquè ja entenem que no és una qüestió que es pugui fer d'un dia per l'altre, però sí que es pot fer d'una manera ràpida –això ho demanem. I aquest règim transitori consisteix en habilitar, de la manera que considerin convenient, els funcionaris de la Generalitat, però habilitar-los ja, perquè puguin, amb la formació deguda, per descomptat, dur a terme les tasques que ara mateix no duen a terme aquests examinadors. Habilitar aquests funcionaris, perquè no podem demanar als joves catalans que s'esperin sis o vuit mesos entre l'examen teòric..., entre que han aprovat l'examen teòric i han de fer l'examen pràctic, que s'esperin sis o vuit mesos perquè hi ha una manca d'examinadors.

I, en aquest punt, la consellera va anunciar l'altre dia, quan jo vaig fer la interpellació, que vindrien vint-i-cinc nous examinadors. Però jo els hi haig de fer una pregunta, i els hi faig amb tota honestat: em pot garantir, consellera, què amb aquests vint-i-cinc examinadors que vindran a Catalunya no passarà exactament el mateix que està passant fins ara, que venen aquí i després o bé demanen vacances o bé s'agafen la baixa, perquè el cost de vida de Catalunya és més alt? I com que això es fa com amb el districte únic del MIR que ahir ens presentava el diputat Jordi Fàbrega, es pot presentar gent de tot l'Estat espanyol per ser examinador i no volen exercir a Catalunya pel motiu que sigui. Vostè em pot garantir que no tornarà a passar això? Per això li dic que el que hem de fer és habilitar funcionaris de la Generalitat de Catalunya i fer un traspàs de competències immediat.

I el tercer punt és el de garantir –és una cosa que és òbvia, però l'hem de reiterar perquè estem en una emergència lingüística– el dret a fer els exàmens en català. Aquest és un punt que no hauria de ser ni tan sols objecte de debat en un país normalitzat, però ens veiem en la necessitat de fer-ho. I aquí, ja ho comentaré després, Esquerra Republicana ha presentat una esmena que els hi hem acceptat.

De fet, és que aquesta moció subsegüent no té color polític, no hauria de tenir color polític. Perquè, dintre de les 70 o 75.000 persones afectades, no són totes..., ja seria mala sort, que fossin totes votants de Junts per Catalunya; són votants de tot

l'arc parlamentari, probablement, que estem aquí. I, per tant, costaria molt d'entendre que algú pogués votar en contra de que se solucionés aquesta qüestió.

Per tant, no puc fer una altra cosa que demanar el vot favorable a la moció que estem presentant per solucionar una qüestió que afecta sobretot molts joves catalans. I, per tant (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), no podem continuar –acabo, president–..., no podem permetre que es continuï perjudicant els joves catalans. Perjudica els joves catalans, perjudica les autoescoles i perjudica l'economia productiva d'aquest país, que també necessita conductors professionals i que no poden obtenir el permís de conduir perquè l'Estat espanyol és incapaç de resoldre una qüestió des de fa deu anys.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I en primer terme, per defensar-les, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, bon dia de nou. Coincideixo amb el final de la teva exposició. Realment no té color, aquesta moció, perquè afecta absolutament a tothom. Tothom coneixem persones que estan intentant treure's el carnet de conduir i que porten ja no sé els anys intentant que els pugin a l'examen i que fins i tot s'estan pensant sortir fora de Catalunya per poder fer aquest examen. Amb, a més a més, les conseqüències econòmiques per a les persones que ho volen fer, perquè des de que fan les classes pràctiques fins que pugen passa tant de temps que necessiten fer-ne moltes més. I si suspenen, totes les classes que han de tornar a fer, que serien..., si tinguessis un examen en poc temps, doncs bé, tornes a fer pràctica, però en cas contrari això està suposant molts diners per a persones que, com diu molt bé, la majoria són molt joves i en tenen molt pocs, de diners.

Que falten examinadors és evident. Que l'Estat espanyol no hi està posant remei, també. La solució de demanar competències..., a la CUP ens sembla que les hauríem de tenir totes; per tant, benvingudes siguin. I hem de buscar una solució fins que això no passi. Quina ha de ser?, d'on hem de treure aquests examinadors?..., però els necessitem. La solució d'habilitar funcionaris, si el Govern no en posa una altra, a nosaltres ja ens sembla bé.

Aprofito també per explicar que hem fet una esmena en el sentit de garantir amb aquesta solució transitòria també en tot moment l'accessibilitat dels exàmens teòrics i pràctics del permís de conduir a persones amb dificultats específiques d'aprenentatge i a persones amb discapacitat, de manera que aquest dret, que el volem per a tothom, sigui també per a les persones que tenen aquestes dificultats.

Moltes gràcies. I nosaltres recolzarem la moció.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Judit Alcalá González.

Judit Alcalá González

Moltes gràcies, president. Bon dia, consellera. Diputats, diputades... Primer de tot, deixin-me agrair-li al diputat Rius el to, les formes en l'estona de parlar, encara que no hem arribat a cap acord ni ens ha acceptat cap esmena.

I avui parlem d'una moció sensible que parteix d'una preocupació real i legítima: la necessitat de reduir aquestes llistes d'espera per accedir a proves de permís de conduir i també de garantir el servei, que presti qualitat, proximitat i també que sigui respectuós amb els drets lingüístics dels ciutadans.

Avançar que el Govern de la Generalitat i el nostre grup parlamentari compartim plenament aquesta preocupació i sabem que milers de joves, treballadors i famílies arreu del país tenen problemes per examinar-se en un temps prudencial i raonable. Som conscients que no és una qüestió només administrativa, ja que afecta la mobilitat, l'economia, l'ocupació i també tot lo que és l'accés al territori. Ara bé, ja l'hi he explicat prèviament també –hem de ser clars i ho dic amb tot el respecte cap a vostè–, les propostes que ens fan, com el traspàs immediat –la paraula «immediat»–complet de competències o l'autorització de funcionaris de la Generalitat com a examinadors, no són viables, ja l'hi vaig dir, a curt termini ni jurídicament sobretot ni tècnicament.

Per una banda, la transferència de competències en matèria de trànsit i exàmens de conduir no depèn només de la voluntat del Govern de la Generalitat, sinó que el sistema d'exàmens depèn de l'Estat i de la Direcció General de Trànsit. I qualsevol traspàs..., vostè sap que cal un acord, negociació tècnica també, sobretot, i cobertura legal. I fer-ho precipitadament posaria en risc la legalitat del procés i la seguretat jurídica dels examinands.

Vostè sap que no es pot fer de manera immediata ni tampoc unilateral. Per una banda, la proposta de crear aquest règim transitori on funcionaris de la Generalitat actuïn com a examinadors topa amb la normativa estatal i també europea. Els requisits de formar examinadors són específics i molt complexos. Improvisar aquesta estructura de manera ràpida podria generar inseguretat jurídica i també impugnacions. Vostè sap que tot passa per negociar i sap que les negociacions, senyor Rius..., no és ni en un dia ni en una hora ni amb una trucada de telèfon. Perquè cal acordar traspàsos amb garanties, amb pressupost, amb cobertura sobretot legal i amb la preparació tècnica que un servei com aquest requereix.

El sistema d'exàmens, per tant, no és una qüestió només d'eficiència, sinó que també és una qüestió de responsabilitat pública, perquè sobretot parlem de la seguretat de les persones a la carretera. No podem posar en marxa processos accelerats, ja l'hi vaig comentar, que comprometen la qualitat i el rigor de les proves.

Per això la nostra esmena, que vaig insistir en poder transaccionar-la. L'objectiu prioritari i viable que vèiem era donar resposta immediata a aquestes 75.000 persones a Catalunya que han aprovat la part teòrica i que els hi falta la pràctica. I la prioritat i urgència, com li deia, la prova, fer-la al més aviat possible, creiem que havia de ser l'objectiu ara mateix.

Per això la consellera en la seva interpellació ja li va anunciar aquestos vint-i-cinc examinadors i també que treballarà amb la delegació de govern, la Direcció General de Trànsit, també el ministeri, per augmentar aquests recursos, per descomptat, i reduir aquest col·lapse, que creiem que és lo que faria reduir –aquests examinadors– la llista d'espera.

I aquesta esmena no vol dir, en cap moment, que no es pugui estudiar la cogestió, el traspàs, la cessió, el conveni, vull dir, digui'n com vostè vulgui. Ja li vam dir que la consellera lo primer que faria seria també parlar, fer la ronda de reunions amb els actors implicats per contrastar aquesta informació i veure quin és el model més adient i més òptim. És un servei sensible i no podem posar en risc lo que és la qualitat, la seguretat i la legalitat d'un procés tan important com aquest. Ens hi juguem la confiança de la ciutadania i fins i tot la seguretat de les nostres carreteres. No és una qüestió de voluntat, ja l'hi dic, és qüestió de responsabilitat.

I compartim plenament que s'ha de garantir el dret dels exàmens teòrics i pràctics en català, ja que es tracta d'un dret reconegut legalment i essencial per assegurar la igualtat de condicions per a tots els ciutadans. El Servei Català de Trànsit ja treballa amb materials didàctics en llengua catalana per a alumnat que es prepara l'examen teòric, entre d'altres mesures. I aquest fet es va assolir amb els permisos de conduir de moto, de cotxe i també de camió. I també es va pactar amb la Federació

d'Autoescoles de Catalunya ampliar aquesta oferta i facilitar classes en català a tot l'alumnat que així ho sol·liciti.

I, dit això (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president–, valorem positivament l'esperit de la moció, diputat Rius. I, diputat Rius, sí que compartim l'objectiu de millorar el servei, sí que compartim també el reduir les llistes d'espera i també sí que compartim el garantir els drets lingüístics dels examinands, però sobretot volem examinadors ara ja per reduir aquestes llistes d'espera.

Moltes gràcies.

El president

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Bé; gràcies, president. Crec que a ningú se li escapa que la situació que viu Catalunya pel que fa a les llistes d'espera per fer l'examen del carnet pràctic de conduir és totalment insostenible, amb aquestes xifres que ja s'han posat de manifest de pràcticament 75.000 persones en llista d'espera. I això no es deu a que ara tothom de cop vulgui examinar-se del carnet de conduir, sinó que és fruit d'una deixadesa per part de l'Estat espanyol, en aquest cas de la DGT, per no cobrir les places que són necessàries d'examinadors.

I, per tant, estem parlant d'una situació que afecta majoritàriament persones joves, ja que gairebé un seixanta-cinc per cent d'aquestes persones afectades són menors de trenta anys. I això no només provoca un col·lapse administratiu i fins a vuit mesos d'espera en alguns casos, sinó que també condiciona, i molt, l'autonomia personal de les persones joves, els limita a l'hora de triar el lloc de feina, d'estudi, i els suposa també una despesa afegida per tal de continuar fent pràctiques per no perdre les habilitats adquirides.

I, davant d'aquesta preocupant situació, l'actual ministre de l'Interior va afirmar que existia un pla de xoc per a les plantilles de les prefectures de Trànsit a Catalunya, assegurant que a través d'aquest pla de xoc quedarien reformades i sense problemes de llistes d'espera. Però la realitat és que aquest pla de xoc no només no ha arribat, sinó tot el contrari, perquè es van prometre que s'incorporarien setze examinadors interins a Catalunya per alleugerir aquest col·lapse, però a dia d'avui dels setze examinadors compromesos només se n'han incorporat cinc, tres a Barcelona, un a Lleida, un a Tarragona i cap a Girona. I davant d'això la conclusió crec que és molt clara: si la DGT és incapaç de fer-ho, cal que sigui el Servei Català de Trànsit qui n'assumeixi les competències.

I, com saben, i com s'ha dit, aquesta situació no és nova, és una situació que ve de lluny. De fet, l'octubre del 23, a la Comissió d'Interior d'aquest mateix Parlament ja es va aprovar una proposta de resolució d'Esquerra Republicana on es reclamava el traspàs de les competències de la DGT al Servei Català de Trànsit en matèria d'expedició de permisos de conduir i realització d'aquests exàmens. I, per tant, també he de dir que ens han sorprès no només les esmenes presentades pel Partit Socialistes, sinó també la intervenció que acabem de sentir, perquè, de fet, el 2023 el que defensaven vostès no només..., a banda de votar-hi a favor, defensaven de forma molt clara que el Servei Català de Trànsit podia assumir perfectament aquestes competències.

Per tant, no entenem, si el 2023 era possible, què és el que ha canviat ara. I també tenint en compte que és una qüestió que està sobre la taula, que s'està negociant i, per tant, entenem que ha de poder avançar en la bona direcció. I, per tant, caldrà que es coordinin PSC i PSOE a veure què és el que està passant aquí.

Però, com s'ha dit també, el col·lapse actual no és l'únic motiu per exigir aquest traspàs. També hi ha una manca de garanties pel que fa al procés d'obtenció dels títols del permís en català. Encara que els examinadors de la DGT estan subjectes a

la llei que estableix el dret d'atenció a la llengua oficial del territori, sabem que hi ha nombrosos casos on no es garanteixen aquests drets lingüístics de la població.

I és per això també que el 2023 el Govern anterior va presentar aquest pla de foment del català a les autoescoles per tal de disposar de més materials en català per fer l'examen teòric i per organitzar formacions específiques per al professorat, instant la DGT a oferir l'opció de fer els exàmens en català sense sol·licitud prèvia. I és l'esmena, de fet, que hem fet també a la moció de Junts per Catalunya, a qui agraïm, doncs, que hagin pogut..., esmenar.

Per tant, com deia, compartim aquesta prioritat i esperem que sigui una realitat al més aviat possible, perquè entenem que és un compromís, que és una negociació que està avançant i que ha d'avançar. De fet, ho hem situat en dues prioritats: primer, una solució, sí, a curt termini, de forma urgent i de forma temporal per resoldre el caos que tenim actualment fent que la DGT faci un encàrrec de gestió al Servei Català de Trànsit per incorporar aquests examinadors de forma urgent, i, segon, crear una comissió d'estudi per poder abordar de forma definitiva el traspàs d'aquests examinadors al Servei Català de Trànsit. Per tant, situem les bases perquè això pugui ser una realitat al més aviat possible i, per tant, entenem que avui hauríem de poder sortir amb un consens ampli d'aquesta cambra, també.

Acabo com he començat, perquè crec que és imprescindible que..., no podem sumar a les dificultats de mobilitat que pateixen ja molts joves del nostre país un període de com a mínim sis mesos per fer l'examen pràctic del carnet de conduir, quan això en molts casos respon a una necessitat per anar a la feina, per anar al lloc d'estudis o a una necessitat diària de desplaçament.

I, per tant, si la DGT és incapaç de fer-ho, ha de ser el Servei Català de Trànsit qui assumeixi aquesta competència amb els recursos humans i econòmics necessaris, i que sigui també el Servei Català del Trànsit qui vetlli perquè tot aquest procés es pugui fer en català, garantint efectivament els drets lingüístics de la ciutadania, que a dia d'avui s'estan vulnerant.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I a continuació poden fixar la seva posició els grups parlamentaris que no hi hagin presentat esmenes. En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa i Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. *Consellera*, diputados... Señor Rius, nos presenta una moción sobre la preocupación –y la compartimos, ¿eh?– que viven las autoescuelas y sus alumnos en Cataluña.

Hay un primer problema del cual ustedes no hablan, que es la falta de profesores, faltan profesores. Habrá que potenciar también o poner en valor esas posiciones de trabajo, cómo podemos ayudar. Pero de eso ustedes no hablan, y yo sé por qué. Y luego me explicaré.

Porque el otro gran problema..., es verdad que hay casi cincuenta mil alumnos que están en lista de espera para hacer el examen y que faltan examinadores, y sí, es un problema de gestión del Gobierno de España. Es un problema que viene de lejos, es verdad, pero en los últimos siete años prácticamente no se ha hecho nada; siete años en los cuales el Partido Socialista ha obviado ese problema.

Y la falta de profesores... Usted decía: «No, es que la vida en Cataluña es mucho más cara.» Es verdad. Aquí se pagan más impuestos, es verdad. Pero no impuestos estatales, ¿eh? Yo pago los mismos impuestos estatales en Barcelona que en Valencia que en Mérida o en Albacete. Aquí pagamos más impuestos porque tenemos más de veinte impuestos propios que ustedes han ido creando estos años. Y, por lo tanto, el espolio fiscal del bolsillo de los catalanes es real, pero viene provocado por la

Generalitat de Catalunya. Claro, el *procés* y la ficción de las estructuras de estado es verdad que nos han salido muy caros a todos los catalanes.

Pero esto es una moción trampa. Usted ha salido aquí con un tono suave, con cara de buena persona –que lo es, que es una buena persona, pero lo ha acentuado un poco más–, porque realmente el objetivo de esta moción es esto (*l'orador mostra un permís de conduir a la cambra*), expedir el carné de conducir. Ustedes lo que quieren es coger, quitar de aquí «Reino de España», poner «Generalitat de Catalunya». Y usted sabe, porque es una persona inteligente, que el carné de conducir tiene, para muchas gestiones, el mismo valor que el documento nacional de identidad. Y ese es su objetivo real.

Por desgracia, en Madrid hay una persona que gobierna que, por estar en la poltrona, es capaz de vender a todo un país –por suerte para ustedes, por desgracia para el resto de catalanes y españoles. Y es verdad que ustedes lo saben y van exprimiendo la vaca a ver hasta dónde llega toda la leche, y legítimamente ustedes lo van aprovechando; en este caso, la vaca es Pedro Sánchez.

Pero yo le aviso que ustedes pueden seguir con su imaginario independentista, hacer ver que esto (*l'orador torna a mostrar un permís de conduir a la cambra*) sería el futuro DNI catalán en una supuesta independencia, cosa que no lo es. Y aquellas propuestas –aquellas propuestas– que van dirigidas a romper con el resto de España, evidentemente, no van a tener el respaldo del Partido Popular y, por lo tanto, votaremos en contra.

Y antes de acabar, y que es un tema..., señor Rius, yo le emplazo a que el domingo, que juega la final la selección española femenina, juega la final de la Eurocopa, le invito a que venga a verla con nosotros a Castelldefels.

Gracias.

Por cierto, presidente, se van acumulando bolis en el atril. (*Remor de veus.*) No sé de quién son, ¿eh?

El president

Doncs vostès mateixos disposin d'ells, eh? Hi ha la prescripció adquisitiva que si se'l queden i el posseeixen durant un cert temps al final se'l poden quedar i tot. (*Rialles.*) Exacte. (*El presidentriu.*)

Molt bé. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Señora *consellera*, señores diputados... Bien, desde VOX hemos denunciado en innumerables ocasiones la continua y acelerada degradación de los servicios públicos que se está produciendo en España desde hace bastantes años.

Listas de espera sanitarias cada vez mayores, con servicios de urgencias colapsados cada vez con mayor frecuencia, degradación de la educación en todos los niveles empeorando año a año los resultados académicos, o aumento continuo de la inseguridad ciudadana, causados, mayoritariamente, por los que todos sabemos, pero cuya realidad ningún político gobernante quiere reconocer.

Bien, ¿y cómo reaccionan los gobiernos socialistas del Estado y de la Generalitat ante esta degradación de los servicios públicos? Pues, en lugar de esforzarse en gestionar mejor, y utilizando como excusa precisamente el mal funcionamiento de los servicios públicos que ellos han degradado, ¿solución? Pues, nos suben los impuestos. Más impuestos y, a cambio, servicios públicos cada vez peores. Este es el resultado de cuarenta años de bipartidismo con el apoyo entusiasta del separatismo.

Bueno, pues ante esta situación, ante este marco, Junts nos habla hoy de un problema real: es el deterioro del servicio público para la obtención del permiso de conducir. Bien, pues desde VOX no podemos hacer otra cosa que reconocer esta realidad, ¿no?, que los catalanes sufren cada vez mayor retraso para poder examinarse. Pero, por lo que hemos podido averiguar –hemos preguntado en otros lugares de

Espanya—, desgraciadament això ocorre en altres llocs en un volumen més o menys similar i, a més, en tots amb tendència a empeorar. Probablement tindrà molt que veure amb això que la Direcció General de Tràfic hagi estat regida quinze anys —no de forma contínua, però quinze anys— per el veterà polític socialista català Pere Navarro. (*Alguns aplaudiments.*) Nos trobem amb un altre cas més de servei públic degradat i a qui el front, doncs, hi ha un polític socialista.

Bé, entrant ja en el que concretament nos proposa Junts, doncs el primer que tenim que fer és recordar una vegada més que Junts és el principal soci del Govern de Pedro Sánchez i, per tant, té molta capacitat d'influència en les seues decisions. Podria Junts —podria— exigir-li mesures per solucionar el problema, podria fer-ho. Podria dir-li a Pedro Sánchez, doncs, que augmenti el personal dedicat a aquesta tasca, o siga, examinadors, o que millorés els mitjans tècnics i la productivitat o qualsevol altra mesura que aconsellés els tècnics en la matèria. Podria haver-ho fet, però ¿què ha fet? Davant un problema real, ¿eh?, el retard en l'obtenció del permís de conduir, Junts nos aporta la seua habitual solució màgica: el traspàs a la Generalitat, mesura davant la qual disminuirà radicalment i com per art de màgia el retard en les proves. I, això sí, tots serem feliços.

Però el pitjor de tot això —lo pitjor— és que ningú pot descartar que aconseguís aquest traspàs. Conscient del narcisista que avui ocupa la presidència del Govern d'Espanya, és capaç d'accedir també a aquesta petició a canvi d'uns dies més en el càrrec. (*Alguns aplaudiments.*)

Per últim, respecte a la petició de que les proves es fessin en català, doncs, Junts s'ha especialitzat en crear problemes o veure problemes on no els hi ha. Cal recordar que les proves teòriques estan disponibles en castellà i en català des de fa molts anys i a disposició de les persones que es examinen, que poden triar lliurement entre un, el català, o el castellà —llibrement. I, respecte a l'examen pràctic, no crec que hi haja a aquestes alçures cap funcionari que impedisca que l'alumne s'expressi en la llengua en què se senti més còmode ni que hi haja cap problema de comprensió si l'examinador li parla del «semàfor» o de la «rotonda».

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Votarem a favor de tots els punts de la moció presentada per Junts, i també considerem que són molt adequades les esmenes presentades pels grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i de la CUP, perquè comparteixen plenament els objectius que considerem essencials: d'una banda, avançar cap a una gestió més eficient i propera a la ciutadania de les proves per obtenir el permís de conduir, i, d'altra, garantir els drets lingüístics dels catalanoparlants en un àmbit tan quotidià com aquest.

Comencem pel primer punt, la transferència de competències. Fa anys que la ciutadania de Catalunya pateix les conseqüències d'un model centralitzat, ineficient i clarament superat. Les llargues llistes d'espera per a l'examen pràctic són una realitat que coneixen de primera mà milers de joves i treballadors que necessiten el permís de conduir, sovint per raons laborals, i que veuen com la seua vida queda condicionada per la manca de personal examinador.

La magnitud del problema és, a més, creixent i perfectament documentada: a Catalunya hi ha més de setanta mil alumnes en llista d'espera, i a zones com Girona o Barcelona el temps per poder fer l'examen pràctic supera els sis mesos. La pròpia Federació d'Autoescoles de Catalunya ja ho ha qualificat d'insostenible i denuncia que part del personal amb plaça assignada no exerceix efectivament. A Lleida, per

exemple, només treballen sis dels deu examinadors amb plaça; a Girona, set de setze, i a Barcelona, seixanta de noranta-un, segons les dades que tenim.

Aquesta precarietat organitzativa genera frustració entre alumnes i famílies i fins i tot conflictes greus, com el cas recent d'una agressió a una professora d'autoescola per part d'un pare que no hauria d'haver-se produït mai. Tot plegat evidencia que el sistema actual no només és ineficient, sinó socialment tens i injust.

És incomprensible que la Generalitat, que ja gestiona amb solvència competències de trànsit a través del Servei Català de Trànsit, no pugui organitzar també els exàmens teòrics i pràctics ni expedir els permisos. Disposem de la capacitat tècnica, dels professionals formats i d'una administració preparada per assumir aquest repte amb garanties. I no només és incomprensible, sinó que resulta inacceptable per a la ciutadania, que mereix un servei públic eficaç, proper i adaptat a les necessitats del territori.

La transferència d'aquestes competències és perfectament viable des del punt de vista jurídic i tècnic. I, mentre això no sigui efectiu, també compartim que cal acordar un règim transitori que alleugi la situació actual i redueixi les llistes d'espera.

En aquest marc, la Generalitat hi hauria de poder contribuir de manera immediata amb personal propi degudament format, establint plantilles estables i del territori que evitin la rotació constant i les baixades injustificades que avui buiden els equips de treball. També cal tenir present que els propers mesos i anys vindran acompanyats de nous canvis en els exàmens teòrics i hem d'estar preparats per a aquest moment i per a aquesta situació.

El segon eix d'aquesta moció, i no menys important, és el dels drets lingüístics. Aquesta és una qüestió fonamental. La llengua catalana no pot ser percebuda com un obstacle i ha d'estar absolutament garantida per a la persona que fa l'examen. És la llengua pròpia del país i una llengua oficial, i el dret a examinar-se en català ha d'estar plenament garantit tant a la prova teòrica com a la pràctica. Assumir aquesta competència també ens permetria avançar cap a un model on la llengua catalana sigui completament respectada, normalitzada i garantida en igualtat de condicions, però ara també ha de ser així.

Dit això, també volem deixar clar que des del nostre grup defensem la transferència de competències no com un instrument..., sinó realment com una eina per millorar les competències generals de Catalunya i en un context clau on avançar a quotes majors de competències és absolutament imprescindible i necessari. Així és com entenem l'autogovern: una eina al servei de la ciutadania.

Per tot això, donarem suport a aquesta moció, convençudes i convençuts que és una demanda justa, necessària i que aporta solucions concretes a problemes reals.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Recolzarem aquesta proposta de transferència immediata i completa perquè cal el traspàs complet de competències en matèria d'exàmens de conduir i cal fer-ho ja, sense excuses i en català. I, mentrestant, la Generalitat ha de poder habilitar examinadors propis, formats i competents per acabar amb aquest desori que genera la desigualtat i penalitza els catalans davant els altres ciutadans, que obtenen aquest permís de manera molt més ràpida.

A Catalunya patim llistes d'espera d'entre sis i nou mesos per poder fer l'examen pràctic. Mentrestant, el Govern espanyol anuncia la convalidació automàtica i per via telemàtica de permisos de conduir obtinguts en països com el Perú, Guatemala, Nicaragua, Tunísia, el Marroc, Algèria, entre d'altres, sense saber en quines condicions s'han examinat als seus països.

No podem permetre que a Catalunya es pateixi aquest greuge provocat per l'actual sistema centralitzat a Madrid que provoca greus deficiències, com les llargues llistes d'espera per falta d'examinadors, perquè el que s'està generant és desigualtat, possiblement illegal, i que ens penalitza, una vegada més, als catalans; ens penalitza davant els ciutadans d'altres comunitats, que obtenen el permís de manera molt més ràpida i molt més fàcil.

La gestió directa de la Generalitat facilitaria la planificació més àgil, millor distribució dels examinadors i millor atenció per als aspirants. Aquesta transferència és coherent amb el principi de subsidiarietat, segons el qual les competències han de ser exercides per l'Administració més propera a la ciutadania. Si la Generalitat gestionés directament aquests tràmits, el servei segurament seria més ràpid i eficient.

Catalunya té capacitat per accedir amb garanties a aquesta responsabilitat, i així ho ha demostrat en altres àmbits que ja gestiona, com la DGT. Aquesta transferència és legítima i necessària per millorar i garantir el servei dels drets dels ciutadans catalans, per dignitat d'autogovern i igualtat d'oportunitats.

Aquest Parlament ha de defensar els nostres drets i fer-ho amb seny, però també amb fermesa. A Aliança Catalana ho tenim clar: si Espanya no ho resol, Catalunya ho assumeix amb estructura i recursos propis i amb voluntat de servir la nostra gent.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Sí; moltes gràcies, president. Em reitero i agraeixo l'esmena que ha fet Esquerra Republicana respecte al desplegament del pla de foment del català que ja es va subscriure amb les autoescoles. Compte, jo diria que tenia una vigència de dos anys i, si no ha caducat, està al límit. I, per tant, senyora consellera, també li demano que ho tinguin present de cara a reeditar-lo.

A la CUP també, doncs, agrair-los l'esmena que han presentat. Per descomptat, l'accessibilitat dels exàmens teòrics i pràctics per a persones amb dificultats específiques o persones amb discapacitat és una qüestió que nosaltres també ens hi posem al costat.

Senyors del PSC, a veure. Clar: «Vostè ha posat “un traspàs de competències immediat”, i, clar...» No li he posat un termini. Hagués pogut dir «que en tres mesos facin un...» No. Vostè em diu: «Clar, han posat la paraula “immediat” i aquí em genera dubtes.» Però, en canvi, la seva proposta era..., com era?: «Realitzar un estudi de viabilitat que pugui al final valorar la transferència...» Home, no maregem la perdiu.

Respecte a la segona de les esmenes que han presentat... Jo l'hi dic, jo crec que la seva esmena acotava més i dificultava més. Jo dic «habilitar funcionaris de la Generalitat». I els hi reitero: ho poden fer com vulguin.

Per últim, escolti, tenen la capacitat de poder demostrar si realment un govern del PSC és útil per als catalans o no, si realment que els socialistes manin a tot arreu és útil per als catalans, o els catalans hi surten guanyant o no hi surten guanyant, o hi sortim perdent. És el clar exemple..., perquè, si no se'n surten, serà el clar exemple de que quan els socialistes manen a tot arreu els catalans hi sortim perdent. Perquè vostès posen la catifa vermella al sucursalisme i al servilisme de Madrid.

I, senyor diputat del PP, Villagrasa, moltes gràcies per la invitació, però aquest diumenge estaré, juntament amb 1.500 companys més, a Prats de Molló, a la Catalunya del Nord, amb el president Puigdemont.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop llegides les declaracions institucionals acordades per la Junta de Portaveus.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el problema de l'avenç de l'islamisme i la imposició del vel a les dones

302-00138/15

El vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el problema de l'avenç de l'islamisme i la imposició del vel a les dones. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. Senyors diputats, saben què significa «islam»? «Islam» significa submissió, submissió a la llei d'Al·là. Una llei que considera la dona súbdita de l'home musulmà, que divideix el món en dos –territori islàmic i territori per islamitzar– i que titlla d'infidels a tots els que no prediquem l'islam. L'islamisme és una ideologia políticoreligiosa de conquesta que busca imposar la xaria, crea comunitats paral·leles per desafiar les nostres lleis, les nostres institucions i les nostres societats, i imposa a Occident costums molt perillosos, els seus costums, que són els matrimonis forçosos i les mutilacions genitals femenines.

I és que estem davant d'una infiltració metòdica i profundament destructiva que, rere el fals relat multicultural, victimista i hipersubvencionat que tots vostès, a la primera que poden, ens intenten vendre, constitueix una invasió i una substitució cultural sense precedents que ens està deixant una Catalunya totalment irreconeixible.

I és que sí, no em mirin així, a Catalunya ja hi ha municipis amb més mesquites que esglésies. En més de cent vint col·legis catalans s'imparteix el programa de llengua àrab i cultura marroquina per part de funcionaris marroquins. El nom «Mohammed», en totes les variants, ja és el nom més posat, de nen, el 2024, amb més de quatre-cents nens, i en el que portem d'any ja s'han detingut fins a vint-i-tres gihadistes. *(Alguns aplaudiments.)*

Com poden veure, no cal que parlem de Saint-Denis. Bé, que, per cert, ahir sortia una notícia..., tots érem participants i coneixíem la notícia de que en moltes ciutats de França ja s'ha instaurat el toc de queda als barris més islamitzats perquè ja són totalment ingovernables. Però, ho reitero, no cal parlar de Möllnbeck, no cal parlar de Malmö, no cal mirar cap enfora, perquè ja els tenim aquí. Catalunya ja té barris totalment islamitzats i zones *no-go*.

Per exemple, vagin al Vendrell o vagin al Raval, i vostès mateixos veuran la situació de descontrol i inseguretat, que és totalment insostenible. Vagin a Sant Ildefons, a Cornellà, i veuran que les comunitats islàmiques estan canviant per complet la idiosincràsia dels barris catalans. I vagin a Salt, vagin a Salt i veuran vostès mateixos que no hi ha ni rastre de Catalunya. *(Alguns aplaudiments.)*

En definitiva, les nostres sospites ja són una realitat. I és que sí, viuen *entre* nosaltres, molts cops *de* nosaltres, però no *com* nosaltres. Per tant, la islamització de Catalunya és una amenaça, és una amenaça directa a la nostra llibertat i al nostre futur com a civilització. I també és una cacera, una cacera contra nosaltres, contra les dones, que som les principals víctimes de les seves atrocitats, de les seves imposicions importades i dels seus símbols, com per exemple el vel islàmic. *(Alguns aplaudiments.)*

Ho hem dit en tots els idiomes possibles: el vel no és un tros de tela inofensiu de l'islam, és la seva bandera. És una marca de propietat, una senyal de territori conquerit per l'islamisme. És el més visible, també és el més normalitzat, i és el símbol

que representa les dones sotmeses a l'home musulmà, que les té vigilades i que les té silenciades. I no ho dic jo, ho diuen les poques dones i les poques nenes que s'han atrevit a alçar la veu, tot i ser repudiades i castigades per la seva família i per la seva comunitat.

I és que aquí lo veritablement negligent és el que fan tots vostès, que conscientment defensen i promouen rere un fals multiculturalisme, multiculturalisme de saló, que el vel islàmic és una opció lliure i una opció, diguem-ne, emparada en la llibertat religiosa i en la llibertat individual. Però quina llibertat té una nena de vuit o nou anys que porta el vel, que es cobreix el cap per por a l'agressió? Quina llibertat és aquesta? (*Alguns aplaudiments.*) Això és el que volem per a casa nostra? És això el que volen per a casa nostra?

Mirin, disfressin-ho com vulguin, però el vel islàmic és el primer esglaó d'un *apartheid* total contra les dones. I defensar el vel com un símbol d'empoderament és ignorar o menysprear el que realment pateixen les dones i les nenes que arrisquen la seva vida dia rere dia per sortir amb el cap descobert. Dones que no obren portades, dones que no reben homenatges o ajudes dels seus punts liles, però que són la veritable barrera contra el primer pas del fonamentalisme islàmic.

Per tot això, des de VOX exigim, ara més que mai, que es prohibeixi el vel islàmic en tots els espais públics per atemptar directament contra els valors occidentals, que s'endureixin les sancions contra pràctiques islàmiques i que se suspengui l'obtenció de la nacionalitat per a aquells que les practiquen, i que es protegeixin les menors coaccionades i que se'ls garanteixi la seva llibertat. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

Nosaltres ho tenim molt clar: si volen una Catalunya islamitzada, no en el nostre nom; si volen dones sotmeses, no en el nostre nom; si volen rendir la nostra terra a aquells que la volen veure desaparèixer, no en el nostre nom.

En definitiva –i acabo, president–, vostès avui tenen una oportunitat d'or: triar entre submissió i complicitat o civilització, identitat i llibertat. Està a les seves mans. No ho oblidin.

El president

El Grup Parlamentari Mixt hi ha presentat esmenes i, per defensar-les, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

En sis mesos s'han expulsat tres imams «afincats» a Catalunya acusats de difondre missatges salafistes, de promoure la llei xaria i de radicalitzar el seu entorn. La darrera detenció corresponia a un individu empadronat a Olot que, tot i tenir perfils a les xarxes socials amb un nombre important de seguidors des d'on difonia sense vergonya ni contenció missatges radicals, ara resulta que ningú de la comunitat islàmica de la ciutat no en sabia res ni havia detectat res. Com a Ripoll, tu.

Tenim l'enemic dins. Li han deixat el minaret sota el pretext de la llibertat religiosa. I sota el pretext de la llibertat religiosa li han tolerat la implantació de pràctiques retrògrades, arcaiques, misògines i bàrbares. Vostès, que presumeixen de feminisme i de progressisme, fan equilibris per normalitzar que, a ple segle XXI i damunt Catalunya, hi hagi nenes educades en la por, en la vergonya, en la submissió a l'home. Mentre assenyalen furibunds el suposat patriarcat europeu, deixen que avanci, impune, la visió pederàstica i misògina que pregona l'islam polític.

Les futures generacions de catalans els maleiran. Tant discurs sobre el laïcisme, tant arrencar creus d'escoles i d'hospitals, per acabar defensant aferrissadament la implantació politicoreligiosa de qui no concep la separació entre Església i Estat i deshumanitza les dones, els homosexuals i els no musulmans, qualificant-los pel capbaix d'infidels.

Actituds i pràctiques que no perdonarien a un europeu, la justifiquen i legitimen cínicament quan qui les desenvolupa és un immigrant. A mi m'han dit racista per

defensar els valors occidentals. M'han sancionat per defensar Occident, per intentar preservar el grau de civilització assolit, per denunciar sense embuts l'avenç demogràfic de qui no creu en la democràcia ni en les lleis civils.

No entenen que no ataquem un origen, ni un color, ni una nacionalitat; combatem un règim autoritari i teocràtic que atempta contra drets i llibertats fonamentals. No s'equivoquin: l'islam és feixisme, i els islamòfobs d'avui, els antifeixistes de sempre.

Ens abstindrem per la manca de respecte que continuen mostrant vers la llengua del país, tot i que evidentment compartim el contingut de la moció i la voluntat de foragitar aquesta xacra de casa nostra. Perquè Aliança Catalana no es sotmet ni davant l'islam ni davant l'espanyolisme.

El president

Perquè la resta de grups parlamentaris es puguin posicionar, obrim un torn de paraules, d'intervencions, i en primer terme, per posicionar el Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Agustí Colomines i Companys.

Agustí Colomines i Companys

Gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades, permetin-me començar aquesta intervenció amb una reflexió sobre les suposicions. En el llibre *Comença amb el perquè*, Simon Sinek relata una història que fa pensar. Un dia fred d'hivern, un home de quaranta-tres anys jura el càrrec com a president del seu país. Al seu costat, un famós general que quinze anys abans havia comandat les forces armades en una guerra contra Alemanya. El nou president havia estat educat en la fe catòlica. Aquell dia va estar més de cinc hores contemplant les desfilades en honor seu i va celebrar-ho fins a les tres de la matinada. Suposo que molts de vostès deuen pensar que Sinek està parlant de John Fitzgerald Kennedy. Però no. L'escena correspon al 30 de gener de 1933 i estem parlant d'Adolf Hitler.

Aquesta anècdota ens recorda una veritat incòmoda: massa sovint actuem guiats per suposicions amb informacions incompletes o esbiaixades. I això passa també quan jutgem la diversitat cultural, religiosa o de gènere. Quan reduïm l'altre al tòpic, el primer que es perd és la veritat; el segon, la llibertat.

Avui debatem una moció de VOX que no té per objecte defensar ningú, no pretén garantir la igualtat ni l'emancipació de les dones, el seu veritable propòsit és alimentar un discurs de la por i dividir la societat catalana. És la mateixa estratègia de sempre: buscar un boc expiatori per tancar la incapacitat de construir una societat millor. VOX no vol protegir les dones, vol estigmatitzar tota una comunitat.

Saben per què hi ha més musulmans a Catalunya ara que fa anys? Doncs per la mateixa raó que Barcelona és la meca dels nacionals italians, que inclou molts argentins, colombians i xinesos. La immigració busca oportunitats i les troba aquí. Cal aturar o ordenar la immigració? La resposta és clara: cal regular-la perquè sigui sostenible i assumible, al mateix temps que no renunciar de cap manera a la defensa del model de societat basat en els drets humans i la democràcia, que és el nostre. Per això reclamem per a la Generalitat les competències en immigració.

No sé si heu vist la pel·lícula *Amal*, del director belga Jawad Rhalib, i que es pot veure a Filmin. Amal és una dona musulmana i laica, professora de secundària a Brussel·les, que anima els seus alumnes a llegir, a pensar, a defensar la llibertat d'expressió i a cultivar la tolerància. Però les seves idees xoquen amb la intransigència de l'integrisme islàmic d'uns alumnes que, alimentats pel professor de religió que va camuflat d'occidental, atia l'odi contra els infidels. Quan una de les seves alumnes, Monia, és atacada, assetjada i amenaçada per la possible orientació sexual, Amal es manté ferma, assumeix riscos personals i professionals per defensar el dret de la noia jove a ser qui és i a viure en llibertat.

No els explico el final per no aixafar-los la guitarra, però des de Junts estariem al costat de totes les Amals del món combatent el salafisme i el gihadisme i assumint-ne els riscos. L'islamisme, diputats de VOX i altres de la mateixa mena, es pot

contrarestar al costat de l'islam tolerant i democràtic, que existeix i que el veiem aquí. Aquesta és la lliçó fonamental: ni l'extremisme islamista ni l'extrema dreta defensen mai la llibertat. Tot al contrari.

Nosaltres, des de Junts, compartim la mirada democràtica i defensem, senzillament, unes coses molt senzilles. Estem a favor de prohibir el vel integral, és a dir, el burca i el nicab, en l'espai públic per motius de seguretat i convivència, com fan altres països. Creiem que les nenes no han de portar vel ni a l'escola ni en activitats lúdiques o esportives: les criatures han de créixer lliures, sense pressions ni coaccions. Però també defensem la llibertat de vestimenta per a les dones adultes. Han de poder decidir com volen anar vestides.

Nosaltres –i amb això acabaré– sabem que mai es canvien les coses lluitant contra la realitat existent. Per canviar alguna cosa, cal construir un model nou que faci obsolet el model existent. Nosaltres estem per a això. Estem per la moderació, estem per caminar pel mig i assegurar la convivència d'aquest país.

Moltíssimes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

President, diputades, diputats, conselleres... Aquesta és una moció profundament sectària, sectària i ignorant. Ignorant, perquè comença la seva intervenció parlant del nom de Mohamed. Per cert, tots els Mohameds que neixen a Catalunya són tan catalans com vostè. En això no s'equivoqui. (*Aplaudiments.*) Però resulta que no és el nom més posat. Ho pot llegir a l'Idescat; no costa tant mirar-ho. Seria relativament fàcil que ho fes i així evitaria mentir. Però seria tan contradictori amb la seva manera de fer política que més val que no ho intenti.

És una moció profundament sectària. Els símbols cristians, que són els meus –els símbols cristians–, són sinònim de llibertat. Els de les altres religions, i concretament l'islam, símbol d'opressió. El vel és opressió, encara que una persona el porti amb llibertat –a vegades no el porten amb llibertat i llavors ha d'actuar l'estat de dret, sí. I els símbols cristians són llibertat. Per exemple, l'hàbit de les religioses és llibertat. Les religioses que estan en clausura és llibertat. I diuen que sí. Clar, jo també ho crec. I qui porta amb llibertat un vel també exerceix la seva llibertat.

Aquesta moció, a més a més, és fallaç, perquè vostès ho acrediten sistemàticament: les dones que pateixen opressió religiosa i són obligades a portar un tipus de vestimenta, per opressió, mancades de llibertat, els importen molt poc. De fet, allà on vostès governen, tots els ajuts destinats a aquestes persones, a les dones que pateixen discriminació de tota mena, que malauradament són tantes i tanta discriminació, són eliminades. I les acusen d'ideologia de gènere, perquè vostès d'ideologia no en tenen, no? Per tant, és una afirmació..., una moció profundament fallaç.

Miri, l'alternativa al que vostès proposen és l'estat de dret. Aquelles persones que pateixen vulneració de les seves llibertats i dels seus drets han de ser i han de tenir el recolzament de l'estat de dret. Tan senzill com això.

Parlen de costums, i això sí que és realment..., i de les tradicions d'Occident. Quines? Les dels seus ídols, per exemple, com Orbán, que persegueix els homosexuals? Això? La de Trump, que posa gàbies en els nens...? Aquests són els seus costums occidentals? I que tanca els nens dintre de gàbies, separant-los dels seus pares? Aquest és el model? Els seus costums són aquests? El costum d'assenyalar persones? Ho hem patit aquí al Parlament, no fa masses hores, per estigmatitzar.

La seva és una ideologia d'odi. Ho deia l'Agustí: «Ells i nosaltres, i els “nosaltres” impersonals.» Els «nosaltres» no tenen nom. Els «nosaltres» són immigrants, menes; no tenen nom, no són éssers humans. Se'ls despersonalitza per entrar en la confrontació; que aquesta és la seva veritable alternativa: la confrontació, l'odi, l'odi a l'altre,

uns contra els altres; uns, salvació, la seva desaparició de tots els nostres problemes. Solucions fàcils per a ideologies simples i molt perilloses com la seva.

Miri, es comença així, i vostès van començar així: «Ells i nosaltres.» Després van seguir amb l'«a per ells». Ja ho vam patir, també, en d'altres àmbits. I ara ja organitzen caceres. El procés és el mateix. El recorregut és el mateix: convertir l'altre en una cosa, en una cosa perillosa, la desaparició del qual és la solució als nostres problemes i enfrontar i buscar la confrontació per fer-los desaparèixer i tenir el seu èxit polític.

I a nosaltres no ens trobaran en tot això, ni en la confrontació ni en l'odi. La nostra alternativa, sí, són els costums i els vells fonaments de l'estat de dret i que van constituir la Unió Europea i les Nacions Unides contra la barbàrie que la seva ideologia va provocar.

Estat social, estat de dret, llibertat, garanties, convivència, diversitat, respecte, estimar la diferència i vida en llibertat de tots i totes.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Maria Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyor president. Consellera, senyories... Señora Calvet, diputada Calvet, hoy nos presenta una moción sobre el avance del islamismo y la imposición del velo en Cataluña, y yo le añadiré que también en España. Un debate que va mucho más allá del uso de una vestimenta, porque no es una moda, y que algunos, la izquierda, negarán que exista algún problema. La izquierda, que rápidamente te señala como negacionista y que ahora –¡qué paradoja, señorías!– son ustedes los negacionistas ante lo que es un hecho real, y es que cada día en muchas calles y colegios de Cataluña se ven más mujeres y niñas con velo, además de nicabs y burkas. No pueden negar esta realidad.

Miren, si no hablan con sus diputados territoriales, con sus concejales, con sus *consellers* de distritos de Barcelona, hablen con los nuestros, con los del Partido Popular, que les explicarán la realidad de la situación en muchos de nuestros barrios y municipios. Hablen con el diputado Pau Ferran, que les explicará lo que ocurre en Vic, o con Cristian Escribano, con el diputado Escribano, que les dirá el día a día, les explicará el día a día de Mataró. O con cualquiera de nuestros concejales en municipios donde hay inmigración de origen musulmán. Hablen con ellos. Háganlo y ellos les pondrán al día.

Yo, señorías, les voy a plantear una pregunta que es una reflexión. ¿Qué dirían si una de sus hijas, hermanas, familiar cercana, por las circunstancias que fueran, acabara siendo obligada a taparse para salir a la calle y se la obligara desde niña a cubrirse en señal de sumisión a los hombres? (*Aplaudiments.*) ¿Verdad que no les gustaría? No lo creo. Es más, pondrían el grito en el cielo. Pues nuestra obligación como servidores públicos es denunciar esta situación y proteger a esas mujeres y a esas niñas que están obligadas a ponerse el velo, velar por los más vulnerables, por las niñas.

Miren, si una mujer adulta decide ponerse un velo es su decisión, ella sabrá. La Constitución española, esto que a algunos les da urticaria, consagra los principios de igualdad entre hombres y mujeres, la libertad individual y la libertad para que una mujer adulta decida ponerse o no un velo. Pero, óiganme, ¿qué pasa con las niñas y las adolescentes que sus familias las obligan? ¿O con las mujeres adultas que no se plantean, que ni se plantean que se puede elegir? No pueden salir al colegio, a la calle, a comprar, si no van tapadas. Señorías, ¿cómo van a acudir a un dispositivo de atención a la mujer a poner una denuncia o a hacer una consulta? Sean realistas, saben que esto es casi imposible. Y no se equivoquen: la finalidad del velo no es

preservar la dignidad de la mujer, es todo lo contrario, atenta contra ella y es un sometimiento machista. La misoginia islamista vulnera el derecho de las mujeres y lo primero que hace es aislarlas.

Miren, hay que partir de una base: no existe ningún régimen islámico democrático, y esos regímenes totalitarios apelan precisamente a la religión como justificación de sus prácticas, las del desprecio a la libertad individual y, en concreto, al sometimiento de las mujeres. Miren, mientras hablamos, mujeres en Afganistán, en Irán, se juegan la vida quitándose el velo en público para denunciar que significa opresión. Y aquí las feministas de la izquierda y el titubeo de Junts, las feministas de pancarta y batucada, las primeras que deberían enarbolar la bandera de la defensa de la dignidad de la mujer, avalan su uso en España.

En este debate convergen muchos vectores, entre ellos la seguridad, es obvio, y la inmigración. Y, aunque no les guste oírlo, esto es así. Oigan, inmigración sí, pero legal y ordenada. Y, por supuesto, exigir el compromiso de integración en nuestros valores constitucionales y en nuestros usos y costumbres, lo mismo que nos exigirían a cualquiera de nosotros si fuéramos a vivir a otro país. Ya lo decían nuestros abuelos, la sabiduría popular: «Allá donde fueres, haz lo que vieres.» Y el que no cumpla con la ley, que lo pague con todas sus consecuencias. (*Aplaudiments.*)

Y acabo, señor presidente. El debate es muy fácil y la elección también, señorías. Hay que elegir entre dos modelos de vida: los valores de la civilización occidental y de las democracias liberales, que consagran la libertad, la libertad individual y la igualdad entre hombres y mujeres, o los regímenes totalitarios en países donde, aun en el siglo XXI, se denigra y somete a la mujer. Ustedes deciden, señorías. Nosotros lo tenemos muy claro.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Bé, avui tenim la versió en castellà de la moció que va presentar en català l'extrema dreta catalana fa unes setmanes, més o menys. I, mirin, ja ho vam dir aquell dia: vostès el que fan és una moció enfocada a carregar odi i discriminació contra tota una part de la societat catalana. I això..., hi estarem, evidentment, sempre en contra.

I a la intervenció han dit que haurien de mirar municipis o barris com el Raval, com Salt, com Sant Ildefons. I ha dit vostè que no hi ha rastre de Catalunya. Però per vostè Catalunya què és? Hi ha moltíssima gent catalana que no és blanca; que vesteix com vol; que, si vol, de manera lliure porta hijab. Llavors, els que crec que han d'ampliar la mirada sobre el que és Catalunya i el que no ho és són vostès.

I, mirin, fa una setmana... Sí, fa una setmana, va passar una manifestació al municipi de Piera que va estar molt bé. Hi vam participar, de fet, membres de diferents grups parlamentaris, els quals vam rebutjar de manera alta i forta, amb la comunitat musulmana de Piera i amb Unitat contra el Feixisme i el Racisme i amb moltes altres entitats..., en aquell poble, vam rebutjar l'atac que es va produir contra la mesquita. I va ser una descripció molt bona del model de convivència cap al que hem de caminar.

I el que no es pot tolerar són aquest tipus de mocions on, un cop més, vostès assenyalen un determinat col·lectiu, perquè després, al final..., no ho sé, de fet, veurem en una estona com valoren les accions de la ultradreta violenta.

En tot cas, ahir en aquest Parlament va passar una cosa molt greu, i crec que el conjunt de forces democràtiques hauria de tenir un consens molt clar en portar a la Comissió de l'Estatut dels Diputats les paraules que es van fer des d'Aliança Catalana contra la diputada Najat Driouech, la qual té tot el nostre suport. És absolutament

intolerable i subscrivim les paraules que la seva portaveu, Ester Capella, va dir ahir quan es va produir. I això també avui ho hem de dir, perquè el que s'està fent de manera continuada i de manera, a més, calculada és criminalitzar tot un conjunt de la població catalana. I fins i tot ho fan en aquest Parlament. I fins i tot s'atreveixen a discriminar i ser violents amb la seva manera de dir-ho en aquest Parlament. Què passarà –què passarà– quan la gent agafi aquests discursos i els faci al carrer i tinguem més caceres d'aquestes que tant els hi agraden i totes aquestes qüestions? És absolutament intolerable i cal unitat democràtica per respondre a tot això.

Dit això, volem deixar molt clara la nostra postura. Tothom ha de tenir la llibertat de portar el hijab, però també tothom ha de tenir la llibertat per no portar-lo si no vol. I aquesta posició és molt clara.

Cal..., perquè jo crec que, d'alguna manera..., no sé si..., tot i que a VOX i a Aliança no els hi agrada, existeix tota una normativa, polítiques públiques contra les violències masclistes, que permeten actuar..., i també de protecció de la infància, que permeten actuar quan se donen situacions de violència i de coacció. Llavors, jo crec que vostès ho estan confontent i, a més, no accepten que les nostres administracions ja estan actuant.

Llavors, en aquest sentit, volia remarcar un cop més que moltes organitzacions internacionals ja s'han posicionat sobre la qüestió que vostès avui plantegen i volia recordar simplement el posicionament d'Amnistia Internacional en el que planteja que la prohibició del hijab viola diversos drets de les dones, vulnera la seva llibertat d'expressió i de religió i el seu dret a la salut, afecta la llibertat de les dones musulmanes per prendre decisions sobre la seva pròpia vida, planteja que totes les dones han de tenir llibertat per a vestir com vulguin i per a portar peces que expressin la seva identitat o les seves creences.

I sí, no, no tolerarem –crec que no ho ha de tolerar el Govern ni tampoc els grups parlamentaris ni ningú– que es prohibeixi anar amb la peça de roba que vulguin per banyar-se a la piscina de qualsevol dels pobles de Catalunya.

Democràcia, democràcia, estat de dret, estat de dret.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Quin despropòsit de moció que ens heu presentat! Perquè no parreu només del vel, parreu de qualsevol vestimenta islamista. Què vol dir això? Què significa això? Com ho definim?, o qui ho defineix? Qui hi entra? Ho apliquem a homes i a dones? Perquè diu «vestimenta islàmica».

Bàsicament, el que proposeu és donar carta blanca per intrusonar directament en la vida privada de tota aquesta gent, oi? Perquè, com demostres que una persona està sent coaccionada per portar el vel? Qualsevol persona que porta el vel o qualsevol vestimenta islàmica està sent coaccionada?

Segons dieu a la moció, en principi, esteu defensant les dones. No voleu aquesta carta blanca per eliminar-les de la vida pública, sinó que realment us interessa la igualtat de les dones i la seva llibertat. Quina hipocresia, no? Quina hipocresia més absoluta! Si el vostre candidat a president de la Generalitat a les eleccions a les Corts Valencianes era un maltractador condemnat, el Carlos Flores. I a partir d'aquí, ja, *pa'lante*.

A la interpellació, la diputada Calvet parlava de la sanitat col·lapsada per la immigració. Quan VOX és qui ha pressionat perquè la Generalitat Valenciana privatitzi de nou els hospitals que van tornar a la gestió pública. En recuperar-los, la mercantil havia deixat fora del centre dos-cents professionals, alguns quiròfans tancats, una activitat assistencial de mínims. En tornar a la gestió pública, tots els indicadors

—tots— van millorar: el nombre d'intervencions quirúrgiques, la cirurgia major ambulatòria, l'estància mitjana hospitalària, van baixar el temps de demora de la primera consulta, la primera consulta especialitzada, totes les proves.

Aquesta és la sanitat que volem? La que no col·lapsa és la que controla el privat, oi? Està clar que apunteu a baix perquè mentre estem mirant els de sota no veiem les vostres conxorxes amb el poder, amb els de dalt i les vostres privatitzacions.

Sobre el vel —sobre el vel. Dinamarca ja va fer això el 2018: va prohibir el vel. Un estudi de camp sociològic va demostrar que el que passava quan es va prohibir el vel a cop d'imposició era que no se salvava ningú. De fet, tenia l'efecte contrari. Els delictes d'odi per raça i religió van augmentar un vint-i-cinc per cent l'any següent a Dinamarca. I augmentaven per una raó ben senzilla: perquè aquesta política punitiva i restrictiva promoguda des de l'Estat reforçava prejudicis racistes, va envalentir a manifestar aquestes ideologies de forma verbal i de forma física, i els delictes i les agressions i el clima d'odi van augmentar en contra de les mateixes persones a qui suposadament es diu defensar.

O sigui, que no serveix. No serveix ni que fos veritat el que dieu que volem fer ni en nom de qui ho volem fer. O és que dieu que volem més seguretat, però el que esteu buscant i el que esteu incitant és justament el contrari, que sembla que és per on aneu?

Si, com dieu a la interpellació, us preocupa tant que les dones musulmanes estiguin amb un cinquanta-quatre per cent d'atur, que és una dada que no hem comprovat..., si us preocupa això, el que fas és parlar amb les dones musulmanes i preguntar-los: «Què necessiteu?» No li dius: «Treu-te el vel.» Perquè així ni entens la seva pel·lícula ni t'importa la seva pel·lícula. Deixes que parlin elles. Qui us ha donat a VOX potestat per decidir sobre totes les dones? Qui us ha donat potestat per dir-li a una dona què ha de portar i què no ha de portar? Per què parlem en nom seu si ni tant sols heu parlat amb elles?

Si volem treballar per reduir l'atur de les dones musulmanes, si volem treballar per la igualtat de les dones musulmanes, treballem-hi, parlem amb elles. Però el que esteu proposant no beneficia ningú, beneficia els nazis, en tot cas. Però no va d'això, tornem a la moció.

Com li dona feina a una dona musulmana el fet que no porti vel? Si això és el que us preocupa, el que proposeu no ho solucionarà. El que proposeu només està al servei dels vostres deliris d'una Espanya blanca i catòlica.

El president

I finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, president. Conselleres... Bona tarda a tothom. He tingut una sensació de *déjà vu* amb aquesta moció. I no ho dic només perquè ja l'hagin presentat al Congrés, a Andalusia, a Balears o a Extremadura, sinó perquè, com ja han dit, aquest és un *copy-paste* del debat que ja ens va portar l'altre partit d'extrema dreta en aquest Parlament.

Per cert, senyora Orriols, vostè no va presentar interpellació en el darrer Ple quan podia, però suposo que ja tenen aquesta que els representa. Perquè, a veure, l'excusa de no anar a les comissions perquè són només dues diputades, bé, no cola; però deu minuts d'interpellació cada tres mesos? Suposo que és massa feina i ja tenen ganes de vacances, no? (*Alguns aplaudiments.*)

Diputada Calvet, començaré amb una qüestió que em va cridar l'atenció durant la seva interpellació. Vostè va començar dient que no intervenia com a diputada, sinó com a dona, com a jove, com si fossin dues coses totalment incompatibles. Bé, jo avui em dirigeixo a aquest Parlament també com a dona, no tan jove com vostè, però sobretot com a diputada. Perquè ja li dic que pocs honors més hi ha a la vida que ser

diputada d'aquest Parlament, pocs honors més hi ha que representar la ciutadania de Catalunya i, sobretot en el meu cas, pocs honors més hi ha que ser diputada socialista, una formació política que porta com a bandera la justícia social, la igualtat i la lluita contra l'odi.

Així que sí, em dirigeixo a vostè com a diputada socialista i amb molt d'orgull, orgullosa de ser hereva de Pablo Iglesias, Joan Raventós, Marta Mata o Ernest Lluch, gent que no només parlava de drets, sinó que alguns d'ells els van defensar fins i tot amb la seva vida. Orgullosa del nostre llegat: l'educació pública, la sanitat universal, les pensions, les lleis d'igualtat, els salaris mínims dignes, les llibertats civils i la protecció social. Perquè mentre vostès només es dediquen a fer soroll i a dividir la societat, nosaltres sempre ens hem dedicat a fer avançar aquest país.

Li he de reconèixer també que la seva intervenció em va deixar una miqueta desconcertada, perquè escoltar de vostès crítiques a un sistema que oprimeix les dones o les nenes, doncs, miri, faria riure si per a nosaltres no fos un tema tan seriós.

Perquè, miri, em permetrà que li enumeri només –només– algunes de les propostes que vostès porten als seus programes electorals: derogació de totes les lleis d'igualtat de gènere, derogació de la llei de violència masclista, eliminar els plans d'igualtat. I proposen, a més, la custòdia compartida com a regla general, sense tenir en consideració els casos on en les llars hi ha violència.

Home, com podem veure, a vostès els hi importen ben poc les dones, en general, però més concretament els importen ben poc les dones o les nenes que porten vel. No els hi molesta l'opressió que es pugui exercir cap a aquestes dones, el que realment els hi molesta és el color de pell, el cognom o l'idioma que parla la dona que hi ha sota d'aquest vel.

Des del socialisme sempre hem defensat el feminisme com una eina d'alliberament, mai com una excusa per restringir llibertats. Per això ens oposem frontalment a tota coacció cap a les dones o nenes per fer, actuar, portar, ser el que elles vulguin. Creiem en una societat que doni les eines necessàries tant a homes com a dones per viure en llibertat d'acció i també d'elecció. La seva moció no té res a veure amb l'emancipació i la llibertat, té a veure amb l'estigmatització, xenofòbia amb disfressa de feminisme.

I per descomptat, incorporen a la seva moció la deportació de totes aquelles persones que no respectin els valors i principis d'Occident. I jo em pregunto: quins són per a vostès aquests valors i principis d'Occident? Miri, suposo que deuen estar d'acord amb mi que Europa és un gran referent d'Occident, no? Doncs, vegem què diuen els valors que han construït l'Europa que som avui.

Al Tractat de la Unió Europea, el seu article 2 diu literalment: «La Unió es fonamenta en els valors de respecte a la dignitat humana, llibertat, democràcia, igualtat, estat de dret i respecte als drets humans, inclosos els drets de les persones que pertanyen a minories. Aquests valors són comuns a tots els estats membres, en una societat que es caracteritza pel pluralisme, la no-discriminació, la tolerància, la justícia i la solidaritat i la igualtat entre homes i dones.»

I si anem a la carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, aquí trobarem, entre d'altres, la igualtat davant la llei, la igualtat de gènere, la diversitat cultural i religiosa, com deia, entre d'altres.

La conclusió és clara: vostès, que tant apellen als principis i costums d'Occident, són els primers que no els respecten. (*Alguns aplaudiments.*) Així que potser haurien d'anar amb una mica més de cura amb el que proposen, a veure si són vostès els primers que sobren aquí.

I ja acabo, president. Vivim temps difícils, on els discursos més reaccionaris s'obren pas i nosaltres ho diem alt i clar: ni Europa ni Occident se salven taint els seus propis principis. Aquests principis que ens han dut al que som: democràcies obertes i plurals; democràcies que ens han portat a la major època de prosperitat,

pau i estabilitat; democràcies que van aprendre, després dels horrors del segle xx, que l'odi només condueix al patiment i a la misèria.

I no, no estem disposats ni permetrem tornar a repetir aquesta història.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Miri, senyor Elena, diputat d'Esquerra Republicana, ha parlat vostè de costums, i nosaltres, sense cap por, també li parlarem dels nostres –dels nostres– costums. A Catalunya, Nadal, sí; ramadà, no. (*Alguns aplaudiments.*) A Catalunya, Pasqua, sí; festa del xai, no. Aquestes són les nostres tradicions i no les que venen de fora. I sí, les defensarem sense cap dubte.

A la senyora diputada del Partit Socialista: vostè està orgullosa de ser del Partit Socialista, un partit rodejat de corrupció i prostitució. És d'això del que sent orgull, vostè? Se sent orgullosa? Vinga, home! (*Alguns aplaudiments.*)

Pel que fa a l'esmena d'Aliança, crec sincerament que s'equivoquen d'enemic. S'equivoquen d'enemic, perquè amb aquest tipus d'esmenes demostren que no volen frenar realment l'islamisme i la imposició del vel. I és que és una pena que el seu odi a tot lo espanyol sigui superior al seu amor per Catalunya. Perquè vostès mateixos es ratifiquen: prefereixen una Catalunya rendida a l'islamisme que una Catalunya espanyola i lliure. I això és el que els diferencia, precisament, de VOX. (*Alguns aplaudiments.*) Mentre vostès s'entretenen amb banalitats, no es preocupin que des de VOX ja ens encarregarem de no deixar cap català endarrerit ni abandonat enfront de la islamització. Per tant, no acceptarem la seva esmena.

I pel que fa a la resta de partits, mirin, ja es poden exaltar tot el que vulguin, però tot el que vulguin. Perquè vostès ara defensen l'islam perquè l'utilitzen com a font electoral, però no s'enganyin, quan passin..., d'aquí a dos dies i es comencin a presentar a les eleccions, comencin a imposar els seus repugnants costums, com ja passa a Gran Bretanya, vostès seran els primers en canviar d'opinió. I, llavors, potser serà una mica massa tard.

En definitiva, ni una lliçó de tots aquells que s'han convertit en el braç polític de l'islam i que són els responsables directes d'haver tercermunditzat els nostres carrers i d'haver sacrificat els drets de les dones per pur..., elecció electoral.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop llegides les declaracions institucionals que ha aprovat la Junta de Portaveus.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compromís del Govern amb la preservació i la projecció de referents i símbols nacionals de Catalunya

302-00139/15

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compromís del Govern amb la preservació i la projecció de referents i símbols nacionals de Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

Gràcies, president. Consellers, diputats i diputades, la setmana passada interpel·làvem el Govern sobre el seu compromís amb la preservació i la projecció dels símbols i referents nacionals de Catalunya. Per al Govern del PSC, tot allò que fa refe-

rència a la identitat nacional i a la seva simbologia entra, o deu entrar, en el terreny de l'etnologia o de la cultura popular, i per això va ser la consellera de Cultura qui va respondre a la interpel·lació. He dit «respondre», i no ho dic bé, perquè la consellera no va respondre cap ni una –cap ni una– de les preguntes que se li van fer, ni tan sols de les que eren de l'àmbit del seu propi departament. Es va limitar a llegir el que portava escrit, com fa sempre. No sé si és conscient que amb aquesta sordesa en el Parlament posa en qüestió tota la feina de l'hemicicle.

Avui ens acompanya el conseller de Política Lingüística, perquè, dels deu punts inicials de la moció, un grapat són sobre llengua, perquè la llengua, qualsevol llengua, és un dels trets nacionals definitoris, i encara ho és més, i especialment, quan es tracta de nacions, cultures i llengües minoritzades que volen deixar de ser-ho.

En el terreny lingüístic, doncs, la moció demana que s'utilitzin tots els instruments del pacte nacional per la llengua i de la legislació vigent per combatre els delictes d'odi i de discriminació lingüística dels catalanoparlants, com ara iniciar accions contra l'obra de Teatro Sin Papeles pel seu espectacle ofensiu i lamentable en la presentació de l'informe sobre, precisament, discriminacions; desplegar, abans no acabi l'any, tal com preveu el pacte, l'Oficina de Protecció de Drets Lingüístics, que faci un acompanyament actiu a les víctimes de discriminació lingüística; implantar amb celeritat les clàusules lingüístiques en les subvencions i contractes de tots els departaments.

I la moció pretén no només corregir la darrera instrucció, que deixava als llimbs la necessitat que els immigrants a Catalunya haguessin de dominar uns mínims molt i molt mínims de llengua catalana, sinó que la moció pretén que, donat que els estudis i les enquestes sobre l'ús social del català..., vol la moció aixecar una mica el llistó i millorar els oblits i defectes de la instrucció del 2017.

La moció també planteja la necessitat de donar a conèixer i reconèixer l'obra de tants catalans que han dut a terme trajectòries professionals impecables a l'estranger i que es mereixen que el Govern del seu país també els la reconegui, com han fet els governs i institucions dels seus països d'adopció.

La moció també vol que els mitjans de comunicació públics aprofundeixin i millorin la seva visió nacional del seu àmbit comunicatiu cultural, el seu àmbit natural comunicatiu –Països Catalans, domini lingüístic dels Països Catalans–, i que aprofundeixi en el camí encetat amb la reobertura de la delegació de Perpinyà.

La moció també vol –vol moltes coses– reprovar la censura, com la que es va produir en la cantada d'havaneres de Calella de Palafrugell. Ni tenia sentit prohibir una cançó tradicional ni s'ha rectificat ni demanat disculpes.

La moció, en definitiva, pretén que tot el que defineix la simbologia i el marc de referència nacional sigui tractat amb respecte i amb cura pel Govern de Catalunya. Les ensenyes i els símbols s'han de mostrar amb dignitat allà on toqui quan pertوقي, ni més ni menys; ni més banderes gratuïtes i sempre arreu la senyera.

Fa una setmana just que fèiem la interpel·lació. Només en aquesta setmana, un regidor socialista de l'Ajuntament de Barcelona ha equiparat les federacions esportives a organitzacions nazis, i el Govern del nostre país torna a posar catifa vermella per rebre el Borbó. La Operación Cataluña dels anys seixanta, després de l'afer Galinsoga, ara sembla entranyable i *amateur*. He vist i viscut el desplegament policíac d'avui per l'arribada del Borbó a Sant Martí Vell: els camins, corriols i carreteres, tallats; els manifestants, encapsulats –absoluta normalitat democràtica, en diuen. Em pregunto quants diners ens costa –i potser farem una pregunta en aquest sentit– als catalans cada cop que a algun Borbó se li acut de treure el nas al nostre país; em pregunto què carai venen a fer a un poble com Sant Martí Vell si no poden ni saben apreciar la bellesa dels camps, dels corriols i dels camins. Ni de les nostres aulines. Aquesta aulina l'hem pogut repassar, avui les hem repassades totes, els manifestants, quan hem hagut de passar per tots els corriols possibles per poder-nos acostar i exercir un dret fonamental.

Diuen que els pobles tenen el govern que es mereixen. Costa de creure que els catalans ens meresquem això.

Gràcies.

El president

Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, per defensar-les, té la paraula en primera instància, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. Molt bon dia. Catalunya és una nació amb una cultura i amb una llengua pròpies, la llengua catalana, que és nervi d'aquesta nació i que també és eina de cohesió social. I, per tant, sempre ens trobaran en la defensa dels símbols nacionals de Catalunya, en la persistència i la voluntat de voler construir un estat propi i en la denúncia dels atacs que, per activa o per passiva, abonen la catalanofòbia.

Amb relació als punts de la moció i a les esmenes presentades, hi ha un primer gran tema, com explicava la diputada, que inclou diverses propostes sobre la protecció, la promoció i la defensa de la llengua catalana, i, en aquest sentit, trobem encertats els punts que fan referència a implementar les clàusules lingüístiques en les subvencions i els contractes públics i, evidentment, els punts que fan valdre el pacte nacional per la llengua; en concret, compartim i destaquem el desplegament de l'Oficina de Protecció dels Drets Lingüístics. Però també ens sorprèn que Junts, que no va sumar-se al pacte nacional, ara en faci bandera i exigeixi el seu compliment. Sembla, si més no, contradictori. En tot cas, benvinguts siguin. Demostren que hi havia més tacticisme que res en aquella decisió.

Evidentment, denunciem també el contingut de l'obra teatral que denigrava el català i que presentava el món al revés: la llengua discriminada com a llengua opressor. És un absolut despropòsit. Denota, a més a més, un desconeixement de la realitat. Però, en tant que formava part d'un acte organitzat per l'Ajuntament de Barcelona i pagat amb fons públics, nosaltres creiem que s'han d'assumir responsabilitats polítiques a nivell municipal. És aquí també on volem posar l'accent en aquest sentit.

I, amb relació a l'aprenentatge i l'acreditació de la llengua catalana, hem presentat també una esmena –i que també s'ha pogut incorporar– perquè, conjuntament amb les exigències que hi puguin haver d'aprenentatge de llengua a les persones novingudes, com a administracions i com a institucions, com a poders públics, de fet, també cal que aportem totes les eines perquè puguin accedir, aquestes persones, als cursos de català. Aquí està la clau: assegurar els recursos, les eines perquè tothom tingui accés a l'aprenentatge de la llengua catalana. Si no, estariem fent un debat parcial i crec que també injust. Alerta en confrontar drets, drets entre la gent sense papers, drets dels catalanoparlants. Alerta!

És una llàstima no haver pogut transaccionar conjuntament i pactar aquest punt per aconseguir el màxim consens i suport, com crec que és tal com hauríem de treballar en tot allò que fa referència als drets lingüístics i a la llengua catalana. Sí que s'hi ha incorporat l'esmena que hem presentat en la línia de reconèixer també la feina feta per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per defensar aquesta visió nacional del 3Cat, que compartim. Sempre es pot fer més, i per això introduïm «consolidar i seguir impulsant» aquesta visió nacional, però ens semblava injust fer veure que no s'estava fent la feina, com, per exemple, el consell de govern actual de la «corpo» doncs és el que ha recuperat la delegació de TV3, del 3Cat, a Perpinyà, després de més de deu anys tancada.

De la resta de punts de la moció, reconeixem la vitalitat de la cultura popular catalana i el teixit associatiu. Reprovem també la censura d'*El meu avi*, una havanera que ja és patrimoni popular, i ens sumem a defensar la dignitat dels símbols nacionals.

Però voldria aprofitar el temps que em queda per fer unes reflexions sobre la identitat i sobre Catalunya, arran també dels debats d'ahir, del debat que acabem de tenir i, sobretot, arran dels populismes covards. Mirin, en primer lloc, Catalunya és una nació, una nació en construcció, una societat que és plural i que és diversa, amb llocs comuns i referents i valors compartits, que no és feta només de la història heretada ni de les tradicions només rebudes, sinó que és feta de totes les aportacions, les noves aportacions dutes per les persones nouvingudes al llarg de la història. I, així mateix, aquesta identitat, aquesta nostra identitat també s'ha anat forjant gairebé sempre des de la resistència col·lectiva davant de tots els intents d'assimilació que hem tingut. I és que aquesta vocació col·lectiva de Catalunya com a terra oberta, terra d'acollida, terra de solidaritat i d'oportunitats contrasta amb el que ens ofereix l'Estat espanyol: un país uniforme, que persegueix la diversitat i que no protegeix la diferència, sinó que la prohibeix i la menysté.

Una altra idea. Com a país, ja hem superat la idea de la Catalunya dual, que massas anys va imperar. Durant dècades, va imposar-se una visió política segons la qual es feia incompatible la idea de nació amb la idea de progrés. Si tenies consciència i voluntat nacional, no es podia ser d'esquerres; si eres progrés, no podies anar de braçet amb un discurs patriòtic i nacional. Aquella, aquesta és una falsa dicotomia, i seria un error voler-hi tornar. Per això nosaltres reivindicuem la idea de l'esquerra nacional: la unió de les lluites socials i de la lluita nacional, i que, al costat de la llengua catalana, com aquest símbol de la nació, com a peça cabdal de la construcció de la identitat col·lectiva comuna i de cohesió que és la llengua, també cal situar-hi la defensa del benestar, de la qualitat democràtica, dels drets humans, també aquests com a elements clau de la identitat nacional i com a principal antídoto als populismes xenòfobs que atien l'odi. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Són aquests els fonaments del país que volem i que volíem, que volíem i que volem bastir –acabo, president. Som hereus d'aquest llegat nacional de símbols i de referents, evidentment, però també un país en construcció que abraça a tothom, un país d'acollida que garanteix drets i deures i, sobretot, oportunitats.

I acabo com solíem cantar: «Visca Catalunya i visca el català!»

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Rocio Garcia Pérez.

Rocio Garcia Pérez

Presidenta, conseller, diputats, diputades... Diputada Renedo, amb tot el respecte vull dir-li que ens hauria agradat trobar una moció més constructiva i positiva, que fes avançar més la cultura, la llengua i la convivència.

Catalunya ha estat sempre terra d'acollida i de tolerància. Des dels anys vuitanta, amb la immersió lingüística; els governs de progrés que van aprovar la llei de barris, la primera llei de barris; amb els plans educatius d'entorn; les aules d'acollida, els equips LICs, i també els espais de benvinguda educativa –tots els que van quedar eliminats per les retallades.

Ens diu que s'ha de desplegar el pla nacional per la llengua. Certament, hi estem totalment d'acord. Ho celebrem també, perquè ho recull en alguns punts i no s'hi van sumar. O sigui, que pensem que és positiu. Però pensem també que aquesta moció només vol generar confrontació, reforçar el seu relat esgotat sobre que el PSC no defensa la llengua catalana. I això, evidentment, demostra que no és així.

I, pel que fa al punt 9, no es tracta de retornar ni de corregir, sinó de reforçar el que és present i compartit per la majoria d'aquesta societat, i que són els nostres símbols, el nostre himne, la nostra bandera. I, miri, en l'any que portem de govern socialista, el Departament de Política Lingüística ha estat treballant en molts projectes importants per a la llengua: el pla de xoc per a l'ensenyament del català a persones

adultes, per poder augmentar l'oferta de cursos en català; lluitar per aconseguir la cooficialitat del català en les institucions europees; treballar pel pla d'impuls del català en l'àmbit tecnològic, entre molts d'altres. I això s'ha fet des de la responsabilitat, l'acord i amb un ampli consens social i polític. I crec sincerament que hauríem de ser conscients que dos escons no poden comprometre la llengua de 8 milions de catalans i de catalanes. El moment requereix més democràcia, més igualtat i més drets per a la ciutadania. I si volem la integració, aquesta s'aconsegueix respectant, acollint, governant per a tothom i amb polítiques públiques de consens com el pla nacional per la llengua o els pactes nacionals per la cultura, en els quals ja s'està treballant.

I pel que fa als punts que, com els hi deia, creiem que no serveixen per generar..., o serveixen per generar relat de confrontació, entendran que no hi donem suport. Els dos consistoris dels que fa esment aquesta moció han fet comunicats molt clars i els fets referits demostren que s'ha defensat en tot moment la llibertat d'expressió, la gestió independent de la cultura i que no s'ha produït cap mena de censura política. Molts de vostès diuen que no és així, però estan evidentment equivocats.

I, en fi, voldria dir-los que aquesta moció m'ha fet recordar el llegat d'en Paco Candel, periodista, escriptor, polític, homenatjat fa poques setmanes per aquest Parlament. Com ens va dir la presidenta de la fundació, Candel va ser una veu imprescindible per a Catalunya, i la seva obra *Els altres catalans* reivindicava la catalanitat de les persones migrants a Catalunya, des d'Andalusia, Extremadura, Múrcia, Galícia, sense que aquestes haguessin de renunciar ni oblidar d'on venien.

I és aquí mateix on sempre ha estat el Partit dels Socialistes. I és per això mateix que ens manifestem en contra d'alguns punts que avui es posaran a votació d'aquesta moció.

I, en fi, si m'ho permeten, voldria fer una referència personal i tenir unes paraules per al meu pare, una de les milers de persones que va decidir ser un nou català, com defensava Candel. Expulsat d'Extremadura per manca d'oportunitats i llibertats i per una dictadura franquista que els oprimia i els sagnava, el meu pare va arribar a Catalunya buscant feina per millorar la seva vida i per crear una família, estimant aquesta terra des del primer dia i ensenyant-nos a estimar-la. El català estava perseguit, només es podia aprendre d'amagat a centres privats o a soterranis de parròquies com les de Cornellà, on també es lluitava pels drets laborals a les fàbriques, contra la Dictadura i per la democràcia i per les llibertats.

D'aquí és d'on venim i on no volem tornar. Tenim memòria i no ho oblidem. I com ens deia el president en aquesta cambra, una de les prioritats del Govern és el foment de l'ús del català. Defensar el català no és atacar ningú ni cap altra llengua, és simplement defensar un patrimoni de la nostra manera de ser, de la nostra voluntat de ser com a catalans. I per això mateix, reforçar el Consorci per a la Normalització Lingüística amb més mitjans i més inversió, i ajudar els ajuntaments perquè puguin fer les seves funcions integradores és justament el que està fent el Govern de Catalunya, perquè la gent que viu i treballa a Catalunya ha de poder accedir amb garanties i en igualtat d'oportunitats a l'aprenentatge en català.

I, per finalitzar, voldria dir que el Departament de Cultura treballa en aquesta legislatura pels drets culturals i per valoritzar el patrimoni com a element d'identificació col·lectiva i fer-ho amb participació àmplia i amb consens. Això és el que vol el Govern i també aquest grup parlamentari.

Moltes gràcies.

Gràcies, president.

El president

Ara és el torn dels grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes per tal que puguin fixar la seva posició. I en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Buenos días. Buenos días, consejero, y el resto de diputados también. Bien, hoy Junts nos trae lo que podríamos llamar el «manual del buen separatista», un panfleto ideológico camuflado de defensa cultural, una moción que no busca proteger nada, sino imponerlo todo. Y vamos a explicar en qué consiste.

Primera receta del manual del buen separatista: instrumentalizar la lengua catalana al servicio del proyecto independentista. El catalán, patrimonio de todos los catalanes, se convierte en sus manos en un arma política. No lo defienden, lo utilizan. Lo convierten en frontera, en requisito excluyente, en vara de medir quién es buen catalán y quién no. Lo usan para señalar, sancionar y excluir. Lo usan para dividir.

Segunda receta del manual: presentarse siempre como víctimas de la represión, uno de los mayores *hits* del nacionalismo. Hablan de represión quienes imponen sanciones a comerciantes por rotular sus negocios en español. Hablan de ataques a la lengua quienes han señalado públicamente a funcionarios, a camareros o dependientes, simplemente por expresarse en castellano. Y qué decir también del intento de controlar los patios escolares para ver en qué lengua juegan los niños o para ver en qué idiomas se imparten las clases. Eso, señores de Junts, no es protección de la lengua. Eso es control ideológico y persecución social –y, por cierto, les está dando bastantes malos resultados.

Tercera receta del buen separatista, aplicar la ley del embudo: ancho para ustedes y estrecho para todos los demás. En TV3 hemos escuchado repetidamente y de manera impune expresiones como «puta España», que ustedes han amparado en la libertad de expresión. (*Alguns aplaudiments.*) Se ha ridiculizado a la Guardia Civil, a la monarquía, a los creyentes católicos, a los castellanohablantes y, cuando nos hemos quejado, se nos ha dicho que no teníamos sentido del humor y que el arte era arte y eso no se podía censurar.

Pero ¡ah!, si alguien se atreve a hacer una obra de teatro que critique la imposición lingüística del catalán, entonces eso les parece intolerable y hay que perseguirlo como delito de odio. Pregunto: ¿qué diferencia hay entre esa obra de teatro y la parodia de la Virgen del Rocío que se hizo en TV3 y que a ustedes tanta gracia les hizo y tanto defendieron? Explíquenmelo, ¿qué diferencia hay? Ustedes han probado de su propia medicina y, por cierto, viendo esta moción parece que no iba tan mal encaminada esa obra, simplemente teatralizaron lo que ustedes hoy aquí han puesto por escrito.

Cuarta y última receta de este manual del buen separatista: utilizar las tradiciones y los símbolos como arietes políticos. Miren, no hay fiesta popular que no se hayan apropiado expulsando al resto de catalanes que no pensamos igual. Ni celebrar podemos la Diada, porque ustedes se la han agenciado como suya, igual que han hecho con la lengua y con la bandera. Pero, miren, los catalanes tenemos dos lenguas: el catalán y el español. Y tenemos dos banderas: la señera y la bandera española. Porque sí, somos catalanes porque somos españoles y somos españoles porque somos catalanes. Y si ustedes no lo entienden, el problema es suyo, no de los demás. (*Alguns aplaudiments.*)

Y miren, Cataluña –Cataluña–, señora Renedo, no es propiedad de una ideología, de una lengua, ni de un himno, ni de una bandera. Cataluña es de todos. De los que hablan catalán y de los que habla en castellano. De los que nacieron aquí y de los que vinieron también de otras partes de España a buscarse un futuro mejor. Esta moción no pretende proteger ningún derecho, pretende imponer un único modelo de ciudadanía y de identidad cultural. Quiere construir una Cataluña monolingüe, monocultural y excluyente, una Cataluña donde la diversidad molesta y donde la libertad se censura.

Miren, señores de Junts, la defensa de la lengua, de la cultura y de los símbolos no puede hacerse contra la mitad de los catalanes. No puede hacerse a costa de la libertad de expresión, ni del pluralismo, ni tampoco del respeto a los derechos indi-

viduales. Y no vamos a permitir que el fanatismo cultural y lingüístico se imponga al sentido común, porque Cataluña merece más. Merece una política que sume, que una y que respete. Una política que entienda que la cultura no se impone, se comparte, que los símbolos no se monopolizan, se celebran, y que la lengua no se convierte en arma, sino en puente.

Por eso, nosotros, desde el Partido Popular, votaremos en contra de esta moción, porque queremos una Cataluña de todos y para todos, donde hablar catalán no sea un privilegio y hablar castellano no suponga un castigo, donde celebrar la cultura catalana no signifique arrodillarse ante un proyecto ideológico, donde podamos, como decía, compartir las fiestas, los símbolos y el espacio público sin sentirnos excluidos. Cataluña necesita convivencia, respeto y libertad y esta moción es todo lo contrario.

Muchas gracias.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Senyors diputats, bé, assistim avui a un nou intent de Junts per Catalunya per dividir els catalans, perquè per a vostès no és català qui parla espanyol, no és català qui no vol dividir Catalunya ni trencar Espanya, i no és català qui manifesta lleialtat, afecte i compromís en la defensa de la nostra pàtria, que és Espanya. (*Alguns aplaudiments.*) És a dir, per a vostès no era català Francesc Cambó, que va manifestar que Catalunya només serà gran si forma part d'una Espanya forta. Tampoc era català Josep Pla, empordanès, que deia: «El millor que ens ha passat als catalans ha estat formar part d'Espanya.» O Rafael de Casanova, que a la guerra civil de Successió proclamava que lluitava per la llibertat de tot Espanya i el rei Carles. O Jacint de Verdaguer, mossèn Cinto, que exaltava la grandesa espiritual d'Espanya: «Espanya, terra de llum i glòria, mare de poeta i de sants». (*Alguns aplaudiments.*)

Després, també, vostès tenen un problema amb la llengua, però és un problema molt greu, perquè a Catalunya tenim dues llengües: la catalana, pròpia; l'espanyola, pròpia; majoritària dels catalans, l'espanyola, comuna amb la resta d'Espanya i que parlen més de 600 milions de persones. És a dir, una riquesa que cal protegir. I vostès consideren que no és català qui té com a llengua materna la llengua espanyola. Tenen un problema molt greu perquè la meitat dels catalans, més de la meitat, tenen com a llengua materna la nostra llengua espanyola. (*Alguns aplaudiments.*) I vostès, amb les seves obsessions, imposicions i multes –multes lingüístiques, que n'hi han i moltes–, lo que fan és antipàtica la nostra llengua catalana.

Amb relació a la censura de l'havanera *El meu avi*, per part del Govern socialista de Palafrugell, quan la cançó forma part de la nostra cultura arrelada espanyola, quan transcendeix de l'autor, és un exemple més, un exemple més de les polítiques de cancel·lació que practiquen els progress, del totalitarisme progrés i del moralisme malaltís que practiquen tots vostès. Per això, des de VOX reivindicuem, hem reivindicat l'havanera *El meu avi* i hem fet campanya perquè la gent del poble, a la cantada d'havaneres de Calella de Palafrugell, la cantés. I així va ser. Nosaltres també la vàrem cantar. (*Alguns aplaudiments.*)

Miri, la cultura catalana no els pertany. És més, el separatisme... (*Remor de veus.*) Si us plau...

El president

Si us plau...

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Mirin, la cultura catalana no els pertany. És més, el separatisme perjudica la cultura catalana. La cultura catalana és el pessebre, que també és

de la resta d'Espanya, els Pastorets, les sardanes, els castellers, el ball de bastons, *El meu avi* i *La bella Lola*, Loquillo i Sopa de Cabra. Tot això és cultura catalana. I cultura catalana no és l'oficina que vostès volen crear d'imposició lingüística que, *de facto*, es convertiria en una nova comissaria lingüística per perseguir els catalans que parlen una llengua tan catalana com és l'espanyol. Cultura catalana és cristiana, espanyola i bilingüe. (*Alguns aplaudiments.*)

Per acabar... ¡Gracias, amigos! Per acabar, vostès també parlen dels símbols nacionals dels catalans: l'estelada, l'himne guerracivilista aquest *Segadors*. I mirin, no: els símbols dels catalans són la nostra bandera regional, la senyera, la catalana; la nostra bandera nacional, l'espanyola, la *rojigualda*; l'himne nacional és la marxa reial –l'himne nacional dels catalans és la marxa reial–; el nostre rei, el rei Felip. Perquè Espanya és la pàtria i nació dels catalans.

Visca Catalunya i visca Espanya!

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Conseller... Jo haig de confessar que soc més de *La bella Lola*, però, bé, aquí cadascú deu saber... Jo també volia posar com de manifest la meva sorpresa en llegir la moció de Junts per Catalunya, perquè crec que segurament deu ser la primera moció que té tants punts del pacte nacional per la llengua feta per un grup que no ha signat el pacte nacional per la llengua, cosa que crida bastant l'atenció. Perquè al final és: si totes aquestes coses que vostès diuen que s'han de fer estan al pacte nacional per la llengua, potser la millor manera d'aconseguir que es facin és formar part del pacte nacional per la llengua, com ja en formen part entitats municipalistes, Foment, que és bastant amic dels diputats de Junts per Catalunya..., no només Foment, també els sindicats majoritaris, també la plataforma del tercer sector i moltes altres entitats.

Per tant, aprofito per dir que donarem suport a tots aquells punts que parlen justament de desplegar el pacte nacional per la llengua, i aprofitaríem per tornar a fer la proposta als diputats i diputades de Junts per Catalunya, al grup parlamentari, perquè considerin realment passar a formar part d'un consens molt ampli en defensa de la llengua, perquè, com diem, moltes de les seves propostes van ser recollides, moltes de les seves propostes estan en la seva moció, moltes de les seves propostes es votaran avui i tindran el suport d'una majoria important d'aquesta cambra, i l'únic que faltaria és que, com dèiem, es deixin de tacticismes i es posin a treballar per la llengua de veritat, més enllà de les mocions que presenten una vegada i una altra en aquest hemicicle; que les votarem sempre i les debatrem sempre, i és absolutament legítim que ho facin, eh?, però crec que tenim una eina que ens l'hem d'apropriar, que l'hem d'utilitzar i que hem de treballar perquè es desplegui. I, per a mi, la millor manera és fer-ho des de dintre.

Amb el tema de..., que és un dels temes que segurament hi haurà més diferència de sentit de vot en aquest hemicicle, i és l'obra de teatre de Teatro Sin Papeles. Nosaltres els hi recomanem, amb convicció, que es llegeixin l'informe fet pel Síndic de Greuges de Barcelona sobre aquest tema. Un informe que diu que, claríssimament, una obra amb aquest contingut no s'hauria d'haver representat en un espai..., que, a més a més, era la presentació de l'Observatori contra les Discriminacions; que no hauria d'haver estat finançada per un ajuntament, per una administració pública, on la gent que va anar a aquest acte no sabia què és el que hi anava a veure –si es representa en un teatre privat..., al final, hi ha també llibertat per anar a veure les representacions teatrals que cadascú vulgui–; on diu que el contingut, efectivament, és fins i tot contradictori amb el que deia el mateix observatori que es presentava aquell dia,

que és que hi ha moltes denúncies, justament, sobre discriminació lingüística i discriminació dels drets dels catalanoparlants.

Per tant, podem parlar –i el síndic en parla de manera exhaustiva– de la poca adequació d'aquella obra, del contingut d'aquella obra al moment i al lloc en el qual es representava, però també diu que no hi han indicis de que sigui un delictes d'odi. I ho diu també molt claríssimament, després de tota aquesta justificació de per què creu que amb aquella obra l'ajuntament va fer malament i hauria de donar explicacions. Es van demanar disculpes i s'hauria de fer alguna cosa més perquè no tocava fer aquella obra, però diu també claríssimament que no hi ha indicis d'un delictes d'odi.

I aquí jo també vull estendre la reflexió més global d'anar amb compte amb el tema de les vies penals per delictes d'odi, perquè, com ja s'ha dit, correm el risc de ser molt incoherents. Correm el risc de considerar malament que la denúncia d'Abogados Cristianos per delictes d'odi contra el *Polònia* i l'actriu que va representar el paper de la verge del Rocío ens sembli malament i ho denunciem, evidentment, ja que al final és una criminalització de la llibertat d'expressió.

O, per exemple, quan la revista *Mongolia* va fer una portada fent burla d'un pessebre cristià. Això també va ser motiu d'una acusació de delictes d'odi, que es va arxivar, i que, a més a més, la revista *Mongolia* després va denunciar Abogados Cristianos. O el programa *Bricoheroes*, que hem tingut moments estel·lars, com, per exemple, quan van dir que hi havia un gos que olorava i ensumava espanyols que entraven a robar, i que també va haver-hi intents de denunciar-ho per delictes d'odi. I també vam dir en contra.

Si tot és delictes d'odi i tot és per la via judicial, entrem en un *percal* complicat. Nosaltres creiem que hi han altres vies. Hi han les vies administratives. Tenim una llei de lluita contra la discriminació i per la igualtat d'oportunitats, que és la 17/2020. Hi ha una Oficina per la No-discriminació. Hi han moltes vies a les quals podem anar per entomar i resoldre aquestes discriminacions sense anar per la via penal.

I el que sí que no votarem a favor, com es poden imaginar, és que criminalitzem i acusem les persones nouvingudes de ser les responsables de la davallada de l'ús social del català i que els hi exigim encara més coses a l'hora de regularitzar la seva situació.

Si volem que les persones nouvingudes parlin català, fem tots els cursos que necessitin, aconseguim que se sentin reconegudes quan parlen en català, i aconseguim, sobretot, també que el català torni a ser un factor d'ascensió i progrés social, perquè llavors tothom l'estimarà i el voldrà parlar. Aconseguim que l'estimin, no que ho facin per obligació.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Nosaltres votarem coses a favor i coses en contra. I voldríem dir que els atacs a la llengua, a la cultura, als símbols són una forma deliberada d'humiliació. I nosaltres, que hem passat més temps muntant casals i ateneus que trepitjant moquetes de despatxos, sabem, com ho sap el poble català, la seva importància.

Així que aviso a tothom: la CUP no permetrà ni una ombra de sospita sobre la nostra tasca en la construcció nacional; no perquè jo faci un discurs o un altre, sinó perquè arreu del país, cada dia, els militants de la CUP, juntament amb moltíssima altra gent, amb la mateixa força que aturen els desnonaments, estan organitzant-se en el «Voluntariat per la llengua», obrint espais de cultura i fent lluites pels drets laborals.

I això no ho fa la CUP sola ni ho pretén, però no cedirà ni un mil·límetre. Quan ens pregunten què és lo que està fent la CUP, això és lo que està fent.

Ara bé, nosaltres no vam néixer només per defensar la llengua, com no vam néixer només per aturar el feixisme. Vam néixer per aconseguir un país lliure i una república lliure. Així que m'agradaria dir-los –i és una reflexió que crec que hauríem de fer tots plegats– que les polèmiques al voltant de les obres de teatre, de les havaneres, l'augment dels que volen dir què són els delictes d'odi, que ho pot ser tot i pot no ser-ho res, no deixen de ser una combinació malèfica de frustració, de ressentiment, de tancament de mires. Malèfica, perquè mentre estem distrets, esgarrapant com podem a cada punxada, no estem construint com a poble el camí que hauríem d'estar construint cap a la llibertat.

I m'agradaria dir que és normal que ens sentim ferits; és normal que ens sentim acorralats; és normal que patim per la nostra llengua, per la nostra cultura, per la nostra forma de vida, perquè tenim partits com els que han vingut aquí a parlar de llibertat, quan no tenen pràcticament ni idea de què és, dient que nosaltres som més excloents.

I és normal que a un poble que van apallissar per voler decidir el seu futur encara li dolguin els cops. I és normal que els molesti la cantada d'una havanera –una havanera, per cert, espanyolista–..., però perquè cap govern –i això sí que crec que és una reflexió important– hauria d'anar a prohibir cançons, com Aliança prohibeix que hi hagi dones que es banyen a les piscines, com Albiol vol prohibir que es banyi la gent o que celebri festes a les platges.

El poble català haurà de deixar de cantar les cançons quan vulgui deixar de cantar-les. Com ja va fer d'altres voltes. Quan aquí es va proclamar una vegada la independència, es va voler canviar l'himne nacional, *Els Segadors*, per una altra cançó, preciosa, d'altra banda, *El cant del poble*, i el poble català va decidir que seguia amb el seu himne de sempre, perquè lo de «fer caure espigues d'or» i també «segar cadenes» era una cosa que ja li agradava. Per tant, és important que els pobles decideixin lo que volen fer i lo que no també en l'àmbit cultural.

I és normal que en un context on es denuncien les vulneracions de drets lingüístics, ens faci mal una obra de teatre que relata una mentida. I és mentida, perquè a la salut pública avui dia no està passant precisament que no t'atenguin en castellà quan no saps català. El que sí que passa és que moltíssima gent que en un moment molt delicat de salut i més, es troba en una situació de verdadera vulnerabilitat i no se li parla en la seva llengua. I això està passant i això s'ha de poder denunciar.

I és normal també que hi hagi molta frustració amb una llei que és estatal, com és la llei d'estrangeria, que el que estigui passant és que aquí s'apliqui en català, que a Cuenca s'aplica amb la mateixa absoluta duresa en castellà. Llavors, no és que el català sigui una llengua opressiva, és que tenim unes lleis, per desgràcia, que sí que són racistes i opressives. De la mateixa manera que els Mossos són una policia racista, sí, tant com la basca i tant com l'espanyola, perquè lo que tenim és una llei racista. Això és el que està passant.

I ens dol perquè sabem tot això, perquè els catalans també pateixen la burocràcia estatal cada vegada que han d'anar a fer una ajuda com la de la dependència per a les seves mares i lo que es troben és que si no tens l'últim paper has de tornar l'endemà. Així que ens coneixem aquestes coses de sobres. I aquí és on podem mirar la lluna o podem mirar el dit.

Nosaltres, ara i sempre, estarem contra un Estat que oprimeix i humilia els migrants, els catalans i els treballadors, com estem veient també amb les vagues de Cadis.

Però l'empetitiment és la resposta perfecta per al centralisme, que s'aprofita de que ja no hi ha prou ambició perquè es torni a posar i a doblegar, precisament, aquest Estat que tant defensen alguns. Perquè el nacionalisme espanyol s'imposa en activa i per passiva al País Valencià, prohibint revistes en valencià a la canalla, que

és el nostre català, impedit que els fills dels treballadors puguin aprendre català, perquè qui té diners aprèn tots els idiomes que vol.

I ho fan exactament els mateixos que després organitzen caceres als migrants, els mateixos que fan que hi hagi adolescents que tinguin por de sortir al carrer i fer un petó a la seva parella. Per tant, aquí lo que tenim és lo que deia Candel, un sol poble davant de tota aquesta gent, que és lo que fan.

I em sap greu dir que també –també– es fa per omissió, perquè mentre tenim cues, com ha denunciat el Sindicat de Manters, de persones que no poden aprendre català, aquí estem tenint un problema gros. I això és una forma també d'anar contra la llengua.

El projecte polític del nacionalisme espanyol s'imposa, però no com un projecte essencialista i identitari només, sinó sobretot com a projecte de poder econòmic amb greus conseqüències per a la classe treballadora d'aquí i d'allà, i veu en els atacs de la llengua, en els accents oberts i tancats, l'oportunitat d'humiliar-nos.

I nosaltres no permetrem que s'humiliï el poble català i ell tampoc ho permetrà, perquè molt poc es coneix aquest poble que va mantenir la llengua després de bombardejos, després de cremar Xàtiva, després d'una dictadura, després de que ens hagin posat un rei que va posar una dictadura. Després de tot això, aquí es va seguir parlant català, prohibit o no prohibit.

I el que els hi fot és que persones com jo, persones com el Sindicat de Manters, ens haguem fet nostra també aquesta llengua i que no cedirem un sol mil·límetre en defensar-la.

Per tant, sí, estarem d'acord en això i ens hi trobarem, Junts. Però, si us plau, comencem a enfocar realment cap a on necessitem fer-ho i no fem mocions que a l'únic que responen és a l'última polèmica de Twitter.

Gràcies.

El president

I per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Fa uns dies les xarxes socials bullien: un grup d'immigrants sud-americanes, membres d'una companyia teatral, menyspreaven la nostra llengua i insinuaven que els catalans érem supremacistes per voler-la conservar. Una escena surrealista que no haguessin gosat representar contra els alemanys o contra els francesos. Però amb els catalans tothom s'hi veu amb cor, perquè la catalanofòbia surt de franc. No només surt de franc; de fet, és que té premi en forma de subvencions públiques.

Ben al contrari de la nostra cultura, que batalla per persistir mentre alcaldes del PSOE intenten vetar-la, com a Palafrugell. Mentre la nostra llengua recula, residualitzada per allaus immigratòries i passivitat institucional, les contracomunitats avancen amb força, sense trobar ni oposició ni entrebancs.

Si no exercim el nostre propi control fronterer, els catalans sempre restarem a mercè d'un estat hostil que ha trobat en la immigració tercermundista i invasiva l'aliat perfecte per desnacionalitzar-nos i arrabassar-nos el poc pòsit cultural que hem aconseguit arrossegar fins a dia d'avui.

Mentre aquí i allà continuïn governant els de «portes obertes» i «volem acollir», la nostra identitat es veurà amenaçada i s'encaminarà inexorablement a la desaparició. La visió paternalista i proteccionista que PSC, Junts i Esquerra tenen de la immigració no contribueix a la integració i assimilació dels nouvinguts, sinó a la desintegració absoluta de la catalanitat.

Només hi ha una fórmula vàlida per conservar les nostres arrels mil·lenàries i sobreviure a la substitució cultural i demogràfica que patim: restituir l'Estat català i blindar les nostres fronteres.

Si realment volen salvar la cultura, la simbologia i l'essència de Catalunya, comencin a enviar la butlleta d'afiliació al carrer Sant Jaume de Ripoll. Perquè això ja només ho salva Aliança Catalana.

El president

I per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

Gràcies, president. Així molt ràpid, eh? Als Comuns i a la CUP jo els hi agrairia que haguessin fet alguna esmena perquè diuen coses molt interessants. Llàstima que no tot el que diu la diputada de la CUP ho puc seguir perquè va molt de pressa, però s'hagués agraït.

Però si que he entès, o he d'informar, que els primers que van demanar que la Generalitat actués d'ofici per delictes d'odi van ser la CUP, des del faristol de la sala de premsa.

El PSC demana que la immigració no renunciï a res. No, clar, no han de renunciar a res perquè ja hi renunciem els catalans. Això sembla la partida d'inici, diguéssim. A mi em sap greu perquè vostès van presentar esmenes. Nosaltres hi vam posar tota la bona fe, però em penso que ha sigut la primera vegada que m'he trobat –tampoc en porto tantes– que he descobert les trampes de la negociació parlamentària. Bé, hi haurà un abans i un després d'aquesta... No me'n puc fiar. Hauré d'anar amb peus de plom.

Em penso que ha quedat clar, en les diferents postures, quins partits són a favor de la llengua. Sabem que el partit del Govern no hi està, tot i que el conseller, ja ho sabem, sí que hi és, però està sol, no té partit, i no hi ha cap voluntat del Govern de canviar res, d'assumir errors i d'avançar.

En el tema dels drets i deures dels immigrants, descobrim un cop més aquesta agenda del PSC per la qual Catalunya és un nom geogràfic, una mera denominació administrativa; Catalunya no és nació; a Catalunya no hi ha pulsio, no hi ha passio aquí.

Però el PSC no em preocupa, em preocupa més qui ha donat el Govern i la presidència a aquest partit. I això m'ha portat al cap un proverbi que em va regalar un amic meu, que és un proverbi turc que diu: «I els arbres van tornar a votar la destal, perquè la destal era intel·ligent i els havia convençut que n'era un perquè tenia un mànec de fusta.»

Potser que aprenguem a distingir qui té un mànec de fusta i qui ha de ser un company de viatge per arribar a l'objectiu compartit d'una república catalana.

Gràcies.

El president

Els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop llegides les declaracions institucionals que ha aprovat la Junta de Portaveus.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica i el sector turístic

302- 00141/15

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica i el sector turístic. És presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i, per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, com hem defensat durant tot el que portem de legislatura, la CUP considerem que el turisme és un dels debats centrals en termes econòmics d'aquest país. Ho considerem perquè afecta el conjunt de les coses que tenen a veure amb la nostra vida. Està afectant –ara veníem de parlar de llengua i de cultura–..., afecta que es pugui aprendre en una cultura, perquè com menys gent viu en un barri, més gent es veu desplaçada, més dificultat precisament perquè hi hagi la unitat i la comunitat que requereix una llengua... (*Adreçant-se al president.*) No tinc el temps... (*Veus de fons.*) Sí, després, a més, ens hem de queixar de que parlo ràpid... Si no sé ni el temps que tinc... Encara puc córrer més. (*Rialles.*) Gràcies.

Per tant, considerem que el turisme té un impacte, com deia, en el tema de la llengua i la comunitat; té un impacte en el tema de l'habitatge; té un impacte en el conjunt de les formes –com hi té a veure l'economia, sempre; no hauríem de separar-la de com és la vida social–..., de tot el que passa als catalans.

Presentàvem una moció que crèiem que era una primera passa. Perquè si lo que estem discutint és un canvi de model turístic –que crec que és en realitat la discussió que hi ha en forma semisoterrada en aquest Parlament– i en el fons hi ha certs acords, en el sentit de que ja fins i tot aquells partits que havien promogut el turisme «a esportes» i que ens hagi portat aquesta situació en la que sigui..., tant pes per al PIB mentre hem anat perdent altres sectors productius, com ho seria l'industrial. Però també, a part d'aquesta dependència, ara ja es veu que hi ha desbordament; és a dir, que hi ha una situació en la que fins i tot hi ha massa turisme estranger i d'altres.

Llavors, això ja no seria tant la discussió. És cert que s'amplia l'aeroport. Per tant, és hipòcrita considerar que s'aposta per menys turisme. Però és cert que sobretot hi ha un debat sobre quin turisme. Hi ha un turisme d'elit que s'està buscant ara, però –ho he dit ja diverses vegades–, com indica Ernest Cañada, d'Albasud, no hi ha rics per a tots. Lo que hem vist és com formes de turisme com l'estatunidenc han anat davallant. Per tant, ara intentar col·locar la gallina dels ous d'or no en el turisme internacional massiu, sinó una mena de turisme d'elit, lo que portarà és que els catalans no puguin tampoc, i encara menys, conèixer el seu país, sortir a menjar a fora i que la gent de Terres de l'Ebre conegui els Pirineus i la resta.

Llavors, la nostra proposta és que fem un canvi de model turístic? Sí, cap a una altra banda. Que limitem el turisme internacional? Sí, però que això no signifiqui que no hi hagi un dret a l'oci, un dret al turisme. Però que comencem, perquè precisament tota la gent que viu i treballa aquí –això per nosaltres vol dir tothom, a diferència d'altres partits– pugui gaudir d'aquest dret a l'oci. Perquè avui dia el problema que estem tenint és que tenim un terç dels catalans que no poden fer vacances. Què els hi proposàvem? Estudis. Perquè hi ha moltes coses que no coneixem avui dia. I jo segueixo venint aquí una vegada i una altra, amb estudis d'universitats privades i públiques internacionals, explicant que hi ha aquest impacte que estic dient en la realitat i sembla que no. Molt bé, doncs fem els estudis públics; però fem-los tenint en compte les càrregues de treball, fem-los tenint en compte què està passant amb els treballadors d'aquest país. Perquè de res serveix el xantatge, dient que vivim del turisme, si lo que està passant és que cada vegada més gent sobreviu al turisme. I aquest és el problema.

Hem plantejat això. Hem plantejat que no es segueixi creixent: moratòries a les llicències d'establiments temàtics o de venda dels *souvenirs*, moratòries en els locals comercials, moratòries en els hotels. Per què? Perquè, si hem de poder discutir el model –i això ho hauríem de poder fer totes les forces–, necessitem començar a prendre les decisions ja. Però no fer-ho avançant amb un model que ja hem vist i que en principi es comparteix que no hauria de ser aquest.

I, per tant, també defensem que d'aquest model lo que necessitem és més protecció per als treballadors. Hi ha una proposta que portem al final de la moció, que és una proposta que ja s'està fent a Barcelona Activa, que és: davant dels baixos nivells

de sindicació que hi ha en el sector hotelier i en el sector turístic, precisament per la precarietat que dona com a treball, lo que necessitem és que l'estructura pública també hi sigui. I, per tant, necessitem que hi hagi advocats que puguin assessorar, necessitem que hi hagi tot un entramat públic que estigui protegint els treballadors, també quan no s'ha arribat al sindicat, perquè no tothom a vegades sent amb prou força com per arribar fins allà.

Plantegem també que és necessari protegir el dret a l'habitatge, perquè, com dèiem, és un dels grans impactes que s'està veient. Considerem, a més –i això sembla que era polèmic–, que no té cap sentit la promoció turística amb diners públics a través de subvencions i exempcions fiscals, mentre aquí hi ha catalans que no poden fer vacances. El que no pot ser és que els impostos que paguen els treballadors, els impostos de tota aquella gent que s'està deixant la pell, serveixin per anar a uns consorcis turístics i a seguir promocionant un model de turisme que els exclou. A mi em sembla sentit comú. A mi em sembla terrible que hi hagi famílies en aquest país que paguen impostos i que aquests impostos vagin a un turisme que no els hi permet fer vacances. Per tant, sí, defensem que no hi hauria d'haver ni un duro per als consorcis de turisme i que, en canvi, aquests diners haurien de servir –com hem defensat també en la política industrial– perquè cada euro, cada euro d'un català que treballa que vagi al model turístic serveixi perquè tinguin dret a les vacances.

Cosa que, per cert, m'agradaria recordar que en aquesta institució en la que estem ja es va treballar. Perquè a vegades volen tractar-nos a la CUP com si estiguéssim bojos i jo, cada vegada que miro la història, veig que, quan els catalans van ser més lliures i quan aquesta institució va estar més al servei dels catalans, les polítiques que des d'aquí es desenvolupaven ja existien. Estaria molt bé que tots els diputats d'aquí es mirin què va passar a partir de l'any 31 amb l'Oficina de Turisme, i per què s'estaven promocionant uns programes de vacances obreres en aquest país i per què el Baix Llobregat tenia tot un pla perquè les seves costes es poguessin gaudir al Vallès Oriental, al Vallès Occidental, a la Catalunya Central, perquè els obrers que hi havia allà poguessin fer vacances als llocs que ara ens estan traient amb ampliacions com la del Prat.

Per tant, només dir que les nostres propostes, malgrat que us agradi molt voler-les arraconar a determinats partits, van ser les propostes que es van defensar quan Catalunya va ser més lliure.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I en primer terme, per defensar-les, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó i Fernàndez.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, president. Bon dia, consellera. Diputats, diputades, avui la CUP mos presenta una moció que posa sobre la taula la necessitat òbvia de repensar el model turístic. Nosaltres hi coincidim, en part del diagnòstic. Ho fem amb matisos, amb prioritats diferents. Per això en alguns punts votarem a favor, en d'altres ens abstenem i n'hi ha algun que hi votarem en contra. En primer lloc, m'agradaria agrair a la diputada Laure Vega la seua predisposició i capacitat de diàleg per arribar a propostes de consens. Li agraeixo que hagi facilitat que Esquerra Republicana puguem donar suport a més punts gràcies a este diàleg.

No entraré al detall de cada punt, preferixo centrar-me en una reflexió més àmplia sobre el model turístic que mos cal. Tot i que avui el debat l'ha obert la CUP, és una preocupació que ens interpella a tots i a totes. Economistes com Jordi Galí o Miquel Puig, poc sospitosos de radicalisme, ja qüestionen directament el model turístic actual. El nostre model de creixement presenta una contradicció: per una part,

el PIB creix molt, creix més que a cap altre lloc de la Unió Europea, però el PIB *per capita*, en canvi, creix molt poc, creix massa poc, i aquí estem a la cua. I, per tant, tenim un recorregut clar de millora.

Segons Miquel Puig, això té molt a veure amb la baixa productivitat del sector turístic. Ell assenyala bàsicament tres causes: l'estacionalitat, els salaris baixos i el baix rendiment del capital. El professor Galí és encara més contundent. En un article a l'*Ara*, darrerament, qüestionava el model de creixement. Deia que els beneficis del ciutadà mitjà són minsos i que, en canvi, l'impacte negatiu és elevat, sobretot en habitatge i en la pressió sobre els recursos naturals.

Este model té conseqüències socials. Als municipis amb turisme intensiu hi ha més pobresa i menys renda *per capita*. El turisme fa pujar els preus dels pisos i genera tensions sobre els serveis públics. I aquí estem d'acord: cal fer esforços per millorar el model. Parlem d'un sector econòmic molt important per al nostre país. Hem d'analitzar fins a quin punt es poden sobrecarregar els serveis públics. Hi ha zones on el turisme genera un ús intensiu d'uns serveis que són los mateixos serveis que utilitza la població resident.

Tenim una eina que ha funcionat: la taxa turística. Al principi va generar molts recels al sector, però el temps ha demostrat que és útil i que no ha fet caure la demanda turística. Ara toca revisar-la. Ho saben. Ho farem a través d'un decret que es tramita com a projecte de llei. Això ens ha de permetre garantir que la taxa servisca per distribuir els ingressos del turisme entre la ciutadania, i que ho faci d'acord amb la realitat molt diversa del país. Per este motiu ens abstenim al punt 7 de la moció. Entenem que tindrem l'oportunitat de debatre sobre la fiscalitat; fiscalitat que evidentment que impacta sobre el model, però que tindrem l'oportunitat de debatre-ho en la tramitació del projecte de llei.

També cal tenir en compte una altra cosa: tots fem turisme i, per tant, tots hem d'assumir responsabilitats. Cal fer-ho de forma proporcional. No tots fem turisme, diputada Vega. Sí, hi estic d'acord. Cal fer-ho de manera proporcional. No és just encarir una escapada familiar i no fer-ho proporcionalment al turisme de luxe. I en això també estem d'acord. Mos cal repensar com fem turisme i fer-ho tenint en compte l'emergència climàtica i l'impacte en zones ja molt tensionades.

El turisme ben enfocat té un paper positiu: pot generar ocupació arreu del territori i volem que esta ocupació siga de qualitat. Pot ajudar-nos a valorar qui som. Pot posar en valor el nostre patrimoni, la nostra cultura, les tradicions, el nostre entorn natural. Pot fer dels nostres pobles i ciutats llocs millor per viure. I això també ho pot fer el turisme.

Per aconseguir esta transformació cal lideratge públic. Aquí estem d'acord amb l'esperit de la moció. El sector públic no pot mirar cap a una altra banda. Només ho aconseguirem amb un govern que tinga clar que el model del segle XX ja no servix per al segle XXI. Necessitem un model turístic més sostenible, més adaptat a la nostra realitat, amb més estabilitat i millors condicions laborals per als treballadors i les treballadores que s'hi dediquen, amb eines per evitar els impactes negatius que pot generar i amb el reconeixement que fer turisme també és positiu; ho és per a cadascú de nosaltres, per al nostre benestar, per al nostre creixement personal. Per això cal iniciativa pública; hi estem d'acord. Cal iniciativa pública per fer un turisme sostenible, de proximitat i que fer turisme estiga a l'abast de tota la ciutadania, independentment del seu poder adquisitiu.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. I per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Francesc Jesús Becerra Ramírez.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Bé; gràcies, president. Consellera, diputats i diputades... Diputada Vega, no, no hem d'oblidar que el turisme representa el dotze per cent del PIB i dona feina a més de mig milió de persones. És cert, com ha dit vostè, que pot generar tensions, que pot haver-hi situacions arreu de Catalunya problemàtiques, però aquestes solucions no s'han d'afrontar de forma radical, sinó que es poden ordenar de forma tranquil·la i pacífica.

En aquest sentit, també hem de ficar en valor els beneficis innegables que pot aportar el turisme. El turisme aporta valor econòmic, però no només, sinó també valor cultural, valor social. No només omple caixes, també enriqueix mirades. I ho dic més que res perquè, en aquesta polarització de mirades que s'està produint arreu del món i arreu d'Europa, jo crec que tenir una mirada oberta al turisme, que sigui més una invitació cap al turisme responsable i que hi hagi aquesta integració a nivell de Catalunya de que sigui benvingut, sobretot, el turista responsable, és molt necessari, perquè d'aquesta manera es lluita contra aquests discursos més xenòfobs o radicals que estan sorgint de la ultradreta. I jo crec que no hem d'oblidar que aquest paper del turisme és un paper molt important, que amb un tancament absolut no aniríem bé.

Es tracta –és cert, i així és com va anunciar-ho el conseller Miquel Sàmper– d'obrir una nova etapa, intentar que el turisme millori. I, en aquest sentit, fa unes setmanes que va presentar Catalunya..., un millor turisme a Catalunya, no?, un pla que abasta un període de 2025 a 2028. I amb aquesta mirada que volem fer vindrà el tema de la planificació –el tema del pla territorial, el tema de la llei nova de turisme–, vindran uns eixos principals, perquè, des del punt de vista nostre, s'ha de desconcentrar, s'ha de desestacionalitzar, s'ha de fidelitzar el turisme responsable, s'ha de ser coherent amb el resident i ficar en el centre del debat el resident, i s'ha de ser sostenible ambientalment, socialment, econòmicament.

Hem proposat diverses propostes. Agraïm el to que ha tingut, perquè hem pogut fer dos transaccions. N'hem pogut transaccionar fins i tot una amb el Grup d'Esquerra. Estem molt agraïts pel to i les propostes que han fet. I, en aquest sentit, per exemple, hem proposat publicar dades laborals del sector turístic, en concret. En aquest sentit, els convindo, perquè l'Observatori del Treball, ja l'any 2023..., hi ha unes conclusions clares..., que llavors podrem tractar aquesta temàtica en la Comissió d'Empresa i Treball –és una proposta–, perquè crec que hi ha conclusions clares, que podríem obrir una línia de proposicions polítiques.

També, en l'aspecte de vetllar pels preus de lloguer comercial, crec que sí, però s'ha de fer respectant l'autonomia local.

En el tema d'inspeccions laborals, sí, de fet, ja es fan i, de fet, ja hi han plans estratègics fets contínuament a nivell..., bé, des de fa molts anys, que abasten no només un període anual, sinó també especialment el període estival.

Però sí que és veritat que hi han moltes propostes que no li hem pogut dir que..., bé, no les hi votarem a favor, perquè hi han molts punts que entren en l'autonomia local, entren en limitar l'espai de negociació col·lectiva de sindicats o intenten limitar la projecció internacional que ha de tenir Catalunya. I, en aquest sentit, nosaltres hi han molts punts que, en aquest sentit, no els hi podrem votar a favor. I, bé, en aquest sentit..., però, ja l'hi dic, eh?, li agraeixo el to que ha mantingut i el fet de poder arribar a punts d'acord.

En definitiva, cal posar el turisme com una oportunitat compartida i que vingui, no només admiri, sinó que (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) entengui Catalunya –ja acabo, president–, que aportí i no desplaci, que reforci la convivència i no la fractura, perquè el millor turisme no és el que omple places, sinó el que deixa empremta positiva. I, en aquest sentit, els hi agraeixo l'atenció i els hi desitjo un bon estiu.

El president

Ara és el torn per als grups parlamentaris que no hi hagin presentat esmenes per tal de fixar llur posició. I, per fer-ho, en primera instància té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, l'honorable senyor Jaume Giró i Ribas.

Jaume Giró i Ribas

Gràcies, president. Consellera Paneque, diputats i diputades... No sé si coneix, senyora Fernández Vega, un escriptor anglès que es diu Terry Pratchett. Té una novel·la que es diu *Interesting Times*, on apareix una suposada maledicció oriental que diu: «Que s'acompleixin tots els teus desitjos.» S'ha parat a pensar què passaria si les propostes d'aquesta moció es fessin realitat?

Malgrat que Junts i la CUP, com vostè sap, tenim models econòmics molt diferents i que vostè i jo estiguem ideològicament a les antípodes, cregui'm que li desitjo tot el millor. Admiro les persones intel·ligents i llegides com vostè, que estan compromeses de manera coherent amb les seves idees, encara que estiguin equivocades, i que les defensen amb convicció des d'aquesta tribuna. Li ho dic sincerament, i vostè ho sap. Però això no treu que també li digui que si el que proposen en aquesta moció esdevingués una política pública, l'impacte per a Catalunya seria tan catastròfic que vostès haurien d'amagar-se sota les pedres.

Ara bé, com que no crec en les malediccions i sí en el sentit comú, també en el sentit comú de la CUP, estic tranquil. Sempre que la CUP ha hagut d'afrontar la realitat, ha agafat el seu ideari, l'ha rebregat fins fer-lo una pilota i l'ha llençat a la paperera, a la paperera de la demagògia, esmicolada per la duresa implacable, inesquivable de la realitat.

I ho dic amb coneixement de causa, perquè, darrerament, he visitat la ciutat de Girona. He vist el «Temps de flors» –per cert, una tradició que va començar la secció femenina de la Falange–, he compartit carrers amb riuades de turistes, he pres cafè en locals oberts pels *expats*, he passat per davant de botigues de torrons, de clauers, d'imants per a la nevera i de tota mena de *souvenirs* i he fet pacientment cua per dinar a la plaça de la Independència. Però ara no s'equivoquin: prefereixo tot això a la pobresa que descriuen en els seus relats Sagarra o Pla d'aquella Catalunya, d'aquell Empordà, d'aquella Girona dels anys quaranta i cinquanta, plena de pobresa, plena de misèria i on només quatre terratinents, quatre burgesos i quatre capellans s'escapaven de la misèria que patia la gent.

Tornem on érem. L'altre dia, a Girona, mentre esperava taula per dinar a la plaça de la Independència, llegia al diari que a l'alcalde no li agrada gens que Arran posi silicona als panys dels pisos turístics; el mateix alcalde que, per cert, passa cada dia davant de la bandera espanyola i que no té cap intenció de deixar de seure sota el retrat del rei d'Espanya. Vaja, que la CUP, quan governa, agafa la mànega d'aigua a pressió per apagar el seu propi incendi. Benvinguts a la inesquivable inèrcia de la tossuda realitat.

Tres paraules sobre el turisme: és un pilar fonamental de l'economia catalana, representa el quinze per cent –no el dotze, el quinze per cent– del PIB i en aquest moment hi ha més treballadors al turisme que a la indústria. I és una tendència, ja l'hi avanço, que seguirà, com a tots els països desenvolupats. És un sector resilient i cada cop menys estacional, i no només s'ha consolidat a la costa, sinó també a l'interior i a la muntanya. Ah, senyora Laura Fernández Vega, la immensa majoria –la immensa majoria– de turistes que venen són classe mitjana treballadora, que venen a gaudir de les seves vacances a un país meravellós com és Catalunya.

La política ha de ser una tasca gradual, prudencial i no pas un fer tot immediatament. Vostès abracen una mena d'activisme revolucionari on la fi justifica els mitjans. Allà on hi ha una ferida, la CUP no proposa desinfecció ni sutura: amputació directament. No he volgut discutir el detall de la moció per una raó: les expressions més freqüents –i poden tots els diputats consultar-ho– són –obro cometes–: «exe-

cutar el tancament», «desmantellament», «reversió de forma immediata» i «establiment immediat d'una moratòria». Això, benvolguda diputada, sembla escrit fa cinquanta anys per una cèl·lula prosoviètica reunida en un cau clandestí.

Espero –i acabo, president–, espero de debò, que aquest estil de fer política no trobi espai a la finestra d'Overton, perquè, pel futur dels nostres fills i pel benestar i prosperitat d'aquesta nostra petita nació, també necessitem el turisme.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller i Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, senyor president. Senyora consellera, senyors i senyores diputats... Per al Grup Popular no és una sorpresa dir-li al Grup de la CUP que està absolutament en contra de la seva moció, perquè la seva moció s'articula sobre una declaració integral de turismofòbia. És una moció que, amb l'excusa de buscar un altre model de turisme o un model diferent de turisme, el que vol i el que enfoca aquesta moció és destruir el sector turístic, atacar el turisme perquè el veuen com un invasor, alimentar el rebuig social al turisme i promoure una política de decreixement. Això, en el seu conjunt, s'articula a través de tots els punts sobre els que es basa aquesta moció.

Per al Grup Popular el turisme és tot el contrari: és un motor econòmic que representa el quinze per cent del PIB, que genera més de 500.000 llocs de treball i, a més a més, és un turisme que impacta sobre l'economia real, no sobre la d'uns quants, sinó sobre tota la indústria turística i sobre les comarques de Catalunya i sobre l'economia real de molts pobles que tenen en el turisme el seu principal ingrés.

Al Grup Popular el que creiem és que vostès confronten el que és el localisme autocomplaent, que això és el que vostès volen, amb el que és la visió del que injecta recursos, el que és l'economia com a motor econòmic. I això és una gran contraposició. I això és un gran error, perquè el turisme deixa diners a tot arreu –a la indústria, deixa diners als restaurants, al transport–, i a moltes comarques és el principal ingrés que tenen. Per tant, reduir el turisme és un decreixement de tot el sector econòmic.

En la seva moció que vostès ens proposen, no analitzen l'impacte. Ens diuen: «Això s'ha de reduir» –el que són les infraestructures turístiques– «hem d'eliminar els creuers a la ciutat de Barcelona.» Vostè és conscient del que suposen els creuers de la ciutat de Barcelona? És el principal port de creuers d'Europa. Això suposa 3,5 milions de persones; això suposa més de nou mil llocs de treball. I, a més a més, els comerços que vostè diu que són els de proximitat, i que des del Grup Popular considerem que cal enfortir, són els que proveeixen, són les provisions d'aquests vaixells, no? I, per tant, molts comerços veuen en aquests vaixells la seva gran oportunitat.

Per tant, vostès, amb la seva política, el que volen és enfonsar-ho tot, volen destruir l'economia i volen destruir els llocs de treball, perquè aquesta és la ruïna que vostès aporten amb les seves propostes, i és demolidora quan podem parlar de la constatació d'aquest impacte que tenen per a l'economia real.

Quan vostès parlen de moratòries, quan vostès parlen d'allargar els terminis a l'hora de poder concedir autoritzacions, el que vostès estan fent és impedir que, per exemple, ciutats importants, com és la ciutat de Barcelona, puguin captar el turisme de congressos, un turisme que té també un gran impacte econòmic. I, per tant, aquesta reducció enfronta i perjudica tothom, i no només a Barcelona, sinó també a tot Catalunya. Quan volen anar en contra de les infraestructures de Catalunya i estan en contra de la connexió de l'AVE de Girona, estan impeding que tota la costa de Girona es beneficiï, i la pròpia ciutat de Girona, de tot el capital que això li pot aportar en la seva economia real. Perquè vostès, darrere de totes aquestes propostes,

el que volen és enfonsar el teixit econòmic, i no volen millorar, com vostès diuen, el model turístic i parlar de com aquest model turístic es pot millorar.

Des del Grup Popular considerem que cal millorar el turisme i atraure un turisme de més alt poder adquisitiu perquè inverteixi més en el que és la ciutat, consumeixi més i que afavoreixi tot el que és l'economia de Catalunya. Però vostès el que volen és arruïnar tothom amb una línia d'igualtat cap a baix i eliminar les oportunitats que té tothom.

Les millores dels treballadors. Per descomptat que estem a favor de que millorin, però ja s'estan complint els convenis. En cas de que hi hagi un incompliment, s'ha d'actuar. Però, sap què passa? Que han d'haver-hi treballadors. I perquè hi hagin treballadors ha d'haver-hi indústria turística. Perquè, com millorarà els convenis quan aquestes persones que treballen en el sector turístic, que en són unes 500.000 a Catalunya, no tinguin treball o moltes d'elles el perdin? Com milloraran els seus treballs? Per tant, vostès confronten models, i el que volen és, aquí, arruïnar la indústria turística, volen que no hi hagin treballadors, volen que repartim misèria a tot arreu. I això és el que s'està fent.

L'impost turístic. Sap què passa? Que el turisme a Catalunya deixa més de 30.000 milions, i vostès estan en les petites coses de si la neteja, de si la seguretat... Escolti'm una cosa: més de 30.000 milions directes, a part de l'induït, i, a més a més, els impostos, que es recapten més de 6.000 milions i 100 milions amb l'impost turístic. Tot això s'ha de revertir, perquè la Generalitat, que no ho fa, gestioni bé el turisme, que aquesta és l'assignatura pendent. Però el que no es pot fer amb aquesta excusa és enfonsar el que és el sector econòmic, enfonsar el turisme a Catalunya, perquè és enfonsar l'economia de molts municipis, de moltes comarques i, en general, de tots.

Per tant, nosaltres, com deia, hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Aquellos diputados que visitan los mejores palcos de este país y que, siempre que pueden, se van de vacaciones ahora vienen a hablar en contra del turismo. Pues bien, la CUP, con su ideología de extrema izquierda radical y su rechazo a la economía de mercado, pretende hacer creer a los catalanes que el turismo es un enemigo, cuando en realidad es un aliado imprescindible para nuestra economía: políticas turismofóbicas que buscan limitar, restringir e incluso acabar con el turismo en nuestra tierra, sin tener en cuenta las consecuencias devastadoras que esto tendría para nuestro tejido productivo, nuestro empleo y nuestra cohesión social.

Por suerte o por coherencia, cada vez son menos los que se creen ese discurso antisistema que solo tiene como objetivo la destrucción de la economía y la pérdida de miles de puestos de trabajo. Ya no convence ni a los suyos. Solo hay que ver la señora Laia Estrada cómo ha tenido que cerrar la puerta al salir. Esta moción no pretende otra cosa que la imposición de restricciones, la paralización de infraestructuras necesarias y la limitación de diligencias de hoteles, y lo que es más descarado: criminalizar un sector que representa más del quince por ciento del PIB en Cataluña; un sector que genera más del doce por ciento del empleo regional y que solo el 2024 el impacto directo de Barcelona...

La vicepresidenta primera

Diputat, un segon. Si us plau, hi ha molt de soroll de fons i l'orador ha de poder parlar tranquil·lament.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, vicepresidenta. Decía que un sector que genera más de doce por ciento del empleo regional y que solo en 2024 el impacto directo del gasto turístico en la ciudad de Barcelona supuso 14.000 millones de euros. Esto es según ustedes, según los datos del Observatorio del Turismo de Barcelona.

Y, por tanto, la pregunta que se me formula, la pregunta que dirijo a los señores de la CUP es: ¿qué alternativa presentan a los miles de trabajadores que ustedes quieren enviar al paro? Porque, cada vez que atacan al turismo, a los empresarios del sector, a las diferentes inversiones, a los eventos o congresos, no atacan al supuesto capital. Atacan a Juan o María, que les sirve el café, atacan a Marcos o Lucía, que están amablemente en la recepción de un camping o un hotel, o atacan a ese matrimonio que lleva meses esperando y ahorrando para poder pasar unos días de descanso con sus hijos. Todo eso ustedes lo quieren destruir. Pero entonces sean claros y valientes, hablen con sinceridad: «Queremos cargarnos 300.000 puestos de trabajo.» Díganlo, no pasa nada.

En fin... Si es que son ustedes un grave peligro para la economía. Fíjense, si se aplicaran las medidas que ustedes plantean aquí, la inseguridad jurídica es tal que yo no soy capaz de entender si un gobierno está en disposición de paralizar infraestructuras tan necesarias con proyectos comprometidos como los que ustedes citan en la moción.

Quieren paralizar el AVE en Girona, paralizar cualquier licencia para construir hoteles y, lo que es más grave, ejecutar el cierre de las terminales del puerto de Barcelona A, B y C. ¿Pero ustedes son conscientes de lo que esto puede llegar a significar? ¿De verdad? Quiero decir, más allá del romanticismo comunista utópico, ¿ustedes han medido el impacto económico de sus propuestas? ¿O únicamente proponen sin ningún tipo de rigor técnico, jurídico y les da igual el empleo que nos dejemos por el camino, señora Vega?

Por supuesto, a su moción, no le falta el broche de oro. Ese broche de oro lo coloca el PSC. Y lo coloca con el aumento de la tasa turística, una tasa infame que el único partido que pide su derogación sin titubeos es VOX. Y lo pedimos por varios motivos. El primero, el principal, porque la tasa turística penaliza a uno de los sectores que genera empleo real en Cataluña. Segundo, porque es contraproducente: en lugar de atraer visitantes y generar riqueza, lo que hace este impuesto es expulsar al turismo. Y tercero, porque es un impuesto político: se utiliza para financiar el despilfarro de esta Generalitat separatista, obsesionada con alimentar su chiringuito ideológico en lugar de invertir en lo que debe ser, como es en seguridad, vivienda, sanidad, infraestructuras, limpieza o servicios públicos de calidad para los catalanes. (*Alguns aplaudiments.*)

Mientras no se derogue la tasa... Le recuerdo a la CUP que dicho impuesto es finalista; por tanto, debe ir destinado a políticas de fomento de empleo y para aumentar puestos de trabajo, y no, como ustedes pretenden, para construir centros de menas.

En definitiva, realmente no nos preocupa esa izquierda enmoquetada, hoy a través de la CUP y mañana a través de los comunistas de Colau. De hecho, uno de ellos no llega prácticamente ni a grupo propio y a otro le queda bien poco. Lo que sí que nos preocupa es el seguidismo, el seguidismo que realiza el Gobierno de Illa a esas políticas de destrucción de empleo para aguantar a cualquier precio, cualquier coste, la presidencia de la Generalitat, aunque eso se le suponga la pérdida de miles de sueldos a miles de catalanes.

Pero, mire, la señora Vega decía que le preocupaba que muchos catalanes no nos podamos o no se puedan ir de vacaciones. Y es cierto. Le pondré un ejemplo. Mire, en los años cincuenta y sesenta, ¿sabe lo que pasaba en España y en Cataluña? Que se construían ciudades residenciales para que los españoles y los catalanes podamos y pudieran irse de vacaciones; en Tarragona, por ejemplo. ¿Y saben lo que han he-

cho? Lo quieren demoler para construir un centro de menas. No tienen vergüenza ni tienen relato, así que hagan como la señora Estrada y váyanse.

La vicepresidenta primera

Ara té la paraula el Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Jo crec que, com deia algú, necessitem vacances o morirem d'estupidesa col·lectiva. (*Rialles i alguns aplaudiments.*) Senyors de VOX, no ho sé, no sé quant de temps ens queda. No sé quant de temps ens queda, però ahir el PSUC va fer vuitanta-nou anys i de ben segur que en farà molts més amb militància de base com la que mantenim.

Bé, anem a la moció. Des del Grup dels Comuns compartim, evidentment –no pot ser d'una altra manera i així ho hem dit en aquest plenari–, la necessitat urgent de revisar a fons el model turístic de Catalunya. El que està en joc no és només quin tipus de turisme volem. El que està en joc és quin tipus de país construïm, quin futur volem per al nostre país. (*Remor de veus.*) Un país...

La vicepresidenta primera

Diputat, un segon. El mateix que he demanat a l'anterior orador: demano silenci a l'hemicicle. És el darrer punt i, per tant, respecte a les persones que encara han d'intervenir.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies. M'heu parat el temps? Sí. Gràcies. Deia: quin tipus de país construïm per al nostre futur, un país per viure-hi o un país per ser explotat? I aquesta moció ens interpella directament. El model dominant ha desbordat la capacitat de moltes ciutats i territoris i ha convertit el turisme en un factor de pressió, d'expulsió i de precarització. Però no es tracta de rebutjar el turisme, evidentment, del que es tracta és de transformar-lo radicalment.

En primer lloc, podem dir que compartim la diagnosi amb relació a la saturació del model i, en aquest sentit, la reforcem. El model turístic que s'ha imposat a Catalunya no és només insostenible, és profundament injust. I ja no es tracta només de gestionar millor aquest turisme, del que es tracta és de reconèixer que hem arribat a un límit estructural. El turisme massiu expulsa les famílies dels seus barris, transforma l'habitatge en un actiu financer, debilita la cohesió comunitària. Els serveis públics com el transport, la neteja o la sanitat es veuen sobrecarregats i sovint adaptats al ritme del visitant i no a les necessitats del resident.

La precarietat laboral s'ha convertit en estructural: contractes temporals, sous baixos, externalitzacions, explotació sistemàtica, especialment en dones i en joves i persones migrades. Els espais de vida quotidiana es mercantilitzen, el comerç de proximitat desapareix i la ciutat es converteix en un decorat. El model és també ambientalment inviable: consumeix recursos hídrics i energètics de manera desproporcionada i contribueix a la crisi climàtica. Aquest model, a més, s'ha construït sense cap mena de democràcia, sense preguntes a la ciutadania, sense deliberació col·lectiva, decisions preses sovint d'esquena als municipis i als territoris.

En segon lloc, pel que fa a la regulació i la contenció del turisme a les zones tensionades, sí, cal una contenció planificada del volum turístic en aquells territoris més tensionats, tant per l'elevada saturació com per la greu dificultat d'accés a l'habitatge. Cal posar límits raonables al creixement turístic, allà on els impactes sobre el territori, la població resident i els serveis públics superen la seva capacitat real de càrrega.

Aquesta contenció ha d'anar acompanyada també de mesures concretes que garanteixin drets i oportunitats a les treballadores del sector i d'un suport decidit a la reconversió econòmica cap a activitats amb més valor afegit, arrelament i retorn co-

munitari. Aquest procés s'ha de fer amb governança compartida i respecte per l'autonomia local, garantint alhora els recursos, els instruments normatius i l'acompanyament tècnic perquè cap municipi ni cap territori quedi sol en aquest repte.

En tercer lloc, l'ordenació territorial, la mobilitat i la sostenibilitat ambiental. Sabem que la massificació turística és també una crisi territorial i ecològica, i això ens ha d'obligar a repensar el model de desenvolupament del país, a ordenar el territori amb criteris de justícia ambiental i equitat i de sobirania sobre els nostres recursos naturals. És igualment imprescindible millorar el transport públic arreu del territori, amb una inversió decidida en xarxes interurbanes i de mobilitat quotidiana que serveixin a la població resident, redueixin la dependència del vehicle privat i avancin cap a una mobilitat climàticament neutra.

Pel que fa a les infraestructures, reitem el nostre rebuig frontal a projectes com l'ampliació de l'aeroport del Prat, que atempta contra la zona protegida de la Ricarda i consolida una estratègia de creixement turístic insostenible, una ampliació que ens allunya dels compromisos climàtics i del sentit comú territorial. I consellera, aprofito per reiterar que, quan vulgui, pot venir a visitar la Ricarda. M'ofereixo també als membres de la Comissió de Transició Ecològica i de Territori perquè veiem *in situ* el que ens podem perdre.

I finalment, en quart lloc, la fiscalitat, l'economia social i la diversificació econòmica. Estem d'acord amb la necessitat de reforçar la fiscalitat específica sobre l'activitat turística. El nostre posicionament ja és conegut. Això sí, els ajuntaments han de tenir plena autonomia i capacitat de decidir sobre el destí dels recursos en funció de les seves necessitats específiques: habitatge, medi ambient, comerç local o serveis comunitaris. I també estem d'acord respecte de la promoció del turisme popular, com defensàvem també a la moció que vam presentar.

En resum –i acabo–: no volem expulsar el turisme, el que volem és repensar-lo profundament; no volem barris massificats, volem territoris vius; volem un turisme que aporti, no que destrueixi, que respecti les persones, que respecti el medi ambient i la vida comunitària.

I permeti'm dir-li, diputat Becerra, que aquest debat no va només d'encarregar informes. Cal més democràcia, no més experts. El territori ha de tenir veu i capacitat de decisió. És una qüestió de sobirania i de justícia.

En definitiva, cal un nou model turístic per a un nou país, un model al servei de la vida i no del benefici. Aquest, diputada Vega i companyes de la CUP, és també el nostre compromís.

Salut i bon treball!

El president

I finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

M'agrada molt la proposta que fan de tancament d'establiments comercials els diumenges. Ho diuen pel «paquí» que obre vint-i-quatre hores, 365 dies l'any? Si volen defensar el comerç de proximitat, el primer que han de fer no és atacar el turisme, sinó atacar les màfies que adquireixen negocis de tota la vida per reconvertir-los en basars, kebabs o supermercats vint-i-quatre hores; negocis que despersonalitzen les nostres viles i ciutats i que ni tan sols garanteixen l'atenció en català; negocis que, segons es desprèn de diverses inspeccions, sovint no compleixen normativa laboral ni se ceneixen a uns mínims de salubritat i higiene; negocis que sovint venen productes caducats o en mal estat. Ningú acaba d'entendre ben bé com aquests tipus d'establiments poden prosperar ni pagar els lloguers estratosfèrics que paguen quan amb prou feines hi ha mai clients a dins. Tot un misteri.

No volen hotels. No volen aeroports. No volen parcs temàtics. No volen turistes. Però no els fa res que els principals carrers del país passin a mans de gent estran-

gera, desfigurant els nostres centres històrics i fent-los irreconeixibles. Això no els empipa, oi? Són conscients que bona part del país viu gràcies al turisme? Que hi ha viles i ciutats senceres que en depenen? I no defensem en absolut el model turístic desfermat que ara mateix col·lapsa algunes zones del país.

Som conscients que cal replantejar el model per aconseguir esponjar el turisme, tant pel que fa a estacions com a territorialitat. Cal cercar un equilibri, destensar les zones costeres i urbanes i promoure les zones rurals. És necessari requalificar el sector turístic sencer i dignificar les condicions laborals dels qui hi treballen. Però que calguin canvis i reformulacions no vol pas dir que puguem renunciar alegrement al turisme, com vostès pregonen.

El turisme no és una càrrega social, és font de riquesa i l'altaveu que ens permet mostrar al món qui som. Volem que el món continuï delint-se per venir a Catalunya i volem que la restauració, el comerç, l'oci, l'alimentació, la cultura d'aquest país se'n beneficiïn.

Seny i ordre.

El president

I per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Per pronunciar-me sobre les esmenes. Dir que les hem treballat amb tot el «cariño» que podíem, perquè nosaltres, com ens col·loquem al costat de les treballadores, aquest petit avenç, doncs, el seguim fent, i ho fem sempre al costat precisament de sindicats i altres. Per tant, no arriben a acords amb mi; arriben a acords amb la gent que s'organitza.

Com em sobra una mica de temps, m'agradaria contestar algunes coses. Primer, diputat Giró, jo també respecto la intel·ligència; per tant, m'agradaria que respectés no ja la meua, sinó la del conjunt del poble català, que sap bastantes coses i que, si us plau, per un dia que vinc aquí tranquil·la a explicar la moció, no em provoqui parlant de papereres, perquè la CUP sempre tenim un pla. I a mi quan em parla de papereres, me'n recordo de quan hi vam enviar els senyors de les retallades.

Dit això, per què dic que no es tracti d'idiota el poble? Home, perquè precisament només cal fer un tomb per Salou i parlar amb la gent que viu allà i que treballa allà per saber què passa amb el treball en el turisme; per saber que quan diuen lo del dotze per cent del PIB estan fent, amb més bel·ligerància o amb menys bel·ligerància, depèn..., és curiós que aquí hi hagi un gran acord dels que es diuen d'esquerres, dels que es diuen de dretes, entorn del turisme i la seva riquesa, però lo que estan fent és un xantatge a aquests treballadors, perquè aquests segells, per exemple, que es donen als hotels –sembla..., «no, aquest hotel és genial»–, el poden decidir els treballadors?

Això és lo que deia la nostra moció. La nostra moció no diu només que s'han de limitar certes coses, s'han de limitar certes coses per poder guanyar-ne d'altres. Això és lo que fem nosaltres. Vagin a Salou i preguntin, vagin a Ciutat Vella i preguntin, i no es trobaran només que s'ha de limitar el turisme internacional, resulta que lo que la gent vol són drets.

És un impost finalista? Sí, diputat de VOX. I nosaltres lo que volem és que sigui precisament perquè Juan o María, després de servir cafès, puguin fer vacances. Això és lo que ha vingut a defensar la CUP. Si no s'entén, ho seguirem explicant. Però aquí la història és: que fem només vacances per a uns quants..., o Catalunya és vassalla d'una nova colonialitat d'alemanys, d'holandesos i d'altres, que poden venir aquí, que la gent que treballa mai pugui descansar, o a Catalunya es defensa que tot-hom, que tot el poble català –i, sí, també són esmenes– quan siguin majors d'edat, puguin fer vacances. Això és lo que defensem, això és lo que seguirem defensant. Poden fer esmenes o no fer-les. Jo seguiré aquí.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí ara, un cop haguem llegit les dues declaracions institucionals aprovades per la Junta de Portaveus.

Per tant, procedim a la lectura d'ambdues declaracions.

Declaració del Parlament de Catalunya sobre la pesca a Catalunya

401-00033/15

La primera és la declaració del Parlament de Catalunya sobre la pesca a Catalunya. I té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra i Ollé, diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament, per fer-ne lectura.

La secretària tercera

«La pesca a Catalunya constitueix un sector estratègic que està estretament vinculat al territori i té un paper fonamental en l'economia, la cohesió social i la cultura de les comunitats costaneres. Amb més de setze mil llocs de treball, un volum de negoci de 4.641,8 milions d'euros i un valor afegit brut de 650,7 milions, representa el segon subsector de l'economia blava i l'únic amb activitat continuada durant tot l'any.

»La flota catalana, integrada principalment per petites embarcacions costaneres gestionades per microempreses familiars, aporta diàriament producte fresc, divers i saludable al mercat local, amb més de 250 espècies. Aquesta activitat està fortament arrelada a les confraries de pescadors, institucions històriques, socials i econòmiques que vertebraren la primera venda, garanteixen el benestar de les viles marineres i preserven la cultura, el patrimoni i el paisatge alimentari del país.

»El sector pesquer català ha destacat per una aposta decidida per la sostenibilitat ambiental, amb mesures adoptades per iniciativa pròpia molt abans que en altres territoris, i també per la modernització i la col·laboració científica. Les mesures aplicades inclouen les vedes biològiques, el tancament voluntari de zones, la protecció d'hàbitats i fons marins, l'increment de la selectivitat dels arts de pesca i la lluita contra les deixalles marines. Tot això reflecteix un compromís ferm amb el millorament ambiental, alhora que es mantenen jornades de pesca inferiors a dotze hores i una pesca arrelada als caladors locals.

»Tanmateix, l'aplicació de regulacions europees com el reglament de control, el pla pluriennal de pesca demersal del Mediterrani i la política pesquera comuna no ha tingut en compte els esforços fets ni la singularitat de la flota catalana. La uniformitat normativa ha col·lapsat la gestió de les pesqueries mediterrànies costaneres, ja que s'han aplicat requisits allunyats de la realitat del sector, i ha provocat una pèrdua de més del cinquanta per cent de la flota pesquera a Catalunya, que ha passat de les més de 1.300 embarcacions de fa vint anys a les prop de 600 actuals. Pel que fa a l'ocupació en el sector, s'ha de destacar que el vint per cent de les empreses i el vint-i-cinc per cent dels llocs de treball han desaparegut només en els darrers cinc anys.

»Així mateix, és especialment greu l'impacte de la doble limitació imposada sobre la gamba vermella, que redueix al cinquanta per cent els desembarcaments i obliga a descartar captures valuoses, malgrat que, segons dades científiques de l'Institut Català de Recerca per a la Governança del Mar, Icatmar, l'estoc es troba en un rendiment màxim sostenible i no exigeix reduccions. Aquesta mesura tècnica exclusiva del pla pluriennal de pesca demersal del Mediterrani genera efectes negatius biològics, econòmics i socials: manté la mortalitat pesquera, trasllada l'esforç cap a espècies més vulnerables, carrega el mercat, en redueix el valor i afecta directament la viabilitat de la flota, la marineria i les confraries.

»En la mateixa línia, l'expansió ràpida i creixent de la tonyina davant de la costa de Tarragona –espècie que actualment no es pot pescar– ha provocat un augment

de l'acció depredadora d'aquesta espècie sobre el peix blau de mida menor, com la sardina i el seitó. Aquesta situació ha tingut un impacte negatiu en els ecosistemes locals, que han quedat desequilibrats, i posa en perill la viabilitat de la flota d'encerclament, actualment ja molt minsa.

»La situació, doncs, és d'emergència. Davant d'aquest escenari, és imprescindible avançar cap a una gestió més equilibrada dels recursos marins, que protegeixi no solament la biodiversitat, sinó també la sostenibilitat socioeconòmica de la pesca. Si no s'actua amb urgència, gairebé tota la flota catalana haurà d'aturar l'activitat a finals de setembre, amb greus conseqüències per a l'economia pesquera, el relleu generacional, la cadena de valor del peix i la continuïtat d'un sector essencial per a la sobirania alimentària, la cohesió territorial i la identitat mediterrània de Catalunya.

»El Parlament de Catalunya expressa la seva preocupació per la retallada anunciada per la Comissió Europea en el marc de la nova política agrària comuna i el Fons Europeu Marítim, de Pesca i d'Aqüicultura 2028-2034, i considera essencial que no es perdin recursos destinats al sector pesquer, especialment en un context de transició ecològica, amb la necessitat de modernització de la flota, de relleu generacional i d'esforços creixents per part del sector en matèria de sostenibilitat. La pèrdua de finançament en comprometria greument la competitivitat, la capacitat d'adaptació i el futur.

»Davant d'aquesta realitat, el Parlament de Catalunya expressa el seu suport al sector pesquer català i a les seves comunitats i manifesta la necessitat que la Comissió Europea abordi amb urgència aquesta situació per a garantir la continuïtat d'una activitat fonamental per a Catalunya, per a l'alimentació, per a l'economia local i per a la preservació del patrimoni cultural vinculat a la mar.

»Així mateix, el Parlament de Catalunya considera necessària la simplificació administrativa i l'estructuració de polítiques urgents, per part de totes les administracions competents, que permetin la continuïtat del peix català com a producte de proximitat, de qualitat i del qual es garanteix la traçabilitat, gràcies al treball dels pescadors, les confraries, les llotges, les peixateries, la cuina casolana i la restauració, i com un dels pilars fonamentals de la dieta mediterrània, considerada Patrimoni Immaterial de la Humanitat per la UNESCO des del 2013, la qual cosa obliga a mesures de protecció addicionals des d'aquesta perspectiva.

»Palau del Parlament, 24 de juliol de 2025.»

(Aplaudiments.)

El president

La segona declaració institucional és sobre la protecció de la missió mèdica en zones de crisi i conflicte.

Declaració del Parlament de Catalunya sobre la protecció de la missió mèdica en zones de crisi i conflicte

401-00034/15

I abans de fer-ne la lectura, voldria, en nom de la cambra, donar la benvinguda a la presidenta de Metges Sense Fronteres a l'Estat espanyol, la senyora Paula Gil Leyva, i d'altres membres de l'organització, que duen a terme una tasca ingent, infatigable en defensa de la dignitat humana arreu. Només tenim paraules de gratitud cap a vostès. Benvinguts, benvingudes al Parlament de Catalunya.

(Aplaudiments.)

I tot seguit té la paraula la senyora Judit Alcalá González, diputada i secretària quarta de la Mesa del Parlament, per fer la lectura de la declaració.

La secretària quarta

»En l'àmbit de les crisis humanitàries, l'atenció mèdica és un dret que no s'ha de posar en perill per cap motiu. Es tracta d'una situació crítica en què, lluny de disminuir, els atacs contra hospitals, clíniques, ambulàncies i personal mèdic i sanitari continuen incrementant d'una manera alarmant, i afecten milers de persones en situació de vulnerabilitat que no tenen accés a l'assistència mèdica bàsica en moments de necessitat extrema.

»Segons dades de l'Organització Mundial de la Salut, només el 2024 es van registrar 1.647 atacs contra la missió mèdica, amb un balanç tràgic de 944 professionals de la salut assassinats. Els atacs, ja siguin deliberats o resultat d'accions militars indiscriminades o d'errors, priven la població civil d'un servei essencial quan les seves necessitats són extraordinàries a conseqüència de la violència directa i de la deterioració de les condicions de vida. El problema va més enllà de la destrucció física d'instal·lacions mèdiques, perquè implica el desmantellament de sistemes sencers d'atenció sanitària, amb conseqüències que s'estendran durant generacions.

»La protecció de la missió mèdica ha d'ésser una prioritat global que afecta no només les organitzacions humanitàries que operen en zones de conflicte, sinó també els principis humanitaris fonamentals, l'ètica mèdica i la dignitat humana. En virtut dels compromisos adquirits per la comunitat internacional, el Parlament de Catalunya no pot permetre que es continuï soscant els principis fonamentals del dret internacional humanitari.

»El Parlament de Catalunya es compromet fermament amb la protecció de la missió mèdica en contextos de crisi i conflicte armat; condemna enèrgicament els atacs a les instal·lacions i serveis mèdics i al personal de salut que presta assistència en zones de guerra; s'adhereix a la iniciativa "La nostra línia vermella", promoguda per Metges Sense Fronteres, i fa una crida a la comunitat internacional per a exigir una millor rendició de comptes en relació amb els atacs contra els serveis de salut, promovent investigacions independents i accions clares que combatin la impunitat; reforçar i promoure els mecanismes existents per a garantir la protecció efectiva del personal sanitari i de les infraestructures mèdiques en zones de conflicte, d'acord amb les resolucions 2286/2016 i 2573/2021 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides; enfortir la diplomàcia humanitària, fent un esforç decidit per a excloure de les legislacions antiterroristes les activitats humanitàries estrictament imparcials, a fi de garantir l'accés a l'assistència mèdica sense traves.

»Catalunya, amb una àmplia experiència en acció humanitària i cooperació al desenvolupament en situacions de crisi i conflicte arreu del món, té la responsabilitat de liderar la protecció dels drets humans en temps de conflicte. Per aquest motiu, el Parlament insta el Govern a adoptar mesures concretes perquè la Resolució 2286 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides no quedi en una simple declaració d'intencions, sinó que es tradueixi en accions clares que garanteixin la protecció del personal mèdic i l'assistència humanitària en les zones de guerra.

»Finalment, el Parlament de Catalunya, amb la voluntat de defensa del dret internacional humanitari i dels valors d'humanitat, es compromet, amb aquesta declaració institucional, a donar suport a les accions necessàries per a defensar la missió mèdica i la vida humana en els contextos més vulnerables del planeta, i reitera la seva ferma condemna de la violència contra els serveis mèdics i la voluntat prioritària de protegir els drets de la població civil en situacions de conflicte.

»Palau del Parlament, 24 de juliol de 2025.»

(Aplaudiments.)

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

Paraules de comiat de Laia Estrada Cañón

I tal com he traslladat a la Junta de Portaveus, els he expressat que..., els he assabentat que la diputada, la senyora Laia Estrada Cañón, ha presentat la seva renúncia com a membre d'aquesta cambra. I hi ha un costum, un costum continuat que els diputats o les diputades que causen baixa com a diputats o diputades al llarg de la legislatura s'adrecen a la cambra per fer un discurs de comiat.

Per tant, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

(L'oradora comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...per la feina que esteu fent a Gaza. Moltíssimes gràcies.

I dit això, bé, avui és el darrer Ple en el que participo. La renúncia no està formalitzada. La formalitzarem al setembre, que serà quan entri una nova companya en aquest grup parlamentari. Avui no hi ha el Dani, perquè el Dani està a Sant Martí Vell. Està encapsulat pels Mossos d'Esquadra, perquè estan protestant contra la visita del Borbó. Ja sabem que això passaria.

En qualsevol cas, al setembre formalitzem aquest relleu. Probablement això ja ho sabeu, perquè tot això ha sortit a premsa. No havíem tingut tanta atenció mediàtica en el que portem de legislatura com la que hem tingut en les darreres vint-i-quatre hores. No passa res.

Ja he dit que plego per discrepàncies polítiques. Això hauria de ser una cosa natural en política, que hi hagin discrepàncies i que es facin passes al costat, i que prevalgui més això que no pas la cadira.

Gràcies, president Rull; gràcies, Mesa; gràcies, portaveus, per permetre'm acomiadar-me i poder fer de manera formal un agraïment a tot el personal que fa funcionar el Parlament, personal propi o extern, des dels uixers fins als serveis tècnics, passant pel personal de neteja, les persones que treballen al restaurant, els periodistes; també, gràcies a totes vosaltres per la vostra tasca.

I també fer un agraïment a totes les persones, entitats, organitzacions que impulsen lluites per millorar la nostra societat i el nostre país. I ho fan traient temps de sota les pedres, perquè aquesta gent ho fa per activisme, la majoria d'aquestes persones. I dir que ha estat un plaer compartir lluites amb totes aquestes persones i entitats. Ha estat un plaer poder portar aquí les seves reivindicacions, les seves propostes, que també són les nostres, i demanar-los disculpes per no haver pogut o sabut fer més, perquè això molts cops ens genera moltíssima frustració.

I també us adreço –us tutejo– un prec: i és que no li tragueu importància a la distància cada vegada més gran que es percep per part de la població entre allò que fem aquí i allò que passa a la realitat quotidiana de la majoria de la població. Perquè això és el que abona el terreny perquè aquesta xusma d'aquí, l'extrema dreta, independentment de la bandera darrere de la qual s'amagui...

El president

Escolti, senyora...

Laia Estrada Cañón

Sí, sí, ja no dic res més... Disculpi.

El president

Senyora diputada, no. El comiat ha de ser en uns termes de decòrum i elegància, i no per fer retrets a membres d'aquest Parlament.

Laia Estrada Cañón

D'acord, president. Acabo. Acabo per a no incomplir el codi ètic de decòrum. Acabo, doncs, dient que ha estat un privilegi representar la CUP. Ha estat un privile-

gi ser diputada d'aquesta cambra. I jo deixo l'escó, però no deixo la militància ni a la CUP ni a l'esquerra independentista.

I no la deixo perquè penso, sincerament, que és des d'aquests espais que es pot construir una alternativa real, necessària, des dels casals i ateneus populars dels Països Catalans, des de les assemblees feministes i de joves, des del sindicat combatiu, des del teixit cultural popular.

I, per tant, aprofito el meu comiat per emplaçar la gent a que s'organitzi i lluiti, que la política en majúscules, sempre, durant tota la història, s'ha cuinat al carrer i ha irromput a les institucions.

I res més. Que continuarem treballant i lluitant per construir aquesta correlació de forces que ens permeti gaudir, d'una vegada per totes, d'un país lliure, el país lliure que volem i que necessitem.

Visca la gent organitzada! I visca la terra!

(Aplaudiments.)

El president

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Hi ha cap grup parlamentari que solliciti fer lectura d'algun punt o vulgui fer alguna observació abans de votar?

El senyor David Cid, del Grup Parlamentari Comuns, demana la paraula.

David Cid Colomer

Sí, president, per traslladar a la Mesa la petició de llegir el punt 6 de la nostra moció, que és la moció subsegüent en polítiques de seguretat.

(Joan Garriga Doménech demana per parlar.)

El president

Diputat Joan Garriga, del Grup Parlamentari VOX...

Joan Garriga Doménech

Sí, president, per demanar lectura de la moció número 20, el punt número 3.

El president

Molt bé.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques educatives (continuació)

302-00136/15

Doncs començarem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques educatives.

Iniciem la votació amb el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, cap vot en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt 2.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor, 1 vot en contra i 54 abstencions.

Votem el punt 2.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap vot en contra i 13 abstencions.

Votem el punt 2.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 25 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 2.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, 2 vots en contra i cap abstenció.

Votem de manera conjunta els punts 2.e, 12 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

També de manera conjunta votarem els punts 3 i 6.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 119 vots a favor, 11 vots en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 2 vots en contra i 11 abstencions.

De manera conjunta votem els punts 5.a, 8 i 11.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

També de manera conjunta votarem els punts 5.b i 11.a.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 121 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem ara la capçalera del punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 25 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 6. a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 12 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 6.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 11 vots en contra i 41 abstencions.

Votem el punt 6.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor, 14 vots en contra i 41 abstencions.

Votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 90 vots a favor, cap vot en contra, 41 abstencions. Hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

I finalment votarem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 11 vots en contra i 55 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública (continuació)

302-00137/15

Votem tot seguit la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública.

Iniciarem la votació votant de manera conjunta els punts 1, 2, 3, 3 bis, 4, 5, 9, 10 i 11.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 121 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

I abans de votar el punt sisè conjuntament amb el tretzè, demano a la diputada secretària tercera de la Mesa del Parlament, la senyora Rosa Ibarra i Ollé, que procedeixi a llegir el punt número 6.

La secretària tercera

«Reforçar, davant l'actual context d'auge de la ultradreta violenta organitzada als països europeus i també a Catalunya, la Comissaria General d'Informació del Cos de Mossos d'Esquadra per a garantir una major capacitat d'anticipació davant un repte clau per garantir la seguretat pública. Davant el risc creixent, és necessari actualitzar les estratègies de treball del cos amb relació a aquests grups radicalitzats amb mesures més eficients en el camp de la prevenció, la intel·ligència policial, la investigació i plans estratègics integrals. Cal comprendre el fenomen per poder actuar amb més eficàcia, com també intensificar les campanyes contra la desinformació i els discursos d'odi.»

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Votarem de manera conjunta, tal com els he anunciat, els punts 6 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 105 vots a favor, 13 vots en contra i 14 abstencions.

També de manera conjunta votarem els punts 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 105 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 13 vots en contra i 14 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema d'avaluació per a obtenir el permís de conduir (continuació)

302-00140/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema d'avaluació per obtenir el permís de conduir.

Iniciem la votació amb el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 25 vots en contra i 41 abstencions.

Passem ara a votar el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 15 vots en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt 3 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 11 vots en contra i 14 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el problema de l'avenç de l'islamisme i la imposició del vel a les dones (continuació)

302-00138/15

A continuació votarem la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el problema de l'avenç de l'islamisme i la imposició del vel a les dones.

Iniciarem la votació amb els punts 1, 4, 5, 6 i 7 conjuntament.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 105 vots en contra, 25 vots a favor i 2 abstencions.

Abans de fer la següent votació, demano a la diputada i secretària quarta, la senyora Judit Alcalá González, que procedeixi a la lectura del punt número 3 d'aquesta moció.

La secretària quarta

«Promover la prohibición del velo islámico, así como cualquier otro atuendo o vestimenta islámica, en todos los edificios y espacios públicos, abiertos y cerrados; incluyendo escuelas, universidades, hospitales, instalaciones deportivas y parques infantiles por ser contrarios a los derechos fundamentales de las mujeres e incompatibles con nuestra identidad, cultura, usos, modos y costumbres.»

El president

Votarem conjuntament els punts 2 i 3.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 105 vots en contra, 11 vots a favor i 16 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 107 vots en contra, 25 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el compromís del Govern amb la preservació i la projecció de referents i símbols nacionals de Catalunya (continuació)

302-00139/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el compromís del Govern amb la preservació i la projecció de referents i símbols nacionals de Catalunya.

Iniciarem la votació amb el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 85 vots a favor, 41 vots en contra i 6 abstencions.
Votem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 25 vots en contra i 3 abstencions.

Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 75 vots en contra, 57 vots a favor i cap abstenció.

Votem a continuació el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 95 vots en contra, 37 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt 6 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 25 vots en contra i 3 abstencions.

Votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 25 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica i el sector turístic (continuació)

302-00141/15

I, finalment, procedirem a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica i el sector turístic.

Iniciarem aquesta votació votant de manera conjunta els punts 1.a, 4.c i 6.a.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 103 vots en contra, 29 vots a favor i cap abstenció.

De manera conjunta votarem els punts 1.b, 5.a, 5.b i 5.c.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 72 vots a favor, 60 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 1.c i 5.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 101 vots en contra, 29 vots a favor i 2 abstencions.

També de manera conjunta votarem els punts 2.a, 2.d, 5.e, 7.a, 7.b i 7.c.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 103 vots en contra, 9 vots a favor i 20 abstencions.

Votem el punt 2.*b*.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 102 vots en contra, 30 vots a favor i cap abstenció.

De manera conjunta votarem els punts 2.*c*, 6.*b* i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 70 vots a favor, 62 vots en contra i cap abstenció.

També conjuntament votarem els punts 3.*a*, 3.*b*, 3.*d*, 4.*a*, 4.*b* i 5.*g*.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 123 vots en contra, 9 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara el punt 3.*c*.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 123 vots en contra, 3 vots a favor i 6 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 5.*f*.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 61 vots en contra, 51 vots a favor i 20 abstencions.

I abans d'aixecar la sessió, simplement desitjar-los un bon període de vacances merescudes. I em permeten manllevar els mots d'una gent conspícua de Constantí, que es diuen Els Pets, que tenen una cançó sublim que es diu *Agost*, que diuen: «Que arribi l'agost, / vital i enganxós, / per treure'ns les presses / i recuperar la tendresa del món.» No ho fem només a l'agost: fem-ho tot l'any, recuperar la tendresa del món.

Atès que no queda cap altre punt pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de tres de la tarda i dotze minuts.